

khi tình
chưa phai

GIÓ VIVU

mùi tết
của má

CẨM GIANG

tre

tuổi rồng

TƯỜNG NĂNG TIẾN

những cánh bướm

TIM NGUYỄN

grammys 2024

IAN BÙI

tin

DU UYÊN

khủng hoảng
hàng hải toàn cầu

VŨ HIẾN

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd., Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

**Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đình Yên Thảo**

Biên tập

**Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát**

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

**Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi**

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

**Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Nguyễn Thẩm**

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email:dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383

Fax: 972-675-3764

Email: info@trenews.net

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 11210 Bellaire Blvd. #143
Houston, TX 77072

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tường Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thị Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangđài Glassey-
Trảngguyễn (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trang Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đông Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Qué

LUU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG	Như Sao	'Hãy nhớ rằng mẹ rất yêu con'
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN	Vũ Hiến	Khủng hoảng hàng hải toàn cầu
9		Mộc Mạc	5 đồng
10		Đào Duy Hòa	Lễ Tình Nhân tại làng Saint-Valentin!
12		Tám Vạn	Nhạc sĩ Tuấn Khanh & "Mùa Xuân đầu tiên"
14	BÊN LỀ THỂ THAO	Trẻ Suu Tâm	
16	BÊN TÁCH CÀ PHÊ	Tim Nguyễn	Những cánh bướm
18	LƯỢT DI TRÚ	Lê Minh Hải	Kiểm tra mẫu I-94
19	AN SINH XÃ HỘI	Angie Hồ Quang	
20		Trần Hoàng Vy	Ngày Xuân bàn chuyện rượu
23	MIỆNG NHÀ QUAN	Bánh Bèo	
24	DUYÊN SÀI GÒN	Du Uyên	Tin
27	THƯ TÍN	Trẻ	
28	GIAO TIẾP	Minh Hải	Quà Valentine cho vợ
29	TRANG PHỤ NỮ	Tiêu Huyền	Quên
30		Gió Vivu	Khi tình chưa phai
36	MỤC THUẾ VỤ	Nguyễn Đài Thi	
37	Y TẾ & ĐỜI SỐNG	Triệu Minh	Sức khỏe của mắt
38		Tạ Phong Tần	Con Rồng và con Gồng
40		Đào Anh Dũng	Mắt còn có đuôi *
41	BẠN CÓ BIẾT	Hoàng Vũ	Emoji hình trái tim
42	SOMETHING & ANYTHING	Ian Bùi	Grammys 2024
45	MẸO VẬT	Hoàng Hương	Mẹo vặt hàng ngày
46	PHÓNG SỰ	Thạch Thảo	Mùa Đông New York có gì lạ?
50	THỜI TRANG	Điệu Cô Nường	Đảm 2024
52	TRANG THƠ	Sao Khuê	Hương của đất trời
54	HẠNH PHÚC TRONG TAY	Đặng Hiếu Sinh	Ế! ... Chuyện nhỏ
56	PHIẾM	Đoàn Xuân Thu	Giáp Thìn thương nhớ Gò Công.
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ	Du Face	
59	Ơ-RÊ-KA	Trẻ sừu tầm	"Của quý" của đàn ông
60	VIỆT NAM NGÀY CŨ	Trang Nguyễn	Bão Năm Thìn
63	KIẾN THỨC PHỔ THÔNG	Phượng Nghi	"Sông khí quyển"
64	THẾ GIỚI QUANH TA	Dương Hùng	Ngô hẻm Kerouac
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT	Bảo Sơn	Người già ăn uống ngày Tết
66	TRUYỆN NGẮN	Cầm Giang	Mùi Tết của Mả
69	SỔ TAY KHÁCH HÀNG	Hạnh Việt	Không muốn bay Max 9?
70		Nguyễn Hoàng Quý	Có phải là tình yêu?
72	CÁI NHÀ CỦA TA	Thiên Hương	Những giống lan đẹp
74	SẢN PHẨM MỚI	Bảo Sơn	
75	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT	Trẻ sừu tầm	
76	TRUYỆN NGẮN	Kim Loan	Đi Mỹ ăn Tết
80	Y TẾ & ĐỜI SỐNG	Triệu Minh	6 thử máu quan trọng
81	BIẾM HỌA	Trẻ	
82	TRONG HẦM RƯỢU	Kim Nguyễn	Đón Tết lần cuối trên quê hương
88	TÀI LIỆU VĂN HỌC	Phan Lạc Phúc	Mai Thảo và Tết
90		Nguyễn Ngọc Duy Hân	Năm Thìn nói chuyện Rồng
94	MỖI TUẦN 1 CON SỐ	Trẻ sừu tầm	
96	ĐỌC BÁO VIỆT NAM	B.Tuyền	
100	SỔ TAY THƯỜNG DÂN	Tướng Năng Tiến	Tuổi Rồng
105	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM	Trẻ cười	

Vừa qua, ngày đầu năm, động đất đã xảy ra ở Nhật Bản. Khiến ta nhớ lại động đất và sóng thần năm 2011 cũng ở Nhật để lại nhiều mẩu chuyện cảm động và ý nghĩa. Sau đây là một trong những câu chuyện đã lan truyền khắp thế giới mạng, khiến nhiều người rơi nước mắt và thán phục trước tình mẫu tử thiêng liêng và tinh thần dũng cảm của người dân xứ mặt trời.

NS

NHƯ SAO

Sau khi động đất qua đi, lực lượng cấp cứu bắt đầu các hoạt động tìm kiếm cứu nạn. Và khi họ tới bên đồng đổ nát từ ngôi nhà của một phụ nữ trẻ, họ thấy thi thể của cô qua các vết nứt. Nhưng tư thế của cô có gì đó rất lạ, tựa như một người đang quỳ gối cầu nguyện; cơ thể nghiêng về phía trước, và hai tay cô đang đỡ lấy một vật gì đó. Ngôi nhà sập lên lưng và đầu cô.

Đội trưởng đội cấp cứu

đã gặp rất nhiều khó khăn khi anh lườn tay mình qua một khe hẹp trên tường để với tới thi thể nạn nhân. Anh hy vọng rằng, người phụ nữ này có thể vẫn còn sống. Thế nhưng cơ thể lạnh và cứng đờ cho thấy cô đã chết.

Cả đội rời đi và tiếp tục cuộc tìm kiếm ở tòa nhà đổ sập bên cạnh. Không hiểu sao, viên đội trưởng cảm thấy như bị một lực hút kéo trở lại ngôi nhà của người phụ nữ. Một lần nữa, anh quỳ xuống và lườn tay qua khe hẹp để tìm kiếm ở khoảng không nhỏ bên dưới

xác chết. Bỗng nhiên, anh hét lên sung sướng: “*Một đứa bé! Có một đứa bé!*”.

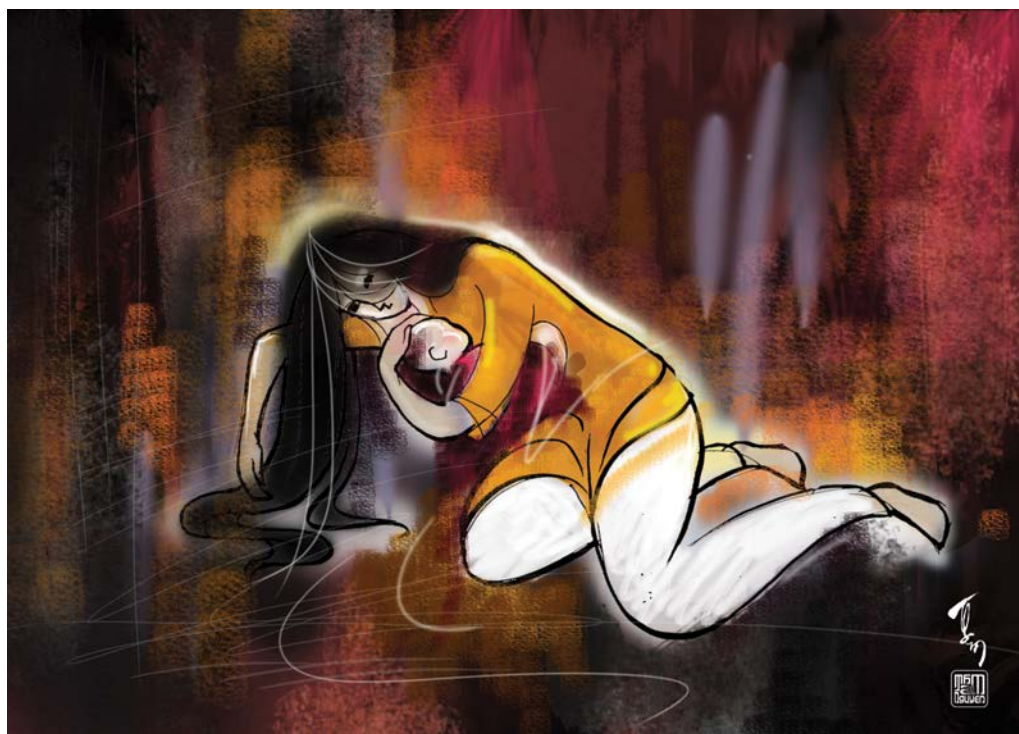
Cả đội đã cùng nhau làm việc; họ cẩn thận dỡ bỏ những cái cọc trong đồng đổ nát xung quanh người phụ nữ. Có một cậu bé 3 tháng tuổi được bọc trong một chiếc chăn hoa bên dưới thi thể của người mẹ. Rõ ràng, người phụ nữ đã hy sinh để cứu con mình. Khi ngôi nhà sập, cô đã lấy thân mình làm tấm chắn bảo vệ con trai. Cậu bé vẫn đang ngủ một cách yên bình khi đội cấp cứu nhắc em lên.

Bác sĩ đã nhanh chóng kiểm tra sức khỏe của cậu bé. Sau khi mở tấm chăn, ông nhìn thấy một điện thoại di động bên trong. Có một tin nhắn trên màn hình, viết: “*Nếu con có thể sống sót, con hãy nhớ rằng mẹ rất yêu con*”.

Chiếc điện thoại di động đã được truyền từ tay người này sang tay người khác. Tất cả những ai đã đọc mẩu tin đều không ngăn nổi dòng nước mắt: “*Nếu con có thể sống sót, con hãy nhớ rằng mẹ rất yêu con*”.

NS

(THEO TIN INTERNET)

THAM NGUYEN

‘Hãy nhớ rằng mẹ rất yêu con’

tre' design & print

Nhận thiết kế & in ấn

- **Bussiness card**
- **Brochures**
- **Gift card**
- **Envelop**
- **Postcards**
- **Thực đơn nhà hàng Menu**
- **Banners**
- **Window Perf**
- **Posters...**

972-675-4383 - 214-909-4430

Email: baotreprint@gmail.com

SPECIAL

**20%
off**

Nhận in

**SÁCH | QUẦN ÁO
VẬT LƯU NIỆM**

Địa chỉ: 3202 N.Shiloh rd, Garland TX 75044

NHẬN: CHECK | CREDIT CARD | VISA MASTER | MONEY ORDER

thiết kế đẹp mắt | rõ ràng | sang trọng

Khủng hoảng

hàng hải toàn cầu

Vận chuyển hàng hải đóng một vai trò quan trọng trong sự vận hành của nền kinh tế toàn cầu thời hiện đại cùng với một quy tắc được đặt ra từ bao lâu nay rằng: Tàu bè của bất kỳ quốc gia nào cũng có thể sử dụng đường biển. Nhưng nay cái phần trật tự quốc tế tưởng vững chắc đó dường như đang bị lung lay.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Ở khu vực Hồng Hải, phiến quân Houthi ngang nhiên tấn công các tàu chở hàng, khiến giá cước vận chuyển tăng gấp 4 lần và tạo ra một tiền lệ rằng các tàu chở hàng của Hoa Kỳ không được đón nhận trên một trong những tuyến đường vận chuyển hàng hoá quan trọng nhất thế giới. Cuộc xâm lăng Ukraine của Nga đã biến Hắc Hải thành một nơi tập trung tàu chiến và mìn, và các tàu chở ngũ cốc di chuyển qua đây chỉ có thể được bảo đảm an toàn dưới sự thoả thuận tạm

thời của hai quốc gia tham chiến.

Gần khu vực Sừng Phi Châu hay eo biển Malacca, nạn cướp biển tưởng đã bị dập tắt thì nay đang quay trở lại, gây cản trở giao thông đường biển. Ở Biển Đông, Bắc Kinh đã ngang nhiên khẳng định chủ quyền đối với khu vực từ lâu vẫn được xem là vùng biển quốc tế, trong khi tiếp tục gây áp lực để thống nhất Đài Loan với đại lục khiến người ta phải nêu câu hỏi về việc tàu bè quốc tế di chuyển qua eo biển Đài Loan trong tương lai sẽ ra sao.

Hàng hải và kinh tế toàn cầu

Việc vận chuyển hàng hải đã giúp vực dậy nền kinh tế toàn cầu từ những đổ nát gây ra bởi hai cuộc thế chiến. Quyền tự do cho tất cả các tàu vận chuyển hàng hóa an toàn trên biển đã giúp kéo Trung Quốc ra khỏi tình trạng nghèo đói, đưa Hoa Kỳ lên thành một quốc gia thịnh vượng và khẳng định giá trị của đồng đô la và biến nó thành loại tiền tệ dự trữ của cả thế giới. Trước thế kỷ 20, các quốc gia thường sử dụng vũ lực để tranh

giành nhau quyền vận chuyển hàng hóa tới các hải cảng ngoại quốc; ngày nay họ cạnh tranh nhau về giá cả và phẩm chất của món hàng.

Theo Liên Hiệp Quốc, tàu bè vận chuyển hơn 80% hàng hóa toàn cầu qua đường biển.

Để duy trì an ninh hàng hải

Cách đây không lâu, các lực lượng hải quân hùng mạnh nhất thế giới đã hợp tác để bảo vệ các vùng biển. Khi các cướp biển Somali bắt giữ 2 tàu chở hàng Trung Quốc vào năm 2008, Bắc Kinh đã cử tàu chiến tới giúp Hoa Kỳ tuần tra vùng Sừng Phi Châu. Sau chiến tranh lạnh, Nga hợp tác với quân đội Hoa Kỳ để dọn dẹp các chất thải hạt nhân ở khu vực Bắc Băng Dương, trước khi băng tan để mở ra những con đường vận chuyển mới có thể sử dụng trong

tương lai. Hiện tại, cơ hội để 3 cường quốc này có thể hợp tác cho một mục đích chung gần như con số không.

Hoa Kỳ vẫn có thể kêu gọi sự hợp tác của các đồng minh ở Châu Âu hoặc Nhật Bản, là những quốc gia từng có lực lượng hải quân trải rộng khắp toàn cầu. Tuy nhiên, điều thực tế là những quốc gia này hiện nay chỉ có những tàu hạng nhẹ với ít tàu chiến, hoặc quân số không đầy đủ với khả năng sẵn sàng tác chiến để có thể huy động tức thì một khi khủng hoảng xảy ra. Hải quân Vương quốc Anh có con số thủy thủ ít hơn so với thời chiến tranh giành độc lập của Hoa Kỳ cách đây 250 năm, lúc đó tổng dân số của Vương quốc chỉ bằng 1/7 dân số hiện tại. Hải quân Hoa Kỳ, hầu như chỉ đứng bên lề và bị cầm chân bởi các chính sách chống khủng

bổ qua mấy đời tổng thống, và hiện đang bị trải mỏng gần như quá mức trong các công việc bảo đảm an ninh không chỉ các tuyến đường vận chuyển hàng hải mà luôn cả hệ thống dây cáp nối kết internet và đường ống dẫn khí đốt dưới biển là những thứ cũng trở nên quan trọng ngang tầm mức với sản lượng kinh tế quốc gia.

Kết quả là các đại dương, từng một thời yên bình, thì nay đang trở thành một vấn đề lớn được nhiều quốc gia quan tâm. Các chính phủ từ Âu sang Á vốn đã quen với các vùng biển an toàn và nhờ vậy mà kinh tế phát triển đều muốn duy trì các tuyến đường huyết mạch trên biển, đặc biệt là kênh đào Suez, eo biển Đài Loan và vùng Sừng Phi Châu. Tuy nhiên, có điều là hầu hết những quốc gia này không có hẳn một ngân sách

dành riêng ra để thực thi việc giữ an ninh cho các tuyến đường biển đó.

Vai trò của hàng hải

Nhìn lại lịch sử, chỉ trong vòng chưa tới một thế kỷ trước khi mà hầu hết hàng hóa sản xuất đều được vận chuyển bằng đường bộ và một con tàu chở hàng chỉ an toàn khi được chính quyền của quốc gia đó bảo vệ. Thập niên 1950, chỉ có chưa tới 500 triệu tấn hàng khô được vận chuyển qua đường biển mỗi năm. Các công ty sản xuất trên thế giới thường ở quy mô nhỏ và phục vụ cho người tiêu thụ ở địa phương.

Ngày nay, các tàu chở hàng có trọng tải nặng gấp 23 lần, việc hội nhập kinh tế toàn cầu của các tập đoàn vận chuyển khổng lồ nhắm vào bất kỳ khách hàng nào trên trái đất mà họ có thể chuyển hàng tới sớm nhất và mang lại nhiều lợi nhuận nhất. Sự hội nhập toàn cầu đó đã giúp giảm chi phí vận chuyển, cho phép công ty IKEA bán được những chiếc ghế sofa giống hệt nhau với giá rẻ tại 59 quốc gia và món khoai tây chiên của hệ thống nhà hàng McDonald's được người dân trên khắp thế giới thưởng thức.

Trực thăng của nhóm Houthi tấn công tàu Galaxy Leader ở Hồng Hải - REUTERS

Nhưng sự hội nhập đó cũng khiến các nhà máy sản xuất xe hơi, các hệ thống cửa hàng bán lẻ lớn, các công ty về trang phục và các đại lý bán hàng điện tử dễ bị khốn đốn dù chỉ gặp một vài trục trặc nhỏ nhất: Cả thế giới đã từng chứng kiến hàng chục tỷ Mỹ kim hàng hoá bị kẹt không di chuyển được khi một con tàu chở hàng duy nhất là Ever Given bị mắc cạn ở kênh đào Suez trong 6 ngày vào năm 2021. Hoặc chuỗi cung ứng sụp đổ khi trận đại dịch Covid-19 xảy ra khiến các tàu chở hàng bị ùn tắc bên ngoài các hải cảng Châu Á và Hoa Kỳ.

Những sự việc trên có thể là điềm báo trước các con đường hàng hải cũng có thể bị đóng lại

đễ dàng như thế nào.

Mất an ninh và giá cả tăng cao

Kể từ khi nhóm phiến quân Houthi chiếm giữ chiếc tàu Galaxy Leader chở xe hơi của Nhật Bản vào tháng 11 năm ngoái, cước phí vận chuyển từ Thượng Hải đến thành phố cảng Genoa của Ý đã tăng gấp 4 lần. Theo công ty tư vấn vận chuyển hàng Drewry ở London, trên toàn thế giới, chi phí vận chuyển trung bình một thùng container dài 12 mét đã tăng gấp 2.7 lần trong cùng thời gian đó. Các công ty sản xuất từ Tesla đến Volvo đã phải tạm ngừng sản xuất xe tại các nhà máy của họ ở Đức và Bỉ trong khi chờ đợi các bộ phận được chở tới.

Tình trạng mất an ninh ở khu vực Hắc Hải cũng khiến cho giá bảo hiểm cho các tàu chở hàng ở đây (tuyến hàng hải chính của phần lớn ngũ cốc trên thế giới) đã tăng cao đến mức chính phủ Ukraine hiện đang thiếu tiền mặt cũng đã phải tìm cách hỗ trợ về hợp đồng bảo hiểm cho các tàu chở hàng ngoại quốc.

Hải quân Hoa Kỳ và Vương quốc Anh đã phải đưa tàu chiến đến để bảo đảm an toàn cho các tàu đi qua Kênh đào Suez, bất kể cờ của quốc gia nào hoặc đích đến của họ là đâu. Lần cuối cùng Hải quân Hoa Kỳ cung cấp việc bảo vệ an ninh trên biển mở rộng như vậy cho các tàu chở hàng không phải của Hoa Kỳ là khi có sự đe

doạ là từ các tàu ngầm Đức và ngư lôi Nhật Bản trong Thế chiến II. Pháp và Ấn Độ vừa qua cũng đã đưa tàu chiến của họ tới khu vực để hỗ trợ an ninh cho tàu chở hàng và dầu của họ.

Thương mại toàn cầu là con đường duy nhất hướng tới tương lai và an ninh hàng hải ngày càng trở nên vấn đề hệ trọng. Không bảo đảm được an ninh cho các tuyến hàng hải như hiện nay sẽ khiến cho giá hàng hoá – từ xe hơi cho đến điện thoại, quần áo, và thậm chí thực phẩm – sẽ tăng giá và khi ấy thế giới bỗng dưng trở thành vùng đất khó sống hơn cho tất cả mọi người dân khắp nơi, không riêng cho quốc gia nào, kể cả Hoa Kỳ.

VH

Tàu chở hàng từ Hồng Hải đi vào kênh đào Suez - SUEZ CANAL AUTHORITY

5 đồng

MỘC MẠC

Một bác tiêu phu cùng vị học giả có tiếng vô tình đi chung một chuyến đò, hai người được xếp ngồi cạnh nhau khiến hình ảnh của hai người cũng tương phản rất nhiều. Bác tiêu phu vạm vỡ nhưng luộm thuộm, lem luốc. Vị học giả thì dáng thư sinh và sạch sẽ, cả người toát lên vẻ đạo mạo.

Học giả không phục khi vì trễ việc phải đi đò chen chúc lại còn ngồi kế bên bác tiêu phu mà trong mắt ông ta là người tục tằn, hôi hám và bẩn thỉu nên luôn muốn kiếm chuyện để đuổi bác tiêu phu đi chỗ khác ngồi, nhưng không biết kiếm chuyện làm sao cho ... lịch sự. Thế là, do tự nhận mình hiểu biết sâu rộng nên vị học giả đề nghị chơi trò đoán chữ cho đỡ nhàm chán, đồng thời giao kèo, nếu bản thân học giả thua sẽ mất cho tiêu phu 10 đồng. Ngược lại, tiêu phu thua sẽ chỉ mất 5 đồng thôi. Học giả coi như mình nhường tiêu phu để thể hiện trí tuệ hơn người.

Đầu tiên, tiêu phu ra câu đố: “Vật gì ở dưới sông nặng 1,000 cân, nhưng khi lên bờ chỉ còn có 10 cân?”

Học giả vắt óc suy nghĩ vẫn tìm không ra câu trả lời, đành đưa cho tiêu phu 10 đồng. Sau đó, ông hỏi tiêu phu câu trả lời là gì.

“Tôi cũng không biết!” - Bác tiêu phu đưa lại cho học giả 5 đồng và nói thêm: “Nhưng thật ngại quá, tôi kiếm được 5 đồng rồi.”

Học giả vô cùng sửng sốt và mắc cỡ.

Lễ Tình Nhân tại làng Saint-Valentin!

Hàng năm, cứ vào ngày lễ Tình nhân, làng Saint-Valentin, ngôi làng duy nhất ở Pháp mang tên này, là đề tài nổi bật được mọi người nhắc đến. “Vào những ngày này, dân số của ngôi làng gần 300 dân này, tăng lên gấp 10 lần nhờ số du khách ‘tình nhân’ tấp nập đến đây”, Pierre Rousseau, Xã trưởng làng Saint-Valentin, nằm giữa 2 thành phố Châteauroux và Issoudun, Pháp, cho biết.

Văn phòng Hội đồng
xã Saint-Valentin.

NGUỒN: ALETEIA.ORG/

ĐÀO DUY HÒA
LEWISHAM - NSW

Từ năm 1983 đến nay, ngôi làng mang tên Saint-Valentin tổ chức lễ Tình nhân và thu hút rất nhiều đôi tình nhân đến đây. “Năm 1965, giới kinh doanh thành phố Châteauroux và Issoudun nghĩ ra sáng kiến và tổ chức ngày lễ này để tôn vinh những cặp tình nhân sẽ

cưới nhau trong năm”, Pierre Rousseau giải thích trên trang mạng *Berryprovince.com* thuộc vùng Berry. Và làng Saint-Valentin được chọn là nơi lý tưởng nhất cho sự kiện này. Năm nay làng Tình nhân chuẩn bị đón khoảng 3,000 du khách đến đây vào dịp lễ! “Lễ hội, hòa nhạc, chợ hàng thủ công mỹ nghệ,

âm thực... mấy ngày trước, trong và sau lễ Tình nhân. Qua ngày lễ, để tránh cho ngôi làng trở nên hoang vắng, hội đồng xã có kế hoạch làm điều gì đó hấp dẫn để tiếp tục thu hút du khách”, Pierre Rousseau cho biết. “Chúng tôi muốn biến Saint-Valentin thành ngôi làng của những đôi tình nhân suốt cả năm,

chớ không chỉ vào dịp lễ”. Nhưng bằng cách nào để thu hút ngày càng nhiều du khách hơn đến đây suốt cả năm? Và đây là những gì họ đã làm cho các đôi tình nhân ...

Vườn Tình nhân

“Từ khi nhận nhiệm vụ xã trưởng năm 1980, Pierre Rousseau và các thành viên trong hội đồng xã bắt tay vào việc xây dựng Vườn Tình Nhân cho những đôi tình nhân và ‘người làm vườn’ chính là những đôi tình nhân đến từ khắp nơi trên thế giới, đến từ những đoàn thể và tỉnh thành của nước Pháp”, Pierre Rousseau ghi trong website của ông.

Rộng 4 hecta, tương đương 40,000 mét vuông, khu vườn được xây dựng nhằm tạo điều kiện cho các đôi tình nhân trồng 1 cây có ghi tên của họ.

Vườn có khu vui chơi cho trẻ em, 1 cây cầu nhỏ bằng gỗ, có phong vẽ cảnh để chụp hình, nhiều cây xanh tượng trưng cho tình yêu... Mọi thứ được tính toán, sáng tạo nhằm tạo ra một khu vườn du lịch năng động và bền lâu. “Năm nay, một thanh niên yêu cầu tổ chức lễ cưới trong ngôi nhà bằng gỗ trong khu vườn”, xã trưởng Pierre Rousseau vui vẻ cho biết.

Trong các bước tiến hành để biến Saint-Valentin thành ngôi làng của những đôi tình nhân tuyệt vời, năm 1985, làng đã nhận được sự hỗ trợ của bưu điện Pháp La Poste. Vào năm đó, La Poste đã phát hành con tem bưu điện mang tên “Peynet – Saint-Valentin” do họa sĩ danh tiếng Raymond Peynet phác họa. Nhờ sự hợp tác của Raymond Peynet, người bạn thân của làng, Saint-Valentin

là ngôi làng đi tiên phong trong việc phát hành tem bưu chính.

Từ đó, “La Poste phát hành tem mới vào ngày lễ Tình nhân cho làng Saint-Valentin, thay đổi mỗi năm với 1 hình vẽ mới của họa sĩ Raymond Peynet. Con tem này chỉ được sử dụng trong ngày lễ Tình nhân 14 tháng 2, sau đó tem được các nhà chơi tem lưu giữ trong bộ sưu tập của họ”, Pierre Rousseau hồ hởi cho biết.

Thưởng thức tại nhà hàng “Ngày lễ Tình nhân”

Nhà hàng duy nhất được xếp hạng sao của tỉnh Indre nằm tại ngôi làng Saint-Valentin. Được giao cho đầu bếp người Nhật, Masami Kimura trông coi. Nhà hàng “14 tháng 2” được khai trương vào ngày 24 tháng 2 năm 2005. “Năm nay, nhà hàng đã được

đặt hết chỗ cho ngày lễ Tình nhân 14 tháng 2 sắp tới”, Xã trưởng vui mừng cho biết. “Thực đơn gồm các món chế biến từ sản phẩm theo mùa tại địa phương như gà đen Berry, bò limousin, trứng cá tầm Sologne ...”

“Chúng chỉ kết hôn”

Mỗi năm, Xã trưởng Pierre Rousseau phát “Chúng chỉ Tình nhân” cho những đôi tình nhân đến viếng thăm làng kèm theo một bức họa của Raymond Peynet, mất năm 1999. “Những bức họa của Peynet luôn gắn liền với làng Saint-Valentin”, Pierre Rousseau nói tiếp.

Nếu muốn, những đôi tình nhân cũng có thể làm lễ kết hôn tại nhà thờ làng và nhận chứng chỉ kết hôn do Xã trưởng cấp phát. “Nhiều đôi tình nhân muốn kết hôn tại làng Saint-Valentin, nhưng luật của nước Pháp chỉ cho phép tôi làm lễ kết hôn nếu 1 trong 2 người có địa chỉ tại làng. Dù sao thì tôi cũng không thể tổ chức lễ “kết hôn” cho tất cả mọi người trên thế giới”, Pierre Rousseau cho biết. Ông nói thêm: “Đối với những đôi tình nhân đã kết hôn ở Pháp hay nước ngoài, tôi sẽ cấp giấy xác nhận. Buổi lễ diễn ra giống như một đám cưới cổ điển, tuy nhiên các đôi tình nhân này không được làm thủ tục kết hôn tại hội đồng xã”.

Pierre Rousseau ký giấy chứng nhận.

NGUỒN: ALETEIA.ORG/

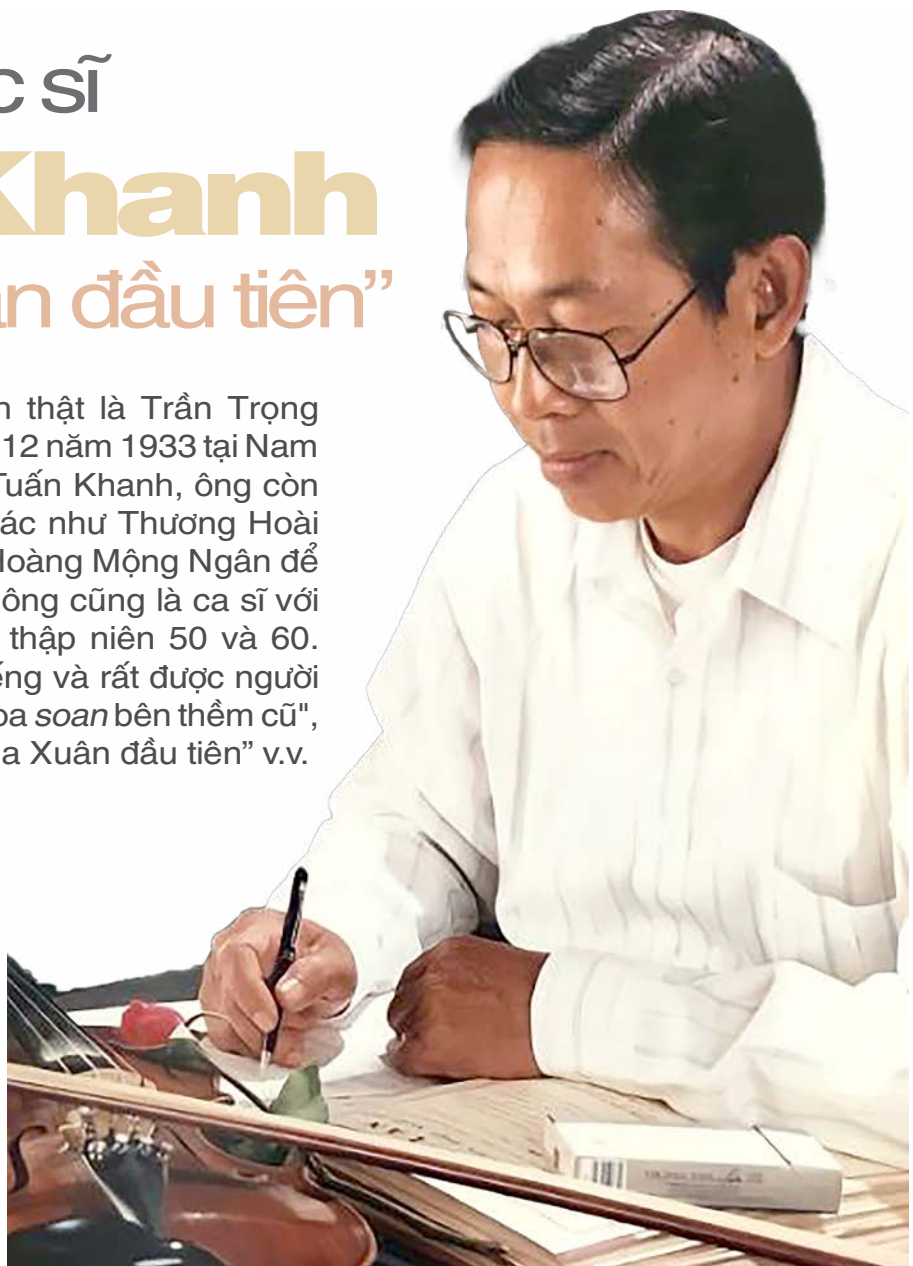
ĐDH

Nhạc sĩ

Tuấn Khanh

& “Mùa Xuân đầu tiên”

Nhạc sĩ Tuấn Khanh tên thật là Trần Trọng Ngọc, sinh ngày 10 tháng 12 năm 1933 tại Nam Định. Ngoài nghệ danh Tuấn Khanh, ông còn dùng những bút danh khác như Thương Hoài Thương, Trần Kim Phú, Hoàng Mộng Ngân để viết nhạc. Ít ai biết được, ông cũng là ca sĩ với nghệ danh Trần Ngọc ở thập niên 50 và 60. Những nhạc phẩm nổi tiếng và rất được người yêu nhạc mến mộ như "Hoa soan bên thềm cũ", "Chiếc lá cuối cùng", "Mùa Xuân đầu tiên" v.v.

Nhạc sĩ Tuấn Khanh

TẦM VĂN
ĐỨC QUỐC

Năm hết Tết đến, bên cạnh những món ăn quen thuộc như thịt kho nước dừa, bánh tét, bánh chưng, mứt gừng, mứt bí, hạt dưa thì những món ăn tinh thần cũng không thể thiếu. Những tờ báo xuân khổ lớn, được in ấn với màu sắc rực rỡ và hình ảnh bắt mắt hay những cuốn băng nhạc xuân với những cung điệu vui vậy như góp thêm điều may

mắn trong ngày đầu năm. Mấy mươi năm trước, nhạc phẩm “Mùa Xuân đầu tiên” được nhạc sĩ Tuấn Khanh viết lên trong niềm hy vọng của người ở hậu phương cũng như kẻ nơi miền giới tuyến một mùa Xuân thanh bình sẽ về trên khắp nẻo sau bao năm chinh chiến lầm than. Nhạc sĩ Tuấn Khanh hay ca sĩ Trần Ngọc thuộc lớp ca, nhạc sĩ đầu tiên của âm nhạc Việt-Nam, cùng thời với ca sĩ Anh Ngọc, Duy

Trác, v.v. chú không phải nhạc sĩ trẻ Tuấn Khanh hiện còn sống ở Sài-Gòn từng nổi đình đám với bài hát “Trở về quê hương”.

Lính trận nơi miền xa ngó thấy cánh mai vàng nở cheo leo trên vách núi mới biết mùa sắp sang và năm cũ cũng sắp hết. Vì mãi mê ngắm ánh trăng non mà không hay sương đêm rớt rơi thấm ướt chiếc áo trận bạc màu. Anh đang nhớ về em và những mùa Xuân đoàn tụ, được ngồi bên nhau nghe mùa Xuân vừa chạm ngõ ...

“Bao nhiêu thương nhớ gom nhặt đây

anh trở về thăm em

Bao lần ngồi thâu đêm

nghe mùa Xuân vừa đến

*Em ơi hoa thắm rơi ngập đường
trời nắng xế vương vương”*

Giờ đây, anh nghe lòng xót xa khi nhớ về em nơi quê nhà xa lơ lác, bóng lẻ đơn côi mỗi khi chiều xuống. Bếp nhà có ấm lửa chiều hôm hay cành xanh, củi ướt làm mát mũi em cay nồng. Mùa Xuân này biết bụi hoa nơi đầu ngõ có còn khoe sắc, sân vườn còn lạnh lốt tiếng chim ca và nắng xuân có làm hồng thêm môi má. Anh mãi ước mơ một mùa Xuân đoàn tụ, được nghe bước chân mình rộn vui khi trở về chốn cũ ...

“Mùa Xuân ơi, biết tôi yêu đời

Mùa Xuân ơi, nói sao nên lời

Em ơi em, dù nhớ voi đây

Bao lâu nay, đợi nhau là mấy

*Anh đâu ngờ bến bờ hạnh phúc
là đây”*

Mùa Xuân có kịp về chăng khi ngoài kia vẫn còn đạn bay, súng nổ. Nơi miền xa, các anh chiến sĩ đang ngày đêm canh giữ biên cương để hậu phương hưởng được cuộc sống an bình. Hoa xuân ở chiến hào, nơi tiền đồn biên giới xa xôi, hoa xuân điểm nụ vàng trước hiên nhà quạnh vắng. Ngó cánh mai rừng nở cheo leo trên vách núi mới biết nàng xuân vừa chạm ngõ. Mùa Xuân đang về trên quê hương và ý xuân đang rộn ràng trên khắp lối nhỏ, đường thôn. Dù xa mặt nhưng chẳng cách lòng, những chàng trai thời loạn luôn mong cho gia đình thêm vui, cha mẹ già thêm tuổi và mưa thuận gió hòa trong mùa Xuân mới ...

*“Xuân nay ta chúc cho mẹ già vui
vườn cà thêm hoa*

*Vui ruộng đồng bao la tóc bạc phơ
đẹp quá*

*Xin yêu thương đến với hận thù để
tiếng hát hôm nay*

*Người chiến sĩ mơ say bên đàn trẻ
bé thơ ngây”*

“Mùa Xuân đầu tiên” là nhạc phẩm có lời ca hiền hòa và đẹp đẽ như một bài thơ. “Mùa Xuân đầu tiên” cũng là bức tranh xuân có hoa nở, chim ca và chứa chan khát vọng thanh bình sẽ về lại trên quê hương thân yêu, trên môi trầu của mẹ, trên mái tóc người vợ trẻ hay trên vai áo trận đã bạc màu vì sương nắng. Nhưng hoà bình còn lần khuất nơi xa như hoàng hôn mong nhớ ánh chiều tà nên mọi người cứ hy vọng và chờ mong dù biết rằng khi bom súng còn rền vang thì vẫn còn người ngã xuống vì những khát vọng hung bạo, cuồng điên.

Tờ nhạc “Mùa Xuân đầu tiên” (sheet nhạc)

TV

Năm nay là năm Thìn, xin điểm qua vài gương mặt thể thao gia xuất sắc cầm tinh con Rồng.

Nếu bạn cũng tuổi con Rồng mà chưa giàu có hay nổi tiếng, chẳng qua bạn là rồng ẩn, kiểu “ngọa hổ, tàng long” sẽ có dịp tung mây lướt gió ...

Người nổi tiếng tuổi Rồng

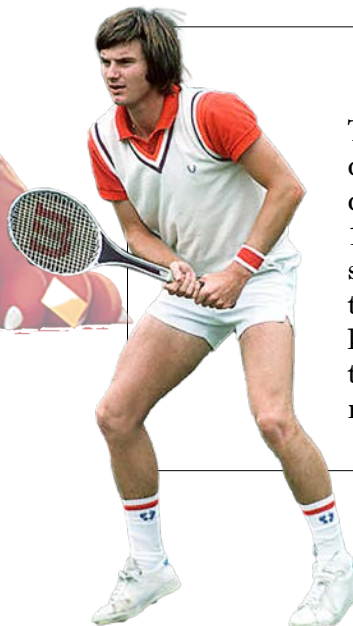
Chloe Kim

là một cư dân ở Long Beach, California, cô là một trong những thể thao gia trượt ván tuyết thành công nhất trong thế hệ của mình. Kim trở thành người trẻ nhất giành huy chương vàng Olympic môn trượt ván trên tuyết tại Pyeongchang ở Nam Hàn (2018).

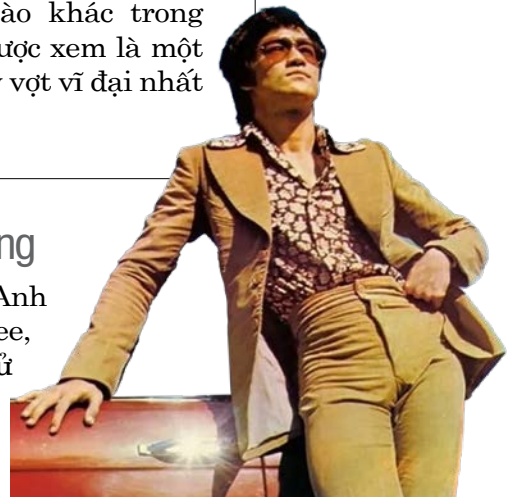
Jimmy Connors

Tay vợt người Mỹ từng giành được 8 danh hiệu Grand Slam đơn. Anh cũng đã giành được 109 danh hiệu đơn trong danh sách ATP, nhiều hơn bất kỳ tay vợt nam nào khác trong kỷ nguyên và được xem là một trong những tay vợt vĩ đại nhất mọi thời đại.

Lý Tiểu Long

Tên tiếng Anh là Bruce Lee, là võ sư, tài tử điện ảnh lừng danh người Mỹ gốc Hoa. Sự nghiệp của

Lý Tiểu Long là điện ảnh nhưng dính dáng đến võ thuật, hiện nay là một môn thể thao phát triển bậc nhất toàn cầu. Tên tuổi Lý Tiểu Long rất gần gũi với kỷ niệm của người Việt miền Nam.

Stephen Curry

là cầu thủ bóng rổ trong đội Golden State Warriors (NBA). Anh được đánh giá là một trong những hậu vệ dắt bóng xuất sắc nhất mọi thời đại.

Ngày này năm xưa...

Canadian Olympic Hockey Team
at St. Moritz, Switzerland, 1928
The University of Toronto Alumni Team "The Grads" Amateur Champions of the World

8-2
1948

đội khúc côn cầu Canada (ảnh) hạ đội Thụy Sĩ 3-0 tại Olympic Mùa Đông 1948, giành lại ngôi vô địch. Điều đáng nói là Olympic lần này được tổ chức tại thành phố St. Moritz của Thụy Sĩ, nước chủ nhà. Lúc này, đội Thụy Sĩ ngùn ngụt khí thế thắng ào ạt như chẻ tre: thắng Mỹ 5-4 ; thắng Ý 16-0; Austria 11-2 ; Anh 12-3, Thụy Điển 8-2 (Sweden); Ba Lan 14-0 ...

8-2
2018

tại Thế vận hội 2018 tổ chức ở Pyeongchang (Nam Hàn), Noriaki Kasai (ảnh dưới) của Nhật trở thành lực sĩ trượt tuyết nhảy xa (ski jumping) đầu tiên trong lịch sử tham dự 8 Thế vận hội.

8-2
1992

Heike Henkel (Đức) lập kỷ lục thế giới nhảy cao của nữ qua mức sà 2.07 mét (ảnh). Kỷ lục này hơn 30 năm sau mới bị vượt qua vồn vẹn 1 cm bởi nữ lực sĩ Kajsa Bergqvist (Thụy Điển) với 2.08 mét.

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Những cánh bướm

Mùa xuân năm 2008, Nguyễn cùng với gia đình và cháu gái Nguyệt Quỳnh đi chơi ở vườn hoa Arboretum, cạnh hồ White Rock Lake ở Dallas. Đây là dịp vui mỗi năm mới có một lần. Vườn Arboretum có tới mấy trăm ngàn bông tulip và thủy tiên vàng nở rộ. Người đi chơi như trẩy hội, có ban nhạc kèn trống vang lừng. Cùng với tiếng nhạc bay lên, những cánh bướm màu vàng cũng lượn vòng trên những vạt hoa. Nguyễn trông thấy, vội nắm tay bé Nguyệt Quỳnh đuổi theo từ bờ cỏ này sang bờ cỏ khác. Ôi vui quá là vui. Đoạn phim ngắn ấy, do mẹ của bé quay, lâu lâu lại được chiếu lên cho cả nhà xem. Tỉnh thoảng trong những buổi sum họp gia đình bố mẹ bé lại nhắc tới. Riêng Nguyễn, tự nhủ với mình: “Hãy luôn luôn để cho những cánh bướm nhắc nhở chúng ta về ấu thời và những ngày tươi đẹp trong đời”.

Giờ đây, trời lại vào xuân, và Nguyễn lại nhớ tới những cánh bướm. Mùa đông vừa qua, nhân xem tờ phụ trương của báo Dallas Morning News, Nguyễn tình cờ đọc thấy cái tựa đề hấp dẫn “Vine keeps butterflies happy in winter”. Quái lạ nhỉ, mùa đông lạnh thế mà bướm cũng hạnh phúc nhớn nhờ được nghỉ, mà sở dĩ được thế là nhờ những cái hoa trên thân cây nho. Bài báo viết: “Mùa đông và bướm thường không đi song đôi với nhau trong trí nhiều người. Tuy nhiên, nhờ đem trồng những cây nhiều hoa trong cảnh quan chúng ta nên làm thay đổi được thói quen của loài bướm, khiến chúng có thể bay suốt bốn mùa trên những vùng đất của miền Bắc Texas này.”

Ở trên, chúng ta có nói đến loại hoa của cây leo như cây nho. Hoa này có tên passionflower (hoa đam mê), gồm có loài passionflower của bản địa, có tên maypop và yellow passionflower, và loài lấy giống từ Brazil có tên blue crown passionflower. Chính loại blue crown passionflower này đã rừ quên những cánh bướm màu sặc sỡ của vùng vịnh có tên là Gulf fritillary về trong mùa đông nhờ những vùng lá xanh tươi và hoa nhiều nhụy. Mặc dù bạn phải chờ tới mùa hè mới thấy loài cây blue crown passionflower mọc đầy, nhưng giữa mùa đông tại vùng Bắc Texas này thỉnh thoảng bạn cũng thấy một dải màu xanh điểm hoa vàng nhạt quyến rũ bướm về.

Người Mỹ yêu hoa và chim chóc. Chẳng những thế, họ còn yêu bướm. Và có thể nói xứ đồng cỏ Texas là thiên đường của loài bướm. Mùa đông, như đã thấy trên, người ta trồng cây blue crown passionflower trong vườn để giữ

NGUỒN ETSY.COM

bướm. Mùa xuân, dân Texas có cây cỏ sữa xứ Mễ (Mexican milkweed) để dụ loài bướm chúa monarch bay về. Năm nay, đàn bướm chúa trú đông từ Mễ Tây Cơ lại làm chuyến lãng du qua miền đất này. Trên phụ trang Guide Daily của tờ Dallas Morning News ngày 12 tháng 3. 2010 đăng hình một con bướm chúa tuyệt đẹp. Nó đậu trên những chùm hoa trúc đào đỏ rực, nổi bật trên những vùng lá xanh. Đôi cánh của bướm chúa màu hổ hoàng (ocre jaune) thật rực rỡ, chung quanh viền đen. Ở hai đầu cánh là những đốm vàng đỏ. Tim Nguyễn xem kỹ và đếm từng chấm một. Ôi, sao những đốm màu này đều nhau thế, ở hai bên đầu cánh. Có họa sĩ nào vẽ được một cánh bướm như thế không. Vườn hoa Arboretum tới đây sẽ đầy bướm chúa. Bé Nguyệt Quỳnh và bé Thùy Mi lại có những giây phút tung bừng chạy theo những cánh bướm màu sắc sỡ. Nguyễn mong rằng tất cả các bé trên thế gian này đều được vui như vậy. Và sẽ không có bé nào bị đói, bị lạnh hay đi lang thang cù bơ cù bất.

Trở về với những cánh bướm trong đời. Hồi làm phát thanh ở Đà Lạt, có lúc Nguyễn và Châu Trị thuê phòng ở cuối đường Hoàng Diệu. Đêm, trời mưa, bướm từ bên ngoài bay qua cửa sổ vào phòng tìm hơi ấm của ánh đèn. Trời, đẹp ơi là đẹp. Những cánh bướm bằng bàn

BẢO HUÂN

tay đậu trên tường, tạo thành một bức họa trang trí chưa nơi nào có. Đặc biệt, Nguyễn còn nhớ một cánh bướm màu hung tím, điểm những chấm vàng và đỏ chói lọi. Nó là hình ảnh của ai thế nhỉ? Sophia Loren trong Orchidée Noire chẳng. Hay Juliette Greco khi đứng hát ở Café Tabou đầy khói thuốc và nhạc Jazz trong khu Saint Germain. Hoặc giả đó là người về từ viễn phôi? Không biết là ai nữa nhưng cánh bướm màu hung tím thời trẻ ấy đã mang lại cho Nguyễn biết bao cảm xúc. Những năm đi tù ở Hoàng Liên Sơn ngoài Bắc, Nguyễn lại gặp

những cánh bướm như thế nhưng nó bay vào cõi oan khốc với đá xanh và đất tù pha màu máu. Hồi ở trại Z30C Hàm Tân, Nguyễn và các bạn trong những buổi chiều mùa xuân đứng cuốc đất ven rừng lại thấy từng đàn, từng đàn bướm đủ màu từ rừng xa bay về. Chúng như trôi dưới nắng chiều. Có con còn chậm bước, bay tới đậu trên đầu cán cuốc khiến Nguyễn nhớ tới bài thơ Haiku của một nhà thơ Nhật Bản (hình như là Basho?). Con bướm trong bài thơ đậu trên đầu gậy và theo thiên sư vào cõi không màu an nhiên tĩnh tại. Tới đây, có nên nhắc tới cánh bướm của Trang Chu không nhỉ? Thật sự, Nguyễn không biết làm người vui hay làm bướm vui. Nhưng nhìn bướm bay thì vui thiệt. Và Nguyễn chợt nhớ tới một chi tiết lý thú trong Trăm Năm Cô Đơn (One hundred Years of Solitude) của Gabriel Garcia Marquez: Một nhân vật nữ trong truyện hiện thân của nhan sắc nùng diễm khiến ai nhìn cũng mê (hiểu theo nghĩa đen) đến nỗi khi nàng tắm (chắc là vẩy màn tắm ngoài trời) bướm từng đàn đủ màu sắc sỡ bay về đậu quanh nàng, tạo thành một bức tranh tuyệt tác.

Xin được dùng hình ảnh những cánh bướm trong đoạn văn trên để kết thúc bài tạp văn hoang tưởng này.

TN - 2010

Mục Di Trú và Thăng Tiến Đời Sống do Văn Phòng tham vấn di trú Robert Mullins International đảm trách hằng tuần, nhằm cập nhật tin tức và phát huy kiến thức di trú, rất hữu ích cho quý vị quan tâm đến việc bảo lãnh thân nhân. Chủ đề trên đây cũng được thảo luận trực tiếp trên trang nhà www.rmiodp.com vào mỗi tối thứ Tư, từ 7:00-8:00 giờ, hoặc phát thanh và phát hình 24/24 trên www.facebook.com/rmiodp

Kiểm tra mẫu I-94

LÊ MINH HẢI
SAN JOSE, CA

Mẫu I-94, Hồ sơ Nhập/Xuất cảnh, được cấp dưới dạng điện tử cho những du khách được Cơ quan Hải quan và Bảo vệ Biên giới Hoa Kỳ (CBP) cho phép nhập cảnh vào Hoa Kỳ. Mẫu I-94 có chứa diện nhập cảnh mà công dân nước ngoài được nhận vào (ví dụ: E-2, L-1B, F-1, v.v.) và ngày hết hạn của diện đó.

Có một quan niệm sai lầm phổ biến rằng ngày hết hạn trên chiếu khán sẽ ảnh hưởng đến thời gian lưu trú của người nước ngoài tại Hoa Kỳ. Điều này là không chính xác. Mẫu I-94 mới kiểm soát thời gian lưu trú của người nước ngoài tại Hoa Kỳ, và người nước ngoài phải rời khỏi Hoa Kỳ vào hoặc trước ngày phải rời

đi được liệt kê trên Mẫu I-94.

Mặc dù phần lớn Mẫu I-94 do CBP cấp phát đều chính xác, nhưng đôi khi vẫn mắc lỗi khi nhập dữ liệu, điều này có thể gây ra vấn đề lớn cho người nước ngoài. Ví dụ: viên chức có thể nhập sai diện nhập cảnh, ngày nhập cảnh hoặc ngày hết hạn. Nếu I-94 đã hết hạn và ngay cả khi người nước ngoài không biết điều này, cá nhân đó sẽ bị coi là không có tư cách lưu trú, vi phạm luật di trú và có thể dẫn đến bị trục xuất hoặc từ chối nhập cảnh vào Hoa Kỳ trong tương lai. Ngoài ra, lỗi chính tả về tên hoặc số hộ chiếu có thể dẫn đến việc công dân nước ngoài không thể lấy I-94 của họ trong hệ thống điện tử của CBP.

Những vấn đề này có thể dẫn đến việc các cơ quan chính phủ, chẳng hạn như cơ quan cấp giấy phép lái xe địa phương hoặc Sở An sinh Xã hội, không thể xác minh được diện nhập cảnh của cá nhân nộp đơn xin các phúc lợi của chính phủ, và gây ra sự chậm trễ

trong việc cấp giấy tờ của chính phủ.

Để tránh những vấn đề này, tất cả công dân nước ngoài phải nhớ kiểm tra Mẫu I-94 của họ trên trang web của CBP (<https://i94.cbp.dhs.gov/I94/#/home>) sau khi nhập cảnh vào Hoa Kỳ, để bảo đảm rằng CBP đã ghi lại chính xác việc được phép nhập cảnh của họ.

Công dân nước ngoài nên kiểm tra Mẫu I-94 trên điện thoại trước khi rời khỏi khu vực kiểm tra của CBP hoặc tại khu vực lấy hành lý. Mẫu I-94 được cập nhật trực tuyến ngay sau khi nhân viên CBP hoàn tất việc kiểm tra. Do đó, khách du lịch có thể kiểm tra xem Mẫu I-94 có được cập nhật chính xác hay không trong khi chờ lấy hành lý.

Nếu bạn phát hiện có sai sót trên Mẫu I-94 tại sân bay, bạn có cơ hội quay lại Văn phòng Deferred Inspection office của CBP tại sân bay, nằm ngoài khu vực Hải quan và yêu cầu chỉnh sửa ngay lập tức. Nếu sai sót không

được điều chỉnh ngay, công dân nước ngoài có thể gọi điện hoặc đến Deferred Inspection office gần nhất để yêu cầu điều chỉnh.

Ngoài ra, du khách nên kiểm tra Mẫu I-94 cho tất cả các thành viên gia đình đi cùng. Ngay cả khi Mẫu I-94 của người có chiếu khán chính được ghi chính xác, vẫn có thể bị mắc lỗi trên mẫu I-94 của các thành viên trong gia đình đi cùng. Điều này rất quan trọng đối với vợ/chồng, người phụ thuộc của người làm việc tại Hoa Kỳ.

Vào ngày 30 tháng 1 năm 2022, CBP bắt đầu cấp Diện nhập cảnh (Class of Admission -COA) mới cho vợ/chồng có chiếu khán E-1, E-2 và L, với COA lần lượt là E-1S, E-2S và L-2S. Vợ/chồng phụ thuộc phải có Mẫu I-94 với COA của họ được nêu là E-1S, E-2S hoặc L-2S để có thể làm việc. Kể từ khi khai triển COA mới, chúng tôi đã nhận được nhiều báo cáo về việc ghi sai Mẫu I-94 cho vợ/chồng có chiếu khán E-1, E-2 và L-visa.

LMH

LỜI GIỚI THIỆU: Angie Hồ Quang đến Hoa Kỳ năm 1984 theo diện tị nạn, bà quyết định chọn con đường phục vụ đồng hương. Khởi đầu, bà là Giám đốc cơ quan tìm việc làm cho người Việt. Năm 1991, bà làm cho sở An Sinh Xã Hội đến 2020. Bà thường xuyên cộng tác với báo chí, các trang web, các đài phát thanh và truyền hình nhằm hướng dẫn đồng hương trong các luật lệ và các chương trình ASXH. Trẻ hân hạnh được sự cộng tác của bà, và độc giả ở khắp nơi có thể viết thư gửi qua bưu điện hoặc email nhờ bà Angie Hồ Quang giúp đỡ các vấn đề về An sinh Xã hội. Thư từ xin gửi về: Mục "An Sinh Xã Hội"

3202 N. Shiloh Rd., Garland, TX 75044 hoặc Email: bientap@trenews.net

HỎI

Thưa cô Angie,

Ba Mẹ con đã về hưu và muốn xin trợ giúp Medicaid. Tiền Social Security của Ba Mẹ khá thấp, cả hai dưới \$500 một tháng, sau khi trừ Medicare thì chỉ còn \$300 một người. Tuy nhiên Ba Mẹ con có một số tiền tiết kiệm khoảng \$60,000. Con có các câu hỏi như sau:

1. Nếu con rút tiền đó ra, chuyển sang tài khoản của con, thì Ba Mẹ con có thể xin trợ cấp sau 3 tháng khi bank statements không còn show Ba Mẹ con có tiền?

2. Ba Mẹ con có phải giải thích, chứng minh họ đã xài hết số tiền đó? Có cách nào khác thích hợp hơn ngoài việc chuyển qua tài khoản của con?

Cảm ơn cô Angie. Chúc cô được nhiều sức khỏe.

TRẢ LỜI

Người đi làm có tối thiểu 40 tín chỉ An sinh xã hội, và bước vào tuổi 62 trở đi có thể xin quyền lợi hưu bổng. Đến khi được 65 tuổi sẽ được tham gia vào chương trình bảo hiểm y tế Medicare. Những chương trình vừa nêu trên là quyền lợi, có nghĩa là kết quả của những năm tháng làm việc có đóng thuế.

Bên cạnh đó cơ quan An sinh xã hội cũng có chương trình trợ giúp cho người tuổi trên 65, tàn tật hay mù lòa có thu nhập và tài sản hạn chế. Đó là Supplemental Security Income (SSI). Người tuổi trên 65 nếu muốn được tham gia vào chương trình Medicaid, ở tiểu bang Texas trước nhất phải được hưởng SSI.

Chính phủ dùng tiền của dân đóng thuế để tài trợ cho các chương trình trợ giúp này nên có những quy định về thu nhập và tài sản.

Tóm lại nếu Ba Mẹ cháu muốn đăng ký chương trình Medicaid thì phải đáp ứng tiêu chuẩn về tài sản và thu nhập của SSI.

Quy định về tài sản của SSI là: 2,000 đô la cho một cá nhân và 3,000 cho đôi vợ chồng.

Do đó số tiền để dành của Ba Mẹ cháu là quá cao. Việc chuyển số tiền này qua trường mục của cháu được gọi là tẩu tán tài sản.

Dù vậy không có nghĩa là Ba Mẹ cháu không có quyền chuyển số tiền này cho cháu. Và nếu làm như vậy thì sau 36 tháng Ba Mẹ cháu có thể xin SSI, khi ấy sẽ được hưởng Medicaid.

AHQ

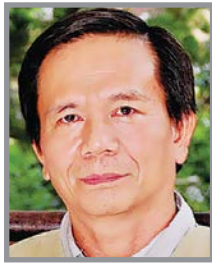
tre

✓ DỄ ĐỌC ✓ DỄ THẤY ✓ DỄ CẮT ✓ DỄ TÌM

RAO VẬT TRÊN BẢO TRÈ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG
TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY · [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

TRẦN HOÀNG VY
KATY, TX

Ngày Xuân bàn chuyện rượu

NGUỒN:
CARAHOMESAUSTRALIA.
TPARCHITECTS.COM.AU/

Thời hồng hoang ngu muội, không biết loài người đã biết đến rượu chưa? Song có lẽ cái thức uống gây mê, gây say, gây nghiện... đã gắn bó với con người từ rất lâu lắm rồi. Và cũng từ rượu có biết bao huyền thoại được thêu dệt, hình thành, cùng những áng thơ văn bất hủ, lưu truyền trong cuộc sống con người, do vậy cái từ “rượu” luôn lung linh, huyền ảo trong chốn nhân sinh, tốn bao giấy mực và tâm trí của con người ...

Thời Tây Du ký, có tiệc rượu Bàn Đào của Tây Vương Mẫu bị Tôn Ngộ Không phá đám, thời Tam quốc có tiệc rượu luận anh hùng của Tào Tháo, Lưu Bị. Sau Công Nguyên có tiệc rượu do Chúa Giê-su hóa phép thành... cùng bao tiệc rượu từ chốn bồng lai, tiên cảnh. Chốn hoàng cung mỹ nữ nghệ thường, rồi những bậc anh hùng, hảo hán, cho đến những

hạng bần dân khổ rách áo ôm v.v... đều có tổ chức uống rượu.

Thời xưa, rượu chỉ là trái cây ủ lên men mà thành. Ngày nay, rượu xem ra là một thứ thức uống được chế biến qua nhiều công đoạn và bằng các công thức hóa chất cụ thể. Vì vậy, theo từ điển Bách khoa toàn thư mở Wikipedia, định nghĩa rượu là: “Trong hóa học, rượu là một hợp chất hữu cơ chứa nhóm – OH.” Hoặc: “Rượu là một nhóm loại đồ uống có chứa cồn. Tùy thuộc vào cách sản xuất và nguyên liệu mà rượu có các tên gọi khác nhau...”.

Lý Bạch, người được mệnh danh Tiên Thơ và Tiên tửu đã có những câu thơ: “*Quân bất kiến Hoàng hà chi thủy thiên thượng lai, / Bôn lưu đảo hải bất phục hồi! / Hựu bất kiến cao đường minh kính bi bạch phát, / Triêu như thanh ti mộ thành tuyết. / Nhân sinh đặc ý tu tận hoan, / Mạc sử kim tôn không đối nguyệt!*”

(Tạm dịch là: *Há chẳng thấy, nước sông Hoàng từ trời tuôn xuống / Chảy nhanh ra biển, chẳng quay về, / Lại chẳng thấy, thêm cao gương soi râu tóc bạc / Sớm như tơ xanh, chiều tựa tuyết ? / Đòi người đặc ý hãy vui tràn, / Chớ để bình vàng sông bóng nguyệt!*). Còn Trạng trình Nguyễn Bình Khiêm của ta thì: “*Rượu đến gốc cây ta sẽ nhấp / Nhìn xem phú quý tựa chiêm bao*”, thì quả là phong thái tiên phong đạo cốt, ung dung tự tại, ngoài cõi nhân sinh.

Mỗi đất nước, mỗi dân tộc, đều có những loại rượu ngon nổi tiếng khác nhau: Pháp có Champagne (Sâm Panh), Nga có Vodka, Nhật có Sa kê, Trung Quốc có Mao Đài. Chỉ tính riêng ở nước ta, từng vùng miền đã có những loại rượu ngon khác nhau: Sa Pa có rượu San Lùng táo mèo, Hà Nội có rượu Làng Vân, Đà Nẵng có Hồng Đào, Bình Định có Bình Định, có Bàu Đá, Long An có

Gò Đen, Bến Tre có Phú Lễ ... Rượu ngon, người xưa thường hay gọi “Bồ đào mỹ tửu”. Đòi Thịnh Đường, Vương Hàn có bài “*Lương Châu tửu*” ngợi ca rượu Bồ đào: “*Bồ đào mỹ tửu dạ quang bôi / Dục ẩm tỳ bà mã thượng thôi / Túy ngọa sa trường quân mạc tiếu / Cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi*” ...

Ngày Xuân bên cạnh trăm hồng ngàn tía, mai, đào, lan, cúc ... khoe hương và khoe sắc, ai mà chẳng muốn khê khà, nhâm nhi ly rượu ngon và luận chuyện rượu chè? Luận rượu và người uống rượu, người xưa phân chia ra thành các thứ bậc:

Tiên tử, là uống rượu để thêm cảm hứng cho việc cầm, kỳ, thi, họa, là những bậc thánh nhân, nho gia, chính nhân quân tử, phong thái tiên phong đạo cốt, hay ít nhất cũng là người hiền, có đạo đức được mọi người ngưỡng mộ.

Tục tử, là hầu hết những anh hùng, hảo hán, hoặc thường nhân trong thiên hạ, loại này thường lẫn lộn, người có tài và cả những người bất tài, nên có người đề nghị thêm “Thần tử”, trên Tục tử và dưới Tiên tử.

Tà tử (Quỷ tử), hạng người uống rượu để hại người, mưu cầu danh lợi hay hả hê, đặc chí với những việc làm xấu xa, ảnh hưởng an nguy của kẻ khác, cần phải ... tránh xa! Trong các phim cổ trang, võ hiệp. Rượu uống phải bằng chén, bằng bình, bằng vò mới là ... hảo tử, hảo hán, thể hiện khí phách hơn người, song thực tế, khó có người chỉ trong một loáng, tu, nốc đến cạn cả bình rượu hay vò rượu chứa vài ba lít? Người quân tử, bậc

trí giả, chỉ uống rượu bằng ly nhỏ hoặc chung nhỏ, bởi lẽ ai cũng hiểu rằng: “*Rượu tiếng rằng hay hay chẳng mấy/ Độ năm ba chén đã say nhè*” (Nguyễn Khuyến), mà đã say rồi thì khó tránh khỏi cảnh: “*Đời này thực tỉnh những ai đây? / Ai tỉnh cho ta chịu tiếng say.*” (Trần Tế Xương) và: “*Trót đà khuya sớm với ma men, / Mặc kệ người chê, mặc kệ khen. / Ngó lại hàng rào hương cúc lộn, / Trông ra cửa sổ bóng trăng chen.*” (Nguyễn Công Trứ), cho dù là thần nhân hay thi nhân, đều cũng có lúc: “*Say đi em! Say đi em! / Say cho lời-lả ánh đèn / Cho cung-bực ngả-nghiêng, điền rô xác-thịt. / Rượu, rượu nữa, và quên, quên hết! / Ta quá say rồi Sắc ngả màu trôi / Gian phòng không đứng vững / Có ai ghi hư ảnh sát bờ môi.*” (Vũ Hoàng Chương).

Bởi lẽ rượu xưa là tinh túy của trời đất, là trái cây, hoa lá lên men mà thành. Ngày nay, như trên đã định nghĩa, rượu giống như một thứ dung dịch hóa chất, mà người ta đã có sáng kiến chế biến thêm vào đó rất nhiều thứ từ thực vật như rễ sâm, thân cành các loại cây, dạt mỏng phơi khô, hoa lá, thảo mộc ... đến các loài động vật như nhau thai, bào thai, mật, xương cốt, máu v.v. với ước mơ rượu sẽ làm tăng sức khỏe, tăng khả năng ... phòng

the, và ... trường sinh bất lão. Biết, hoặc cố tình không biết, rượu nếu uống nhiều sẽ trở thành ... thuốc độc, hủy hoại đạo đức, nhân cách của con người, cho dù, Omar Khayyám nhà khoa học, nhà thơ xứ Iran có lúc khẳng định: “*Ai cũng biết là Khayyám già yếu/ Ai cũng biết là Khayyám nghiện rượu/ Nhưng chẳng ai hay chính nhờ rượu, Khayyám / Mới thắng nổi cái buồn và cái yếu!*”.

Xứ Việt ta là xứ nhiệt đới, quanh năm nóng bức, không ... hợp với rượu như những quốc gia thuộc hàn đới, song lượng tiêu thụ rượu bia cũng thuộc loại ... mạnh trên thế giới. Và có lẽ, người uống rượu xứ ta, mới là những người có cách chế biến ra nhiều loại rượu nhất và những tiệc rượu từ sơn hào hải vị đến “mắt me chấm muối ớt” cũng thuộc hạng ... lâu và dai thời gian nhất. Mỗi vùng miền đều có cách uống rượu khác nhau, từ mỗi người mỗi ly rượu ở miền Bắc, miền Trung, đến chỉ một ly rượu xoay vòng, ở miền Nam, với nhiều “biến cách” khác lạ với những cung bậc tình cảm khác nhau mà có tầng 1, tầng 2, rồi tầng 3, gây cho người uống rượu những hệ lụy khác nhau, từ ảnh hưởng đến sức khỏe bản thân, ảnh hưởng đến an ninh, trật tự rồi an toàn giao thông v.v. Có khi còn

ảnh hưởng nghiêm trọng đến công ăn việc làm, hạnh phúc gia đình ... đến lúc này nhiều người mới nhận thức ra rằng “con ma men” cũng rất là hiểm độc với chúng sinh đệ tử lưu linh ...

Còn nhớ những tin tức sốt dẻo cuối năm nào đó, về loại rượu “29 Hà Nội” đã làm nhiều người ngộ độc chết, giám đốc sản xuất ra loại ... “tử tử” này đã bị bắt giam. Mới đây nhất, vào cuối năm 2023, câu chuyện “tăng cường”, “siết chặt”... “cồn lái” làm nóng mạng xã hội với nhiều ý kiến trái ngược nhau rất ư là ... “men rượu”. Rất nhiều những người thích rượu đậm ra ... dè dặt, có người muốn bỏ rượu, cai rượu, song: “*Những lúc say sưa cũng muốn chừa/ Muốn chừa nhưng tính lại hay ưa ...*” (Nguyễn Khuyến), và cuối cùng giống như Trần Tế Xương là: “*Một trà, một rượu, một đàn bà/ Ba cái lằng nhằng nó quấy ta/ Chừa được thứ nào hay thứ ấy/ Họa chẳng chừa rượu với chừa trà!*”...

Rượu Hoàng Mai, rượu Hồng Đào, đã ứng với sắc vàng nhuần nhị của mai, dịu nhẹ, nồng ấm của hoa đào, trong tiết trời Xuân phương Nam hanh hao, khô nóng, làm Tiên tử, Thần tử, uống vài chung rượu nhỏ cùng với người thân, bạn bè, âu cũng là điều thú vị và ý vị ...

THV

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

08-02-2024 - 14-02-2024

TÊN HÀNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
CHINA AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.204
SPIRIT AIRLINES	2	LAX, HND	\$1.223
SPIRIT/CATHAY	2	LAX, HND	\$1.223
UNITED AIRLINES	2	LAX, HND	\$1.223
SINGAPORE AIRLINES	2	LAX, SIN	\$1.239
AMERICAN/CATHAY	2	YVR, HKG	\$1.286
CATHAY PACIFIC	2	LAX, HKG	\$1.321
JAPAN AIRLINES	2	LAX, HND	\$1.423
CATHAY/VIETNAM	2	LAX, HKG	\$1.596

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$24,210 VN ĐỒNG
EURO	\$25,643 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,677 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$15,509 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$161.38 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1 USD	146,383 YEN NHẬT
	0.91955 EURO
	0.78441 BẢNG ANH
	1.33763 CANADA
	0.85706 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

8/2/1931

Ngày 8 tháng 2 năm 1931, là ngày sinh của Thiếu tướng QLVNCH Lâm Quang Thơ, là anh của Trung tướng Lâm Quang Thi. Quê quán hai anh em tại Vĩnh Trạch, Bạc Liêu. Ông từng là chỉ huy trưởng Thiết giáp tại trại Phù Đổng, Gò Vấp. Chức vụ cuối cùng là Chỉ huy trưởng trường Võ bị Quốc gia Đà Lạt thay Trung tướng Lâm Quang Thi.

Sau ngày mất nước 30 tháng 4, ông sang định cư tại Tiểu bang Texas, Hoa Kỳ. Ông mất năm 1985. Hưởng dương 54 tuổi.

8/2/1895

Ngày 8 tháng 2 năm 1895, William George Morgan, sinh quán tại Lockport, New York chế ra môn thể thao gọi là "Mintonette", dựa theo môn cầu lông (badminton). Sau này Alfred S. Halstead đổi tên thành "Volleyball" tức môn bóng chuyền hiện nay. Môn bóng chuyền ngày nay có trên 1 tỉ người hâm mộ. Phổ biến nhất là ở Brazil, Mỹ, Nga, Trung Quốc. Riêng ở Mỹ có khoảng 46 triệu người chơi volleyball.

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thước ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Dầu kinh tế khó khăn, giáo dục tụt hậu hay dịch bệnh nối tiếp, CSVN vẫn đổ tiền vào lực lượng công an nhiều nhất, vì:

Nguyễn Phú Trọng
Tổng Bí thư CSVN

Thiệt ra, tòa án hay viện kiểm sát ở VN không cần thu thập chứng cứ, bởi họ đâu có xử án theo chứng cứ mà xử theo giá thể, kinh tế của bị cáo và bị hại.

Nguyễn Hòa Bình
Chánh án Tòa án nhân dân tối cao CSVN

Mỗi năm, có hàng trăm vị lãnh đạo CSVN vào tù, vậy mà:

Lê Phú Nguyễn
Phó Giám đốc Sở Nội vụ
Thành phố Đà Nẵng

Làm dân Việt không có quyền nghèo!

Trần Sĩ Thanh
Chủ tịch Hà Nội

Đoàn Thiên Long
lúc ra tòa
- NGUỒN: TUOITRE.VN

Tin

DU UYÊN
SÀI GÒN, VN

Niềm tin là hành trang quan trọng trong cuộc đời nhân loại, niềm tin là món quà quý mà con người dành cho nhau. Vì vậy, nên trao nó cho đúng người...

1.

Nghe lời các “anh lớn”

Theo cáo trạng, thửa đất tranh chấp có nguồn gốc do ông Nguyễn Văn Khiếu khai phá, canh tác từ nhiều năm trước. Ông này bán cho Khúc Văn Đoàn giá 11 tỷ VND nhưng Đoàn chỉ thanh toán 1.1 tỷ VND rồi không trả tiếp; lấy đất phân lô, bán cho nhiều người xây nhà, trong đó có Nguyễn Văn Trường (thuộc nhóm giang hồ Nông Trường). Ông Khiếu không đòi được

tiền, nhờ Nguyễn Thị Bích Chi, Nguyễn Văn Tuấn, Đỗ Thị Ánh Hương (luật sư) giải quyết với thù lao ứng trước 250 triệu VND và 50% giá trị đất khi xong việc. Theo kế hoạch, Hương sẽ làm thủ tục xin cấp lại giấy tờ thửa đất cho ông Khiếu, trong đó bắt buộc phải đo đạc, xác định vị trí. Tuy nhiên, khi Hương và Chi đưa người đến đo đạc thì bị nhóm giang hồ Đoàn, Trường ngăn cản. Hương và Chi thuê nhóm giang hồ Nguyễn Văn Thái (Thái Bus) tới bảo kê, rào đất, cắt cử người canh giữ đến khi đo đạc

và làm xong giấy tờ. Thế là xảy ra hỗn chiến giữa hai nhóm giang hồ Nông Trường và giang hồ Thái bus.

Lúc này, nhóm của Đoàn (giang hồ Nông Trường) có hơn 20 người ném đá vào nhóm của Thái Bus. Còn nhóm của Thái Bus có hơn 60 người từ trên các xe hơi cầm hung khí là súng, dao, mác, chĩa xông vào đuổi đánh, bắn, chém nhau “giáp lá cà” với nhóm của Trường... Trong lúc đánh nhau nào loạn, Đoàn Thiên Long đứng ở ngay phía trước cầm súng hoa cải bắn 3

phát làm 2 người chết, 6 người bị thương ...

Cuối cùng thì vụ án có hơn 70 bị cáo. Như ngỗng giữa bầy vịt - giữ 70 bị cáo, cái tên Đoàn Thiên Long lại trở nên nổi bật.

Đoàn Thiên Long được chú ý không chỉ bởi ngay lần đầu tiên cầm súng, Long đã trực tiếp làm 2 người chết, 6 người bị thương. Long còn có những lời khai tại phiên xử sơ thẩm vụ án trên Tòa án nhân dân tỉnh Kiên Giang, nghe rất là “tráng sĩ”: “Bị cáo ôm hết trách nhiệm, súng cũng khai là bản thân mua vì tin rằng, anh Ngọc sẽ lo. Kể cả anh Thái cũng nói mọi người đều lo cho em.”

Long khai đã nổ súng khi nghe Thái Bus và một đàn em của Trung Cà Mau xúi giục: “Bắn đi Bin (tên thường gọi của Long). Bắn cho tụi nó biết”.

“Bị cáo thấy vợ anh Trung mang bầu nên khai anh

Trung ‘ngăn cản mang theo súng’. Bị cáo nhận hết tội vì tin tưởng các anh lo cho mình. Sau này, bị cáo thay đổi lời khai vì biết nếu ôm hết, tội sẽ rất nặng, chỉ có đường chết.” - Long nói.

Trong khi đó, Nguyễn Văn Thái (Thái Bus) - “anh lớn” trong miệng Long, cũng là “đại ca cầm đầu” trong băng nhóm bảo kê mà Long đang phục vụ lại khai là: Không xúi giục Đoàn Thiên Long nổ súng, vì trước đó không biết Long là ai và không đứng gần nơi xảy ra vụ nổ súng.

Tuy nhiên, Thái Bus cũng có nổi bất bình riêng, ông ta nói tại tòa: “Bị cáo cứ nghĩ anh em sẽ bảo vệ nhau khi có chuyện, nhưng không phải vậy. Nhiều người dám làm mà không dám nhận.”

Tóm lại thì, “anh em giang hồ” ở ngoài đời không giống “anh em

giang hồ” trong phim Hồng Kông xưa, sống chết với “anh em” tới giọt máu cuối cùng, thành mất vợ chứ không mất anh em... Không biết bị cáo Long có ảnh hưởng và tin vào các phim giang hồ hay không? Mà lần đầu cầm súng đã dám nhắm vào sinh mạng của những kẻ không quen biết, chưa làm hại Long, gia đình Long.

Cuối cùng thì “đại ca cầm đầu” Thái Bus lần “cóc ké hung hăng” Đoàn Thiên Long đều nhận án chung thân bởi hành động của họ, dầu có nghĩa khí hay có “quen biết nhau” hay không...

2.

Mắt thấy tai nghe cũng sai

Có một thứ không bao giờ thiếu trên mạng xã hội là những trào lưu mới, chỉ cần trào lưu này chưa nguội thì trào lưu khác

lại bùng lên. Không biết bắt đầu từ khi nào, cư dân mạng Việt có một ý niệm chung: Ai có tiền, người đó là trào lưu. Vì vậy mà hàng loạt người nổi tiếng chỉ vì giàu. Ví dụ như gần đây, cư dân mạng đang tạo trào lưu bật-tắt đèn trong phòng khách liên tục trên nền nhạc có sẵn. Sau đó âm thanh và ánh sáng cùng tạo nên hiệu ứng nhấp nháy như đang đi bar, pub, club ...

Với trào lưu này, không gian sống của nhiều người tham gia cũng được bày ra, có thể cố tình cũng có thể cố ... ý.

Đặc biệt, xuất hiện nhiều ngôi nhà có phòng khách được ốp gỗ toàn bộ, có những bộ bàn ghế khổng lồ, những chiếc đèn xa hoa, những mảng tường dát vàng khè ... Ai có nhà bụi nhất, đẹp nhất, nhiều mùi ... gỗ nhất thì người đó sẽ có nhiều “fan” nhất sau khi trào lưu trên “bế

Đoàn Thiên Long lúc bị bắt - NGUỒN: TUOITRE.VN

Nguyễn Văn Thái (Thái “Bus”) - NGUỒN: MỸ HÂN/DANTRI.COM.VN

mạc”. Và ái nữ của “đại gia” Đỗ Văn Tiến - ông là chủ của Thành Thắng Group (tỉnh Ninh Bình) đã giữ ngôi vị Quán quân nhờ tòa lâu đài hàng tỷ đô la Mỹ của cha mình. Cụ thể, “lâu đài Thành Thắng” của ông Đỗ Văn Tiến được khởi công xây dựng từ năm 2016. Tòa nhà có khuôn viên rộng khoảng 10,000m². Riêng phần xây thô đã tiêu tốn khoảng 400 tỷ VND. Các hạng mục khác như trần, cột, kèo, gian thờ ... được làm hoàn toàn bằng gỗ gõ đỏ có tổng giá trị khoảng 100 tỷ VND. Riêng bộ cổng của tòa lâu đài này đã có giá khoảng 40 tỷ VND. Ngay cả tầng hầm để xe của lâu đài cũng được sơn, trang trí và dát vàng không kém gì những không gian khác ... Trong khi nhiều người Việt phải tự tử, bán con vì đói, thất nghiệp ... thì việc giàu có của ông đại gia trên khiến người ta trầm trồ mơ ước hẳn không có gì lạ lùng, thậm chí nhiều lúc đói bụng, tôi còn ước là hàng xóm vị đại gia này để nhìn họ giàu mà quên đi sự nghèo của mình. Chỉ lạ lùng một chỗ, sao đa số ngôi nhà của người giàu ở phía Bắc Việt Nam (ít nhất là những ngôi nhà trong trào lưu bật-tắt đèn) đều được làm, trang trí bằng gỗ bự chà bá lửa và dát vàng mọi góc ngách?

Đa số cư dân mạng VN tin người giàu là những

Những phòng khách “ngập mùi gỗ” được TikToker khoe. (Ảnh chụp màn hình) - NGUỒN: TIKTOK

người ... tốt, hâm mộ họ không bỏ bê ngang cũng bố bê dọc, nhiều người còn truyền tai nhau chân lý: “Tốt bụng giả bộ được, giàu thì không!”. Y chang như bạn Long tin việc mấy “anh lớn” có “số má” trong giang hồ lúc

nào cũng “nghĩa hiệp”, nói được làm được, chứ không hề nói một đằng rồi ra tòa khai một nẻo... Nhưng đôi khi, nhiều thứ mắt thấy tai nghe chưa hẳn đúng, nhất là mắt thấy tai nghe qua một cái màn hình.

Có một tin không tốt là giàu ở đâu không biết chứ giàu ở Việt Nam là giả bộ được. Ở Việt Nam có rất nhiều người giả bộ giàu để kết thân, dụ, kiếm tiền và giàu lên nhờ những người giàu nhưng không kiến thức (trọc phú, nhà giàu mới). Cũng có người giả bộ giàu để che giấu đi những món nợ kèch xù trong két sắt. Hoặc giàu ... giùm một thể lực nào đó.

Có công ty ăn nên làm ra, bán món độc quyền - xăng, vậy mà đùng cái nợ xấu tới hàng ngàn tỷ VND tiền thuế nhờ được “ưu ái” vì “vẽ bề ngoài” (của chủ công ty) rất giàu. Hay nhân vật nổi đình nổi đám gần đây trên mạng xã hội Việt Nam - nhà thiết kế Thái Công, nổi tiếng nhờ... giàu, bán những món hàng, thiết kế những căn nhà “super luxury” giá trị hàng tỷ VND tới hàng tỷ đô la, nhưng món bán đắt nhất của ông là túi

xách 99 ngàn VND. Dân tình tin rằng mua đồ của Thái Công là đã “lây giàu” rồi ...

Thái Công cũng tội nghiệp, thấy 2 mẫu túi xách giá rẻ của mình quá đắt hàng, tưởng cư dân mạng Việt hâm mộ ổng thiệt vì chính tài năng của ổng, nên ông ta tiếp tục tung ra thị trường một sản phẩm mới do chính Thái Công thiết kế, đó chính là bao lì xì đắt nhất Việt Nam có in tên Thái Công trên đó, trị giá 399 ngàn VND một hộp bao gồm 6 bao lì xì. Được biết, những năm trước, sản phẩm này đều được Thái Công dùng để tặng khách hàng chứ không hề bán, tuy nhiên năm nay ...

Và, ế. Tèn ten.

DU Cư dân mạng Việt đầu nghĩ rằng những người nổi tiếng nhờ độ giàu có lại có ngày đích thân đi “review” quảng cáo “thịt heo”, bán bao lì xì - NGUỒN: KENH14.VN

NGÀY 20-1-2024

Thanh Nguyen

Tôi rất vui và vinh dự được là độc giả của Quý Báo. Dù là cầm quyển báo giấy trên tay, hay mở quyển báo điện tử, tôi đều cảm thấy rất ấm áp và rất hào hứng với những bài viết có nội dung hay, sâu sắc và đi sâu vào lòng người. Nhân dịp Tết Nguyên Đán sắp đến, tôi muốn nói lời tri ân đến tất cả Cô Chú Bác cùng Anh Chị Em làm việc ở Quý Báo và kính chúc quý vị một mùa Tết cùng Năm Mới an khang thịnh vượng, dồi dào sức khỏe và vạn sự như ý!

NGÀY 1-2-2024

Thuong Giang Nguyen

Đọc bài “Mộc Châu...” của Trịnh Thanh Thủy tôi tin là tác giả ít khi đi du lịch Việt Nam. Tôi từng đi chung với đoàn Tây ở Việt Nam, thực tế hơi khác. Ở Huế thì tour cứ đẩy khách vào những chỗ mua hàng dỏm, dĩ nhiên họ có chia chác lẫn nhau, dắt đi xem vài nơi trình diễn “võ thuật” múa may qua quít rồi ngựa nón xin tiền. Đến nỗi một người ngoại quốc đi cùng nói,

du lịch Việt Nam không thể khá nổi nếu làm ăn như thế này. Thậm chí có lần họ đưa khách vào một chỗ nếm thức ăn nhưng không có toilet. Cái toilet duy nhất thì ngồi xổm, cửa hở trên hở dưới lại không có khóa, phải giữ bằng tay, không có giấy chỉ có lu nước với cái gáo cán dài mà lu thì khô queo. Tôi phải tận dụng hóa đơn, và tất cả thứ khác để làm sạch. Nên viết bài một cách công tâm sẽ giúp cho người đi sau không bị thất vọng, hụt hăng ...

NGÀY 28-1-2024

Phương Hồng Hạnh

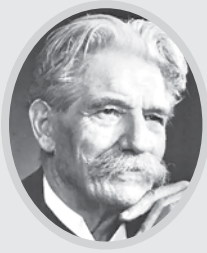
Người hàng xóm tôi coi bói rất hay. Năm nào mấy chị em cũng nhờ xem. Năm nay, có một chị bình phẩm đúng sai gì đó, ổng có vẻ bất mãn và không vui, ổng nói là mỗi năm ổng coi là căn cứ vào “tam dịch” chứ không phải đoán mò như người ta (chắc ổng nói mấy ông Thầy bói dỏm). Muốn thì xem không thì thôi, tình nghĩa hàng xóm chứ có lấy ai đồng xu nào đâu. Theo bọn tôi biết thì “tam dịch” có nghĩa là 3 cơn dịch bệnh, như năm rồi Covid (đã thấy sâu đời), còn 2 dịch nữa, nghe ghê quá. Nhà báo Trẻ có nghe tin tức về những cơn dịch còn lại chưa ạ?

Nếu còn 2 dịch như Covid nữa, chắc “nhà báo” cũng không còn đây trả lời cho bạn. May mắn là “Tam dịch” là tên của 3 cuốn sách bói toán đời cổ tổ, gồm: Liên Sơn, Quy Tàng và Chu Dịch. Ý ông muốn nói là ông “bói” có căn cứ, bài bản theo... sách vở!

Suy Đi Ngẫm Lại

Người lạc quan là người nhìn đâu cũng thấy đèn xanh còn người bi quan thấy khắp nơi chỉ toàn đèn đỏ ... kẻ thực sự khôn ngoan thì mù màu.

ALBERT SCHWEITZER

Hãy luôn cố để làm người đầu tiên: người đầu tiên gặt đầu, người đầu tiên cười, người đầu tiên khen ngợi, và người đầu tiên tha thứ.

KHUYẾT DANH

Thật may mắn cho ai học được cách khâm phục mà không ghen tị, đi theo mà không bắt chước, khen ngợi mà không tâng bốc, và dẫn đường mà không thao túng.

WILLIAM ARTHUR WARD

MINH HẢI

Valentine (hay còn gọi là ngày Lễ tình nhân) vào ngày 14/2 là ngày tôn vinh tình yêu đôi lứa trên toàn thế giới. Vào ngày này, các cặp đôi yêu nhau sẽ có dịp trao tặng những món quà đến đối phương kèm những tấm thiệp với lời chúc ngọt ngào. Đồng thời, đây cũng là dịp mà các ông chồng thi nhau bày tỏ tình cảm người vợ luôn đồng hành cùng mình.

Đừng nghĩ dịp Valentine chỉ quan trọng trong thời gian quen nhau. Khi bước vào cuộc sống vợ chồng, ngày lễ này càng nên được chú trọng bởi đây là cơ hội quý giá để các cặp vợ chồng hâm nóng tình cảm. Đồng thời, việc tặng quà Valentine cho vợ cũng như một món quà cảm ơn cô ấy đã gắn bó cùng bạn suốt chặng đường vui buồn đã qua, từ đó thêm yêu thương và nhường nhịn nhau sau này.

Những lưu ý bạn nên nhớ khi mua quà tặng 14/2 cho vợ:

- **Tính thiết thực.** Bởi phụ nữ khi bước vào hôn nhân sẽ trở nên chín chắn, không còn sống trong mơ mộng như giai đoạn yêu nhau. Do đó, quà tặng vừa mang tính thiết thực, vừa thể hiện tình cảm.

- **Đúng sở thích.** sau khi kết hôn, phụ nữ thường giấu đi những sở thích thời con gái nhưng sâu trong thâm tâm vẫn mong chồng nhận ra và quan tâm đến. Vì vậy, phải rất tinh ý, thăm dò khéo léo để biết được vợ cần gì và tặng nó vào dịp Valentine sắp tới nhé.

- **Quà chứa đựng nhiều tình cảm như tự tay làm bánh kem,**

Quà Valentine cho vợ

BẢO HUÂN

nấu bữa tối, dọn dẹp nhà cửa, gói chăm sóc da...

- **Gói quà cẩn thận và trang nhã** để nàng cảm thấy bạn rất nâng niu và dồn tất cả tâm sức vào nó.

- **Không tặng quà quá xa xỉ** nếu điều kiện kinh tế không cho phép. Bởi hôn nhân là sự đóng góp của cả 2. Nếu vì để tặng quà của cô ấy mà bạn phải làm việc tăng ca hoặc rút bớt tài chính trong gia đình thì cô ấy sẽ không vui đâu.

- **Không nên dùng quỹ chung** của gia đình hoặc xin tiền vợ để mua quà tặng cô ấy vì bất cứ người phụ nữ nào cũng thích những điều bất ngờ do người đàn ông của mình mang lại.

Trên đây là tổng hợp những món quà tặng valentine cho vợ ý nghĩa và thiết thực mà các đấng mày râu có thể tham khảo. Hy vọng rằng những thông tin trên sẽ giúp bạn chọn được món quà như ý để dành tặng người thương vào dịp 14/2 sắp tới, từ đó giúp tình cảm thêm gắn kết và thăng hoa.

MH - THEO TIN TỨC

BẢO HUÂN

Tâm tình Eva

Tự dung đòi nhận phần giặt đồ cho cả nhà, nghe sướng rơn tưởng ổng giờ muốn thành người chồng đảm đang. Nhưng từ lúc mở miệng ổng làm đúng một vài lần cuối tuần. Rồi đến thứ Hai thì cả nhà cuống cuống lên tìm đồ sạch mặc. ổng đưa ra lý do là bận rộn. Bận rộn gì đâu? Cuối tuần đó ổng còn đi nhậu chỉ là ổng nói giặt đồ không phải là chuyện “khẩn cấp”. Đúng, giặt giũ chẳng phải chuyện lớn, tôi làm suốt cả mấy chục năm nhưng ai kêu ổng hứa rồi quên hoài. Giờ tôi nói, cứ quên giặt đồ một lần là tôi cúp nấu ăn một bữa, thử coi trí nhớ ổng có phục hồi không?

Quên

Comments

@MÉTRUỒI – Nhiều đêm tui cứ rưng rức khó ngủ vì ổng còn ham thức làm việc mà quên mất vợ. Thậm chí, tui còn cấm tiệt iPhone, iPad trong phòng ngủ vì sợ ổng mang mấy thứ chết tiệt đó vô thì đôi tay ổng bận rộn không đúng chỗ. Có lần còn thốt lên ổng quên không biết have sex ra sao, còn nhắc nếu muốn thì nói ra. Tui là đàn bà mà, chỉ gợi ý chứ đâu có rành rọt lên lịch đòi trả bài. ổng phải tự biết chứ định phơi khô thành củ sâm, rồi bỏ đói vợ hoài sao.

@NÃOCÁVÀNG – Bộ nhớ của tui có vấn đề. Có lần té re, đang bận nên hồi hải rửa tay và quên xả nước. Ông chồng bước vô, nhìn thấy và la hét tức tối. Nó xảy ra vài lần làm ổng cũng nổi sùng y chang vậy. Hẳn nhiên tui muốn restroom sạch sẽ, chứ ai muốn nhìn thấy “sản phẩm” người khác. Cái tật phân tâm làm tui xấu hổ, nhưng ổng vẫn cương quyết nhà có hai cái restroom thì mỗi người dùng một cái vì ổng có thể chịu được nhiều thứ nơi tui, nhưng cái này nó xộc lên tới đầu quá sức “chịu đựng” của ổng.

@NGƯỜITÌNH NĂM TRĂM – Ông tình cũ ngày chia tay thì rầu rĩ than đau khổ, than với tôi là không muốn sống, tôi là tất cả ý nghĩa cuộc đời của ổng. Sến mà nghe cũng rầu lắm, nhưng không hợp thì mắc chi níu giữ. Tưởng chắc còn lâu lắm ổng mới người ngoại. Dè đâu chưa tới một tháng bà bạn a-lô nói biết vụ gì không. Chả cặp kè ghê mỗi, gặp trong shopping mall còn cười tít mắt không thấy sầu khổ tí nào. Ai dè, chả lật trang còn nhanh hơn cả máy đếm tiền, sang trang là quên luôn “chân ái” đã từng của đời chả.

@DUƠNG QUÁ HẠN – Bà vợ có trí nhớ hoàn hảo, mấy chuyện tôi kể hay làm với bà là nhớ tuốt. Cứ lúc nào cự nhau là bà lôi ra tua băng lại. Giờ đã 50 bó mà bà còn nhớ in tên mấy tình cũ của tôi trong khi tôi còn chẳng biết là ai. Hay cả những lần tôi làm ăn mắc nợ, làm vỡ chén bát, quên cất cỏ, mặc lộn đồ ... Tôi thấy “quên” là đức tính tốt của đàn bà để chồng còn được thanh thoi, nhớ hoài, nhớ dai thiệt mắc mệt.

ĐINH TRƯỜNG CHINH

Khi tình chưa phai

Có người mãi yêu thích một màu áo, một màu hoa hay màu mắt ... vì màu sắc đó đã gieo vào tâm tư, tình cảm của họ những dấu ấn, những hình ảnh sâu đậm khó quên trong đời.

GIÓ VIVU
VANCOUVER, CANADA

An yêu thích hội họa nên yêu tất cả các màu sắc vì mỗi màu đều có vẻ đẹp và ý nghĩa riêng để tạo nên bức tranh của cuộc sống. Đó là một thế giới muôn hình, vạn trạng mà màu sắc đóng một vai trò không nhỏ trong tâm tư, tình cảm của mỗi người.

Nhưng, đặc biệt An rất yêu màu trắng - đơn sơ, trinh nguyên và trang trọng. Màu trắng là màu của ánh sáng, là biểu tượng của sự thuần khiết, thánh thiện, trang nghiêm và cũng được xem là màu của sự hoàn hảo, hòa hợp, đi đôi với tất cả các màu khác. Trong hội họa, màu trắng là màu của khởi đầu và cũng

là màu để bôi xóa hay làm mờ ảo, nhạt nhòa những màu khác. Nhưng màu trắng cũng thật yếu đuối, đáng thương là dễ bị vấy bẩn, lem luốc, loang lổ bởi những màu sắc khác.

Như nhà thơ Huy Cận đã ví von ca tụng màu “Áo trắng”...

*Áo trắng đơn sơ, mộng trắng trong,
Hôm xưa em đến mắt như lòng ...
Dịu dàng áo trắng trong như suối
Tỏa phát đôi hồn cánh mộng bay.*

Và Nguyễn Bính có viết qua bài thơ “Trắng” với thật nhiều màu trắng và có lẽ ông cũng yêu màu trắng.

*Hoa trắng nhà ai nở trắng vườn
Có đàn bướm trắng đến xin hương
Ta là bướm trắng vô duyên hận
Mộng trắng ngàn năm với kiếp hoa*

“Màu trắng là màu của người yêu”, đó là đề tựa một bản nhạc trữ tình, lãng mạn nổi tiếng ở Nhật Bản vào đầu thập niên 1970 (*Shiroi iro wa koibito no iro*). Người ta thường hay ví người mình yêu như một bông hoa trắng hoặc vì ... “Em là cô gái yêu màu trắng”.

o O o

Vào một buổi sớm mai, trời lạnh đầy sương tuyết, An chạy bộ trên con đường mòn, bất chợt nàng dừng lại ngắm người trước vẻ đẹp huyền ảo của “Tóc Tuyết” .

Tóc Tuyết có tên tiếng Anh là *Hair Ice*, rất hiếm thấy ở những vùng xứ lạnh như Canada. Với nhiệt độ dưới 0 độ và độ ẩm thích hợp ở những khu rừng có nhiều cây mục thì mới có Tóc Tuyết. Đó là một loại nấm thích “nhẽo”, nếu đụng vào sẽ vỡ vụn ngay và khi vùng dương vừa ló dạng làm ấm áp đất trời thì cũng là lúc Tóc Tuyết tan chảy, ngủ yên trong lòng gỗ mục.

Những dải tóc mềm mại, mỏng manh như những sợi tơ trời, những làn sương tơ trắng tựa như những mái tóc bạc phơ của cha mẹ già, long lanh dưới những giọt sương mai. Những dải tóc đẹp lung linh nhưng “ôm lên sẽ vỡ, động hồ sẽ tan”.

Đang ngẩn ngơ nhìn ngắm, An chợt nghe một giọng nói ồ ồ bên tai:

- Cô bé cũng thích ngắm Tóc Tuyết sao?

Thấy được Tóc Tuyết là gặp may mắn đó.

An giật mình, vội quay lại, e thẹn ... thấy chàng thanh niên đang nhìn mình mỉm cười. Dáng cao dong dỏng, đầu đội chiếc mũ len màu da bò, cặp kính cận trong trẻo không che được đôi mắt màu xanh xám đầy mộng mơ. An thấy chàng có vẻ hiền lành, thân thiện nên cười đáp nhẹ:

- Tôi thích chú, vì hiếm khi thấy được Tóc Tuyết. Nó đẹp mong manh quá phải không?

- Tôi thích cái mong manh của nó đấy! nếu sờ mó, ôm ấp được thì không còn gì để tiếc nuối ...

An buồn bã gật gù:

- Đúng rồi, “ôm lên sẽ vỡ, động hồ sẽ tan mà!”

Thấy An không còn bối rối hay e ngại, chàng mạnh dạn lên tiếng:

- Tôi tên James, James Yale chứ không phải James Bond! Xin hân hạnh được biết...um...?

- (!)

- Cô sống ở đây à? Sao mãi đến giờ tôi mới gặp cô?

- Sao anh thắc mắc nhiều vậy? Tôi không muốn khai tên tuổi cho người lạ đâu.

- A ha! Trước lạ sau quen ... Cô có muốn chơi đánh “tù tì” (rock, paper, scissor) không? Ai thua phải trả lời câu hỏi của người thắng?

- Anh chắc ăn vậy sao?

- Chắc chứ! 10 lần ăn hết 9 rưỡi đó, muốn thử hông?

- Thiệt không chơi ăn gian chứ?

- Tôi là người thật thà nhất trên đời đấy, cứ thử đi ...

An giơ tay lên giấu sau đầu, mắt nhìn thẳng vào mắt James rồi đếm - 1 - 2 - 3...

- Hehehe... thua 1 rồi nhé!

An bặm môi, mắt nhìn ra hàng cây rồi suy nghĩ tính toán ... nhưng,

- Huhuhu... lại thua nữa rồi! 2 - 0 chẳng còn trông mong gì gỡ gạc. Thôi trả lời câu hỏi của tôi đi cô bé.

An phụng phịu nói:

- Umm, hình như anh ra tay chậm hơn tôi một chút xíu xiu đó mà!

- Cô bé ơi, có ai làm chứng là tôi ăn gian không nào?

An đánh trống lảng:

- Tôi không bé như anh nghĩ đâu.

James cười hóm hỉnh, dễ thương, An cũng thấy vui.

- Tôi là An, tiếng mẹ đẻ chỉ có “A và N”, có nghĩa là “bình an” (peaceful). Tiếng Anh viết là Anne. Tôi họ Nguyễn, nếu khó phát âm anh cứ đọc là «Win» (chiến thắng), vậy mà hồi nãy tôi lại bị thua “Yale”... buồn ghê đi.

An ngập ngừng rồi tiếp:

- À, ...Tôi mới ra trường, về làm y tá (registered nurse) cho bệnh viện ở đây. Tôi thích chạy bộ vào sáng sớm, cảnh đẹp nên thơ và không khí trong lành. Thành phố này thật bình yên.

- An làm y tá hèn gì thích mặc màu trắng, nhìn dễ thương lắm! James cũng thích màu trắng.

- Mà An nè, coi vậy chứ ở đây có «Kẹ ông» đấy, không hù cho sợ đâu nhé. Tuy bình yên nhưng có lúc nó mang tiếng là thành phố sinh ra một “ông Kẹ” có bệnh “thích” giết người (serial killer) nổi tiếng nhất nước. Rùng rợn hơn là giết người xong, xay thịt ra cho heo ăn mà người ta lại ăn thịt của con heo đó, thấy ghê chưa?

- Eo ơi, ghê quá! anh không nói đùa để hù dọa tôi chứ?

- Thật đấy, An cứ google “Robert Pickton” xem thật hay đùa? Từ năm 1978 đến năm 2001, hắn giết ít nhất 26 người đàn bà, phần lớn là những cô gái điếm gốc da đỏ. Vụ án phanh phui, cả thành phố sợ không ai dám ăn thịt của lò heo Pickton, có người ói ra không được mà cứ bị ám ảnh rằng mình đã từng thưởng thức “món thịt người” trong đời! Tên tội phạm đã bị bắt nhốt nhưng tiếng tăm vang dội lắm. Vụ án của hắn cả nước phải rùng mình rợn tóc gáy, mà chính phủ còn phải tốn nhiều tiền nhất trong lịch sử điều tra tội phạm nữa đó.

- Sao anh rành dữ vậy?

- “Nghề của chàng” mà ... cô còn phải hỏi. James vừa nói vừa vênh vênh mặt lên, nhảy

nháy mắt nhìn An.

An giương to đôi mắt, nửa tin, nửa ngờ, nửa muốn hỏi: anh làm nghề gì vậy ... đi bắt quân gian hả?

James cười nhẹ, rồi nói:

- Tôi là công tố viên về tội phạm hình sự. Tôi sinh ra và lớn lên ở thành phố này, thích chạy bộ trên con đường mòn này. Tôi thuộc nằm lòng từ con dốc nhỏ, từng nắm cỏ dại và hoa lá 4 mùa ở đây. Tôi sẽ tự nguyện dắt đi ngắm cảnh nếu An thích.

- Như vậy tôi hy vọng là sẽ không gặp “ông Kẹ” đốn đường đòi đi chung chứ?

Cả hai cười nói vang cả một cánh rừng rồi cùng nhau chạy bộ dọc theo con sông nhỏ. Dòng nước trong veo, chảy róc rách, dù 2 tháng trước đây đàn cá Hồi rủ nhau về để trứng rồi chết, những xác cá tả tơi trắng phếu nằm phơi 2 bên bờ hay trong hốc đá, thật thảm thương! Ấu cũng là dòng đời và số phận của 1 loài cá mang một trái tim chung thủy, đi đâu rồi cũng trở về nhìn lại bến sông xưa trước khi lìa trần.

o O o

Port Coquitlam, thành phố mang tên một cái cảng nhưng nó không phải là hải cảng hay xa cảng mà là một hỏa xa cảng. Đây là một thành phố xinh đẹp, thơ mộng với nhiều sông lạch, biển hồ chạy dọc theo những cánh rừng thông xanh mượt 4 mùa. Một thành phố nhỏ thật bình yên với những người dân hiền hòa đã khiến ông Thị Trưởng từ chối dự án không cho xây sòng bạc Casino để tránh nạn say mê đỏ đen mà làm dân tình hư hỏng.

An rất yêu thành phố nhỏ này vì An đã yêu James, cả 2 cũng rất yêu thiên nhiên. Đôi uyên ương cùng nhau vui đùa, đi dạo quanh những cảnh đẹp hữu tình ... Mùa xuân, hương xuân phơi phới, nắng xuân hồng, họ thích đi dạo dưới những hàng cây lá tựa đầu vào nhau, đua nhau nở những nụ hoa Anh Đào rực rỡ và rải đầy sắc thắm trên những con đường thật tình tứ.

Hạ nông, thơ thẩn bên những vườn hoa, cạnh những ao hồ, ngắm bầu vệt trời, đàn thiên nga bơi lội. Mùa Hạ ở đây rất ngắn nên An yêu nhất mùa Hạ, quý cả những giọt nắng vàng,

tre

NHẬN IN SÁCH

NHẬN
IN ẤN | THIẾT KẾ | MINH HỌA

CÁC LOẠI SÁCH
VỚI SỐ LƯỢNG THEO YÊU CẦU

TỪ **50** CUỐN TRỞ LÊN
BÌA CỨNG HAY MỀM

MUỐN BIẾT CHI TIẾT, XIN ĐIỆN THOẠI
972.675.4383
Email: info@trenews.net

những cơn gió nhẹ mơn man ... An thích vẽ những ngọn đồi đầy hoa cúc trắng, nhỏ xinh như những viên ngọc lung linh dưới nắng hè; những hồ nước long lanh, lấp lánh, lặn tẩn gợn sóng với đàn vịt trời vui đùa, tắm mát ...

Thu sang, nhìn lá đổi màu, bay lá rơi nhuộm vàng úa hay đổ rục cả một góc trời ... tiếng lá rơi hòa tiếng ve nỉ non khúc nhạc buồn, ngậm ngùi nhìn đàn cá Hồi lũ lượt trở về quê xưa, tắm lại dòng sông cũ, rồi ngủ một giấc ngàn thu không phiền muộn, để lại đời những đứa con xinh.

Thu tàn, Đông tới, tuyết rơi trắng xóa phủ trời xanh. Có những ngày Đông lạnh lẽo, James và An thích ngồi ngắm Tóc Tuyết, mái tóc sương mong manh, hưởng dương thật ngắn ngủi, để người đời nhìn thấy phải ngỡ ngơ thương tiếc! ...

James cũng hăng say cùng An đi làm những công tác từ thiện, gây quỹ cho những trung tâm nghiên cứu về bệnh ung thư. An là y tá điều dưỡng chuyên khoa về ung thư. Những bệnh nhân mà An chăm sóc phần lớn đã có tuổi. Họ buồn khổ, đau đớn về thể xác lẫn tinh thần trước khi rời cõi hồng trần về nơi tiên cảnh. Những lúc rảnh rỗi, An thường đến ủi an, vỗ về, chuyện trò với những bệnh nhân, nhưng rồi họ cũng chết đi trong buồn bã, tiếc thương của những người thân yêu còn ở lại.

Có những người chấp nhận định mệnh và thanh thản ra đi về miền miền viễn như không còn gì để luyến tiếc. Nhưng có những người “lụy tình chưa dứt” còn mãi vẫn vương cõi hồng trần nên không đành lòng dứt áo ra đi mà họ lại đau khổ, vật vã, có khi giận dữ, oán hờn trước khi xuôi tay, nhắm mắt đầu hàng số phận. Thật buồn cho thân phận con người - sinh, lão, bệnh, tử - không ai thoát khỏi vòng đời đã định.

James dự tính cưới An vào tháng Hai, kỷ niệm ngày đầu gặp gỡ. Nhưng James vừa biết mình mắc bệnh ung thư máu, một căn bệnh hiểm nghèo, hiếm thấy ở một người trẻ tuổi. An bàng hoàng chết lặng khi biết tin. James cay đắng, đau đớn chấp nhận số phận dù chàng còn rất trẻ, đang ôm ấp một hoài bão lớn. James tham lam muốn mình là vị thần trăm tay, mang lại yên vui, công bằng cho mọi người dân lành. James chỉ mong ước

có một hạnh phúc nhỏ nhoi được sống vui với An, người yêu dấu bên đời.

Bác sĩ đã tìm đủ cách chữa trị cho James. Thật ra, cũng chưa có phương cách hay phương thuốc hữu hiệu nào có thể trị hết bệnh ung thư mà chỉ giúp làm giảm bớt những triệu chứng hành hạ bệnh nhân, hạn chế sự phát triển mau lẹ của bệnh để kéo dài thời gian sống. Ung thư máu là do lượng bạch huyết cầu sinh sản quá nhiều và quá nhanh. Bạch huyết cầu được sinh ra để bảo vệ cơ thể chống lại những bệnh tật từ bên ngoài nhưng nếu sinh sản quá nhiều sẽ đưa đến tình trạng “diệt” hết những hồng huyết cầu.

Có những bệnh nhân bị ung thư máu, nhờ y học tiến bộ họ vẫn kéo dài cuộc sống từ 10 năm đến 20 năm. Dù bác sĩ đã tận tình cứu chữa, nhưng căn bệnh của James thật hiểm thấy và khó chữa trị nên đành phải bó tay. James ngày càng xanh xao, tiêu tụy và lơ thơ râu tóc bạc phơ. James như một “ông lão” già nua, yếu đuối và buồn bã. An tận tình chăm sóc, thương yêu James, họ vẫn quấn quít bên nhau dù biết rằng sẽ có lúc phải vĩnh viễn xa nhau.

An mong ước được nên duyên vợ chồng trước khi James lìa trần. Sau lễ cưới, An đưa James ra bờ hồ Lafarge, đối diện với ngôi trường Douglas College, nơi James đã học trước khi vào trường Luật. Họ ngồi bên nhau ngắm những làn sương trắng mỏng, mênh mang nhẹ bay trên mặt hồ lặng sóng. Mùa Đông buốt giá thường gọi những nỗi buồn mênh mang ...

Nhưng hôm nay đất trời như bừng sáng và chim muông như đang hát khúc hoan ca vì là ngày Lễ Tình Nhân (Valentine's Day). Những người yêu nhau đang rộn ràng tỏ tình, tỏ ý, tặng nhau những món quà mang đầy hương vị, màu sắc trong huyền thoại của vị thần Tình ái Cupid. Vậy mà, James và An cưới nhau nhưng thần Tình ái đã không chúc phúc cho họ mà bắt họ phải nghìn trùng xa cách. James chỉ sống vài khoảnh khắc ngắn ngủi sau lễ cưới.

James ra đi để lại người vợ trẻ cô đơn. An vì quá buồn đau mà mắc bệnh trầm cảm. Cha mẹ James chăm sóc, lo lắng cho An, nhưng bác sĩ khuyên nên đưa An về Montreal với

gia đình có cha mẹ anh em an ủi, hy vọng An sẽ dần nguôi ngoai nỗi nhớ thương James.

Quebec, tỉnh ở miền đông Canada có thành phố Montreal, nơi An sinh ra và lớn lên. Đây là tỉnh duy nhất nói tiếng Pháp ở Canada. An rất yêu thành phố với kiến trúc cổ xưa này. Ba mẹ của An vẫn hoài nhắc nhở trong nuôi tiếc: “Quebec có những nét đặc thù để yêu, để nhớ giống như Việt Nam, quê hương đánh mất của bao người Việt lưu vong sau cuộc nội chiến chấm dứt vào năm 1975”.

James yêu An, yêu thành phố có An, yêu cả món “mật của cây Phong” (Maple sirup) ở vùng Quebec, món mật ngọt rất đặc biệt nổi tiếng thế giới của xứ Lá Phong. Đến mùa Thu lá vàng, James và An thường về thăm gia đình của An. Hai đứa cùng nhau tha thẩn, vui đùa, có khi nằm ngủ trong rừng Phong vào những ngày đẹp trời. Nay, dù trở về nơi chôn nhau cắt rún, An vẫn quay quắt nhớ thương James, nhớ những ngày bên nhau vui vẻ trong rừng, dạo quanh những con đường mòn thơm mùi thông xanh, hoa cỏ dại, và những con phố nhỏ, những nơi họ đã từng đi qua ... mà giờ đây chỉ còn là niềm thương, nỗi nhớ ...

Căn bệnh trầm cảm của An ngày càng nặng, An gầy ốm, xanh xao, biếng ăn, biếng ngủ.

Tóc Tuyết (Hair Ice) Ảnh tác giả chụp

Đêm đêm, An thường mơ thấy những bệnh nhân của nàng buồn khổ khóc than vì đau đớn, vì tuyệt vọng, vì đời chẳng còn có gì vui. Nàng mơ thấy James xanh xao, tàn tạ, già nua, không còn sức sống, chàng biến thành những “mái” Tóc Tuyết, rồi khi những tia nắng sớm xuất hiện thì cũng vội tan vào lòng gỗ mục. An gọi ... cứ gọi ... nhưng James vẫn cứ tan chảy rồi mất hút. An luôn mơ thấy James hiện về. James về trong nỗi nhớ, trong đau đớn xót xa, để vỗ về nỗi cô đơn, sâu khổ của An ...

Những dòng sông rồi sẽ trôi ra biển cả, dù là dòng sông bé nhỏ, muộn phiền, mệt mỏi nhất ...! Hằng năm cứ mỗi độ Đông về, người ta thường thấy có một thiếu phụ lặng lẽ đi lại trên con đường mòn, ngồi bên đám gỗ mục, trong cánh rừng thông xanh, ngậm ngùi khóc thương chồng. An như một nàng cá Hồi chung thủy, trở về dòng sông xưa hoài nhớ kỷ niệm. An thường lặng nhìn những mái Tóc Tuyết mà dường như vị thần thánh Hai cho chúng xuất hiện rồi tan biến trong một khoảnh khắc thật ngắn ngủi. Tóc Tuyết tan nhưng tình An chẳng hề tan ...

Yêu anh, em mang hoài nỗi nhớ

Khóc thương nhau khi tình chưa phai...

o o o

Trong một chuyến đi dã ngoại (field trip) cùng con trai ở trường tiểu học Leigh, Bà giáo Karen Yale với nước mắt vui đầy, giọng nghẹn ngào, kể cho tôi nghe câu chuyện tình của con trai bà là James Yale và Nguyễn Như An, cô gái Canada gốc Việt.

Hơn 10 năm sau, tôi tình cờ gặp lại ông bà Yale trên một chuyến Phà xuôi về Victoria, thủ phủ của tỉnh British Columbia, Canada. Họ kể lại rằng: An vẫn không nguôi thương nhớ James. Nàng nguyện dành hết thời gian còn lại của đời mình làm công tác từ thiện cho những trung tâm nghiên cứu về ung thư, lo chăm sóc, cứu chữa những bệnh nhân.

Và ... An mãi yêu màu Tóc Tuyết, màu trắng yêu thương mà cũng là màu của tang tóc, chia ly ...!

GVV

* Muốn biết thêm về Tóc Tuyết (Hair Ice):
<https://www.youtube.com/watch?v=Efq6RBAgsak>

TDP

Lời Mẹ Ru

Kính dâng Mẹ

NGUỒN PINTEREST

Lời ru tôi khóc ra đời, lời ru hời ...
Tiếng ru buồn làm thao thức đêm trường,
Thấm thiết trong tim còn ấm niềm thương.
Lời ru ai nhớ đêm dài, lời ru hoài ...
Tiếng ru ơi, còn ru đến muôn đời.
Mãi mãi không quên giọng hò đầy vui.

Ơi, lời Mẹ ru êm ái,
Lòng Mẹ bao thiết tha.
Trời biển xanh bao la ...
Á a ơi, lời Mẹ ru thương nhớ,
Lời Mẹ ru ấu thơ,
Lời còn thơm ngát lá hoa,
Á a a à ơi ...

Lời ru say suốt canh chầy, lời ru đây ...
Tiếng ru mây còn thương bóng trăng gầy.
Gió cuốn sương phai ngày tháng còn đây.
Lời ru in bóng suối hiền, nhẹ êm đêm ...
Tiếng ru nào còn ru mãi ngọt ngào,
Thấp sáng đêm thâu cùng ngàn vì sao.

Ơi, lời Mẹ ru êm ái,
Lòng Mẹ bao thiết tha.
Trời biển xanh bao la ...
Á a ơi, lời Mẹ ru thương nhớ,
Lời Mẹ ru ấu thơ,
Lời còn thơm ngát lá hoa,
Á a a à ơi ...

TDP

ENROLLED
AGENT

Mục Thuế Vụ

NGUYỄN ĐÀI THI

Cô Nguyễn Đài Thi là cựu Thanh Tra của Sở Thuế Hoa Kỳ (IRS) và cũng là cựu Thanh Tra của Bộ Ngân Khố (U.S. Treasury Inspector General). Cô có bằng IRS Enrolled Agent do Sở Thuế cấp. Với hơn 30 năm kinh nghiệm làm việc cho Sở Thuế và Bộ Ngân Khố, cô Đài Thi đã từng kiểm toán (audit) thuế doanh nghiệp và cá nhân. Khi làm việc cho Bộ Tổng Thanh Tra Ngân Khố, cô cũng đã từng audit-Sở Thuế. Với kinh nghiệm đặc biệt này, chẳng những cô Đài Thi rất rành rẽ về luật thuế, mà còn hiểu tường tận về cơ cấu và nội bộ của cơ quan IRS. Cô thường xuyên chia sẻ các đề tài thuế vụ qua các đài radio và TV tại Dallas. Trẻ hân hạnh được cùng cô Đài Thi cộng tác để hướng dẫn đồng hương về luật thuế liên bang và giải đáp các vấn đề rắc rối với Sở Thuế. Độc giả ở khắp nơi có thể gửi thư bưu điện hoặc email cho tòa soạn Trẻ, ghi chú "Mục Thuế Vụ".

Email: bientap@trenews.net

Nhắn tin (text only) câu hỏi đến

469-328-3453

hoặc gửi thư về tòa soạn:

3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

HỎI: Vợ chồng tôi lớn tuổi, và muốn bán một căn nhà cho thuê ở Texas. Sau khi bán sẽ được lời (capital gain). Hàng năm, chúng tôi có khai lợi tức cho thuê nhà trong hồ sơ làm thuế. Căn nhà bây giờ nếu bán thì được khoảng 350,000 đô la. Như vậy chúng tôi có phải trả thuế liên bang và tiểu bang trên số tiền lời không? Và có được miễn thuế được một phần nào không?

Còn nếu như chúng tôi không bán nhà bây giờ, và cứ giữ đó cho đứa con gái (quốc tịch Canada) sau này thừa hưởng. Khi con gái tôi bán căn nhà thừa hưởng thì có phải đóng thuế không? Cám ơn cô Thi nhiều.

ĐÁP: Xin thưa, nếu nhà mình ở trên 2 năm thì khi bán có lời sẽ được miễn thuế 500,000 đô nếu khai theo diện vợ chồng và 250,000 đô nếu khai độc thân. Nhưng rất tiếc nhà cho mướn thì phải trả thuế liên bang trên phần lời capital gain (khoảng 15 phần trăm), và không có được miễn gì cả. Ông bà không phải đóng thuế tiểu bang Texas.

Nếu muốn tránh trả tiền thuế capital gain thì ông bà có thể dọn vào căn nhà đó ở 2 năm rồi hãy bán, nhưng có lẽ cách này rất bất tiện cho ông bà vì đã lớn tuổi.

Nếu hiện giờ ông bà không cần tiền để dùng và ông bà muốn để tài sản lại cho con cháu thừa hưởng, thì cách tốt nhất

để tránh thuế tối đa là ông bà tiếp tục giữ căn nhà cho mướn. Khi ông bà qua đời thì cô con gái sẽ thừa hưởng theo giá trị thị trường lúc đó, ví dụ như 350,000 đô, bất kể trước đây ông bà mua giá bao nhiêu.

Nếu cô con gái bán được 350,000 đô thì coi như huê vốn, không phải trả thuế đồng nào. Nếu bán được hơn giá đó, ví dụ như 400,000 đô, thì trả thuế trên số tiền lợi nhuận 50,000 đô. Luật thuế ở Canada có thể khác ở Mỹ chút ít.

Nhưng quan trọng hơn hết là ông bà phải làm giấy tờ kế hoạch thừa hưởng khi ông bà còn sống, càng sớm càng tốt nhé, để khi ông bà qua đời thì căn nhà sẽ được chuyển ngay cho cô con gái, không phải trải qua thủ tục thừa hưởng rườm rà và tốn kém của chính quyền địa phương.

HỎI: Thưa chị Đài Thi, tôi thích theo dõi mục Thuế Vụ trên báo Trẻ, và học hỏi được nhiều điều bổ ích qua các câu trả lời của chị. Chúc chị sang năm mới luôn xinh đẹp và dồi dào sức khỏe để phục vụ đồng hương.

Tôi có câu hỏi nhờ chị giúp. Hiện nay tôi đi làm hăng và có bảo hiểm sức khỏe của hãng (tôi phải đóng hơn phân nửa). So với hãng cũ thì bảo hiểm chỗ này hơi yếu, quyền lợi thấp, trả tiền co-pay cho bác sĩ và tiền mua thuốc cũng nhiều. Vừa

rồi có loại thuế tôi phải trả gần \$1,500 cho mỗi lần mua. Số tiền này tôi có được khấu trừ thuế không thưa chị? Cảm ơn chị.

ĐÁP: Thưa chị, cảm ơn những lời động viên và chúc sức khỏe của chị.

Trong trường hợp của chị, vì chị là nhân viên của hãng cho nên số tiền chị đóng để mua bảo hiểm qua hãng thì không được khấu trừ thuế.

Nếu chị làm nghề tự do, làm độc lập hoặc làm thầu, chủ trả lương theo dạng 1099 và tự chị mua bảo hiểm riêng thì số tiền mua bảo hiểm sẽ được trừ thuế.

Tiền trả cho bác sĩ, nhà thương, và thuốc men đều được khấu trừ thuế, bất kể chị là nhân viên hãng hay làm độc lập. Tuy nhiên, khấu trừ thuế không được nhiều. Công thức tính hơi dài dòng, tùy theo tổng số tiền thu nhập của chị và dạng khai thuế độc thân hay vợ chồng. Nhưng nói chung là số tiền chi phí y tế phải nhiều lắm mới trừ được. Theo tôi thấy nếu chỉ trả tiền co-pay cho bác sĩ và thuốc thì không đủ để được trừ thuế. Khi đi khai thuế chị nên đưa

con số này cho người làm thuế, họ sẽ biết có trừ được hay không.

HỎI: Xin chào cô Đài Thi, tôi hiện đang cư ngụ tại tiểu bang Florida. Qua báo Trẻ biết cô Thi luôn giúp đỡ người Việt Nam mình vừa làm đúng luật vừa được bảo vệ quyền lợi người dân trên nước Mỹ.

Tôi mong được cô chỉ dẫn và giúp đỡ cho việc này. Năm 2022 tôi có ký giấy nợ giúp anh tôi mua nhà ở St. Petersburg, Florida. Tôi ở nhà riêng của tôi cũng ở Florida. Lúc ký giấy nợ nhà, tiền trả góp payment hàng tháng chỉ có khoảng 2,100 đô.

Chủ trước của căn nhà này là người chuyên mua bán nhà đất và họ không ở đó, cho nên tiền thuế nhà cao, khoảng 3,700 đô cho năm 2022. Khi anh tôi mua và vào ở, tiền thuế nhà tăng lên nhiều. Năm 2023 thuế nhà lên gần 4,500 đô.

Vì thuế nhà tăng cho nên bảo hiểm nhà cũng tăng theo. Vì vậy mà bây giờ số tiền nhà hàng tháng tăng lên 2,500 đô thay vì 2.100 như lúc ký giấy nợ trước đây.

Anh của tôi lần đầu tiên mua nhà để ở và

có thẻ xanh từ năm 2018, nhưng tiền thuế vẫn cao. Tôi có gửi email cho văn phòng Thuế của quận và họ nói sẽ xem xét nhưng sau đó im luôn không thấy báo gì nữa.

Kính mong cô Thi giúp đỡ xin giảm thuế cho người ở nhà đó thực như anh tôi. Tôi có kèm số giấy tờ liên quan. Rất biết ơn cô Thi.

ĐÁP: Thưa chị, không riêng gì Florida, mà hầu như nhà của toàn quốc đều bị tăng thuế và bảo hiểm.

Khi chị và anh của chị ký giấy nợ mua nhà, con số trả góp hàng tháng lúc đó chỉ là con số ước lượng. Vì tiền thuế và bảo hiểm nhà liên tục tăng giảm hàng năm cho nên tiền trả góp hàng tháng không thể nào cố định được. Chỉ có tiền lãi suất là cố định.

Thông thường thuế nhà được tính theo giá trị nhà (ngoại trừ một vài tiểu bang như California thì có cách tính khác). Mấy năm nay thị trường bất động sản tăng vùn vút. Hiện giờ giá trị căn nhà anh chị mua trước đây chắc chắn là đã tăng lên nhiều. Vì vậy, thuế nhà cũng tăng theo.

Riêng những người mua nhà để ở chứ không phải cho mướn, thì được giảm thuế một chút, nhưng phải điền đơn xin giảm chứ không tự động được giảm. Anh chị đến văn phòng thuế của quận Pinellas County Property Appraiser hoặc gọi số (727)464-3207 và nhờ họ giúp xin “homestead exemption”. Mỗi người chỉ được xin giảm thuế cho một căn nhà.

Còn giá bảo hiểm nhà thì không hoàn toàn tính theo giá trị căn nhà, mà phần lớn là dựa theo giá vật liệu và tiền công để sửa sang lại căn nhà nếu chẳng may bị cháy, thiên tai, v.v. Vào thời điểm lạm phát như bây giờ, vật liệu rất mắc và tiền công cũng rất cao, cho nên giá bảo hiểm nhà cũng tăng theo.

Muốn giảm bảo hiểm nhà thì mỗi năm anh chị chịu khó gọi cho một số hãng bảo hiểm để lấy giá mới. Chỗ nào thấp thì đổi qua hãng đó, nhưng nhớ là chọn hãng có uy tín và những khoản bồi thường phải giống hãng cũ, vì có những hãng cho giá thấp hơn nhưng họ cũng giảm bồi thường.

NĐT

Con Rồng và con Gông

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Nhận diện con Rồng

Rồng là loài vật linh thú thượng cổ do con người tưởng tượng ra, rồng xuất hiện trong những câu chuyện thần thoại từ rất sớm. Theo thần thoại Hy-La, rồng là con ngựa trắng có sừng, có cánh, bay trên trời như chim, là vật cưỡi của các vị thần trên đỉnh Olympus. Châu Âu cũng có một loài rồng khác, hình dạng giống loài khủng long, có cánh giống cánh dơi, bay được và biết phun ra lửa. Rồng này hình dáng hung hãn,

thường tượng trưng cho cái ác. Rồng Châu Âu không được coi là linh vật biểu tượng cho một năm trong cách tính lịch của người Châu Âu.

Rồng Châu Á được mô tả có mình rắn, cổ rắn, trên mình có vảy giống vảy cá. Mặt, mũi to, hàm vuông khỏe dài vừa phải, miệng vuông rộng, răng sắc nhọn, các bộ phận đầu rồng gần giống đầu sư tử, có bờm giống bờm sư tử đực quanh mặt, mắt và trán giống đại bàng vàng thảo nguyên, tai giống tai bò, có thêm râu trên mũi dài giống râu cá trê, trán có cặp sừng giống sừng hươu, chân to có phân đùi và khớp nối to khỏe, ngón chân có móng vuốt giống chân đại bàng vàng, có vây trên lưng và đuôi giống cá. Nói chung, rồng Châu Á mang nhiều nét đặc trưng của các loài động vật mạnh khỏe, hung bạo, khôn ngoan trên cạn lẫn dưới nước. Rồng Châu Á có uy lực

Rồng trên ấn Hoàng Đế Chi Bảo của vua Minh Mạng

hơn rồng Châu Âu ở chỗ có thể bay trên chín tầng mây, hô phong hoán vũ, biến hóa, ẩn hiện, sống dưới nước như ở nhà (hí thủy,) chân trước cầm châu báu, “đồ chơi” của rồng Châu Á là nhật nguyệt (châu nguyệt, châu nhật.) Rồng Châu Á cũng là loài vật “đa tình,” “đào hoa” (truyền thuyết “Long Sinh Cửu Tử”), là vua trong thế giới linh vật (đứng đầu tứ linh) và loài vật. Do đó, từ thời thượng cổ, rồng đã được coi là biểu tượng cho vương quyền của vua chúa.

Sơn Hải Kinh (thư tịch cổ đầu thế kỷ 4 trước Công nguyên) có đoạn chép

rằng: “Phàm ở đầu Thứu Sơn, từ hòn núi Chiêu Diêu để đến hòn núi Kỳ Vĩ, phàm có 10 ngọn núi, 2,950 dặm, thân ở đó dạng đều thân chim mà đầu rồng, lễ tế vị đó: lông mao, dùng một ngọc chương chôn xuống, gạo cúng dùng gạo lúa nếp, một bịch gạo thóc, đá oánh trắng làm chiếu.” Trong sách này có hình vẽ Ứng Long, nhìn tương tự như hình vẽ rồng dùng cho Vua chúa thời phong kiến Trung Hoa.

Ở Việt Nam, rồng còn được coi là tổ tiên của người Việt cổ (truyền thuyết “con Rồng cháu Tiên,” Lạc Long Quân là rồng.) Rồng Trung Hoa

cổ đại và rồng Việt Nam cổ đại có nhiều nét tương đồng với nhau. Rồng Việt Nam có thay đổi hình dáng tùy theo triều đại, càng về sau, dáng rồng Việt Nam càng thể hiện sự uy vũ, mạnh mẽ, tràn trề sức lực, nhưng không kém sự mềm mại, sang trọng và thanh thoát.

Đặc điểm chung của rồng Trung Hoa cổ đại và Việt Nam cổ đại vừa thể hiện sự uy mãnh, vừa thể hiện sự hiền từ, biểu hiện tính cách “Minh quân chi chúa” với dân chúng, chưa bao giờ mang nét phô trương, hung dữ hoặc tàn bạo. Và chúng đều được chọn đại diện cho một con giáp (một năm) trong hệ Thập Nhị Chi dùng tính thời gian.

Có người cho rằng bàn chân rồng Việt Nam là chân hổ, điều này chưa đúng. Chân hổ giống chân mèo, khi không tấn công chúng luôn thu vuốt nhọn dưới bàn chân. Rồng Việt Nam luôn lộ móng, từng ngón chân xòe rộng với móng to sắc nhọn, đặc điểm này giống bàn chân chim ưng. Rồng Việt Nam cổ đại ngoài việc làm hình ảnh đại diện cho vương quyền, còn được coi là một Phúc thần đem đến mưa thuận gió hòa, mùa màng bội thu.

Sự khác biệt là rồng Việt Nam được thể hiện hình dáng rõ ràng với đuôi dài có vây giống bàn tay xòe, rồng Trung Hoa cổ đại (người tạo ra) không

để người xem nhìn thấy đuôi, đúng câu “*Thần long kiến thủ bất kiến vĩ.*”

Tóm lại, vẻ đẹp của rồng cổ đại là vẻ đẹp kinh điển thuần túy đúng tiêu chuẩn (classical) của loài rồng: uy mãnh, sang trọng, uyển chuyển, không hung bạo, phô trương quá mức.

Và con Gông

Từ điển tiếng Việt giải thích gông nghĩa là “*dồn sức làm cho các bắp thịt nổi lên và rấn lại.*” Có thể hiểu là hành vi “phô trương thanh thế” có tính cách uy hiếp, gây sự hiểu lầm về thực lực, làm đối phương hoảng sợ, nhưng thực tế cái sự “phô trương” ấy không phải là thật, không bền lâu. Những linh vật rồng được tạo hình theo kiểu phô trương sức mạnh, biểu cảm hung ác: mắt trợn lồi ra, mày cau châu lại trên sống mũi, mũi nhọn chun lại như mũi con sói đầu đàn trước khi nhảy bổ vô tấn công con mồi, mặt ốm choắt lại như con nghiện, mõm nhọn dài xọc như miệng cá lim kìm và luôn há hoác to tướng với những cái răng dài và nhọn như chực tấp vô mặt người đối diện, gai góc sừng lên nhọn hoắt đầy mình như uy hiếp, tư thế xông tới hoặc bỏ nhào xuống từ trên cao ... thì tôi không gọi nó là con Rồng, mà tôi gọi nó là con Gông. Một con thú có biểu cảm hung ác như vậy không thể là

đại diện cho cái Tết vui vẻ, đầm ấm, hạnh phúc. Vậy mà Tết Giáp Thìn năm nay, tôi nhìn thấy rất nhiều con Gông.

Tôi không có ý chê bai những con rồng Tết được tạo hình không “classical”, nhìn xấu xí, nhìn thấy phải bật cười, hoặc không thể hiểu nổi nó là con gì (bởi người tạo nó “lực bất tòng tâm”). Ở đây tôi chỉ đề cập những con Gông quá lố, mà có vẻ như một cách xâm lăng văn hóa có tính toán cho mưu đồ “Một vành đai một con đường,” thể hiện tính cách “chủ nghĩa Đại Hán cộng sản hiếu chiến.” Càng hiểu thêm vì sao nhà cầm quyền Trung cộng đi đâu cũng tự xưng nước họ là “con rồng.”

Tôi đã bỏ công lên mạng tìm hiểu và thấy rằng những con Gông “Đại Hán cộng sản” này xuất xứ từ Trung cộng, và “lấn sân” sang Việt Nam, thò chân luôn qua xứ Mỹ bằng những món đồ chơi tưởng chừng vô hại.

Chỉ cần vô Google gõ chữ “rồng Trung Quốc” bằng tiếng Việt, thì quý vị sẽ thấy vô số hình rồng được vẽ rất công phu, tỉ mỉ, màu sắc phong phú, sống động, đường nét sắc sảo, dung lượng files ảnh rất lớn, cho phép quý vị download miễn phí về làm hình nền máy tính. Nhìn những hình nền này tôi có cảm giác những con Gông rất hung ác và rất kinh tởm, nếu dùng

làm hình nền máy tính ngày nào cũng nhìn thấy chắc tôi mỗi đêm đều gặp ác mộng. Tôi không đành kèm hình cho quý vị coi, sợ rằng quý vị nhìn thấy sẽ ói ngay lập tức.

Những con Gông hung ác và tởm lợm này chúng luôn xuất hiện trong các games online Trung Quốc mà bất kỳ ai online cũng đều có thể nhìn thấy.

Năm nay, thiệp “Year of the Dragon” Trung Quốc sản xuất bán tràn lan trên các trang thương mại điện tử Mỹ, vẫn là hình ảnh con Gông kiểu tôi mô tả ở trên, nhưng in ấn nhìn đỡ kinh tởm hơn hình trên máy tính. Tôi đi hội chợ ở Little Sài Gòn (quận Cam) thấy thiệp này được bày bán tùm lum ở các quầy bán thiệp Tết. Một món đồ chơi 3D khác dành cho trẻ em, nhìn rất quái và tởm. Tôi hỏi đây là cái gì? Người bán trả lời là con rồng Trung Quốc, giá 25 đồng/con. Trời đất quỷ thần ơi, nếu không ai nói đó là “con rồng” thì đó biết nó là con gì. Nó dài nhằng, óm nhom với cái đuôi nhọn hoắt, với sừng, vây, u nắn chơm chớm từ đầu tới đuôi. Con Gông 3D này đang có bán trên sàn điện tử Mỹ, giá bằng một nửa giá ở hội chợ.

Tôi chỉ biết cầu mong người Việt ở Mỹ đừng ai rước những con Gông quái dị như vậy về nhà mình trong năm mới.

TPT

ĐÀO ANH DŨNG
RIVERVIEW, FL

Mắt còn có đũa *

Bãi biển Huntington, gió man mát, sóng ào ạt, cây lá xanh tươi, tràn đầy sức sống. Đây quả là một không gian trái ngược với Công viên Quốc gia Death Valley, “Thung Lũng Chết”, nơi ông và các bạn từ một tiểu bang miền Bắc đến viếng thăm trong 3 ngày vừa qua. Nhớ đến lời một người bạn đồng hương cư ngụ ở đất Cali này nói, bọn ông điên, đi đâu trong thung lũng chết ấy, khô cằn, nóng hừng hực, có gì để xem? Sao không đi lòng vòng Little Saigon, nhậu nhẹt với bạn bè, sướng hơn. Ông mỉm cười thông cảm, miệng thì thầm, “Ôi, Bụt nhà không thiêng!”

Có đến nơi ấy ông mới thấy tận mắt những dãy núi trùng điệp, thung lũng thăm thẳm, màu sắc dị biệt, tận hưởng được những phong cảnh “không đâu có” của “Thung Lũng Chết”. Đã có dịp thăm viếng vài vùng Cali từ San Francisco đến San Diego, ông phải công nhận tiểu bang này quả thật phong phú, đa dạng. Biển có, núi có, rừng ngút ngàn, hồ bao la, đồng bằng mênh mông, sa mạc bát ngát.

Những hình ảnh của tiểu bang miền Viễn Tây này làm ông nhớ đến mấy năm đi học Báo Chí vào thời trai trẻ, ước mơ làm người săn tin, viết tin, đọc tin, nổi tiếng như ông Jerry

Dunphy, một nhà báo Cali, với câu mở đầu của mỗi bản tin là: “From the desert to the sea ...” (Từ sa mạc đến biển khơi ...). Còn trên toàn liên bang thì ông Walter Cronkite lừng danh với câu tạm biệt khán thính giả: “And that’s the way it is ...” (Và đời là như thế ...)

Than ôi, mới đó mà tóc của ông đã bạc màu. Sau khi được định cư ở Mỹ, ước mơ ngày xưa ông đành phải bỏ dở và theo đuổi một nghề khác vì chén cơm manh áo. Thật vậy, đời là như thế!

Ông đứng cạnh bà, tay tựa vào lan can chiếc cầu bắc nhô ra biển. Mặt trời đã nghiêng bóng, biển xanh ngút ngàn. Một phong cảnh tuyệt đẹp. Ông lấy máy ảnh, bước ra xa, nói bà quay mặt lại để ông chụp cho một pô. Ông nhắm vào ống kính, thấy bà đang tươi cười dưới ánh nắng dịu ngọt, chưa kịp bấm máy chụp ảnh bỗng nhiên câu nói: “From the desert to the sea ...” của ông Jerry Dunphy trở lại trong tâm tư, khiến ông thì thầm: “From the desert to the sea... You... you are the prettiest... the sweetest girl who... who loves me.” Ông bấm nút, chụp vài pô rồi đến bên bà, mở màn hình cùng bà xem ảnh mới chụp, nói vào tai bà:

Admission

“From the desert to the sea,

You are the sweetest girl who loves me.”

Bà trở mắt, ngạc nhiên. Ông lặp lại mấy câu thơ ‘xuất thân’ của mình. Bà tựa đầu vào vai, tay âu yếm ôm eo lưng ông. Nhưng ông không màng đến cử chỉ tình tứ ấy, nói với bà:

“Em lấy cho anh cây viết và tờ giấy. Anh phải ghi xuống, già rồi, hay quên!”

Bà “hứ” một cái, mở xách tay, đưa giấy và viết cho ông, phàn nàn:

“Thơ thì tình, mà người thì không tình chút nào!”

Ông loay hoay ghi chép rồi đưa tờ giấy cho bà đọc bài thơ ngắn, có thêm lời Việt và tựa, không quên một nụ hôn xin lỗi trên mái tóc bà:

Thú nhận

Em yêu ơi,

Từ sa mạc đến biển khơi,

Em là người tình,

Dịu ngọt nhất hành tinh.

Hôm nay, Valentine’s Day, ngày Lễ Tình Yêu, ngồi viết lại kỷ niệm đẹp này, ông nổi hứng phỏng dịch bài thơ sang Pháp ngữ để khoe với bà như sau:

L’aveu

Du désert

à la mer

Tu es la fille la plus charmante,

mon amante.

ĐAD

* Tinh Già, thơ Phan Khôi

HOÀNG VŨ

Emoji - còn được gọi là biểu tượng cảm xúc - là những hình ảnh nhỏ được tạo ra để mô phỏng các biểu cảm của con người, bao gồm cả niềm vui và nỗi buồn.

Emoji hình trái tim

NHIỀU KỶ - KỶ 2

■ Trái tim màu xám

Đây là trái tim màu mới thứ ba được thêm vào gần đây - không phải vì người ta muốn một trái tim u ám mà là vì thích sử dụng các emoji phù hợp nhau, và có rất nhiều emoji màu xám để đi chung với nó.

SỬ DỤNG: Để bày tỏ một tình cảm trầm lắng hoặc u ám hoặc kết hợp với thứ gì đó màu xám mà bạn yêu thích. Ví dụ: ghép nó với emoji hình rầy ảnh màu xám có thể ám chỉ rằng bạn yêu thích phong cách chụp ảnh cổ điển.

BỎ QUA: Khi bạn thực sự muốn nhấn mạnh cảm giác tích cực, thì màu sắc rực rỡ có thể phù hợp hơn và có khả năng truyền đạt quan điểm của bạn tốt hơn.

■ Trái tim xanh lục

Trái tim xanh lục nổi tiếng trên mạng vì nó liên kết với ban nhạc K-Pop NCT. Nó cũng được sử dụng phổ biến cùng với các emoji màu xanh lá cây khác.

SỬ DỤNG: Khi bạn yêu thích thứ gì đó màu xanh lá cây hoặc đang mừng lễ Giáng sinh hoặc St. Patrick's Day.

BỎ QUA: Bạn thực sự ít khi sai khi dùng trái tim màu này.

■ Trái tim xanh dương

Là một trong những biểu tượng trái tim cổ điển, emoji trái tim màu xanh hoàng gia đặc biệt phổ biến đối với các thương hiệu và nhà quảng cáo trực tuyến.

SỬ DỤNG: Để tỏ ra rằng bạn yêu thích một sản phẩm hoặc thương hiệu cụ thể nào đó. Nó đặc biệt phổ biến trên X (trước đây là Twitter) và trong các bài viết chính trị.

BỎ QUA: Thực sự không có gì sai sót khi sử dụng emoji hình trái tim màu xanh ngoại trừ lúc mà emoji hình trái tim được cho là không phù hợp.

■ Trái tim màu cam

Đúng mãi hàng thứ 17 trong danh sách emoji hình trái tim được sử dụng nhiều nhất và có thể không lọt vào top 20 nếu nó không liên quan đến Halloween.

SỬ DỤNG: Kết hợp với các biểu tượng cảm xúc màu cam khác để chào mừng Halloween hoặc nếu đó là màu sắc yêu thích của bạn.

BỎ QUA: Có thể bị "lạc" khi nhắn tin; trên màn hình nhỏ rất dễ nhầm lẫn với trái tim màu vàng. Nhưng thực sự, nó khá chuẩn và có thể được sử dụng trong mọi tình huống mà hình trái tim được coi là phù hợp.

■ Trái tim màu vàng

Được coi là trái tim "neutral - trung tính" nhất, có lẽ vì nó liên quan đến màu vàng trung tính được sử dụng trong nhiều emoji để truyền đạt "skin tone - tông màu da" mà không chỉ rõ chủng tộc.

SỬ DỤNG: Khi bạn muốn thể hiện cảm xúc tích cực theo cách ít gây khó chịu nhất có thể được. Thật tốt khi được sử dụng với những tin nhắn "nghĩ đến bạn - thinking of you" messages.

BỎ QUA: Có thể sử dụng bao nhiêu tùy thích.

■ Trái tim màu tím

Trong số tất cả các emoji về trái tim, trái tim màu tím rất đáng ngạc nhiên vì được sử dụng nhiều thứ ba trên Twitter, và là trái tim thường được sử dụng trực tuyến do các fan của BTS (Bangtan Boys, ban nhạc nổi tiếng của Nam Hàn). Điều này cho thấy sức mạnh của cả màu tím lẫn người hâm mộ K-Pop.

SỬ DỤNG: khi bạn là thành viên của đội quân hâm mộ BTS hoặc bạn đang nói về huân chương Purple Heart của quân đội Hoa Kỳ.

BỎ QUA: việc sử dụng emoji này trong hầu hết các bối cảnh đều không gây khó chịu, vì vậy hãy tiếp tục sử dụng nó nếu bạn muốn.

Grammys 2024

IAN BÙI
DALLAS, TX

Lâu lắm rồi mới được xem một giải Grammy thật thú vị và đầy ý nghĩa. 2024 có lẽ là năm của phụ nữ. Hầu hết những giải lớn như Best Song, Best Album v.v. đều rơi vào tay các nữ nghệ sĩ. Chương trình được dàn dựng tương đối đơn sơ về hình thức nhưng đậm đà trong nội dung.

Miley Cyrus diễn bài “Flowers”, thắng giải Best Pop Song (ROLLING STONE)

Khoảnh khắc đáng nhớ nhất có lẽ là sự xuất hiện của nữ nhạc sĩ Joni Mitchell (trái) với bài “Both Sides Now” bất hủ. Năm nay đã 80 tuổi, Joni vừa thoát qua một cơn bệnh hiểm nghèo hồi năm 2015 khiến bà không đi đứng hay nói năng được. Sự hồi phục của bà quả là một phép lạ, và đêm qua là lần đầu tiên Joni Mitchell trình diễn trong một chương trình Grammy. Bà được trao giải Folk Album of the Year cho đĩa ‘Joni Mitchell at Newport’.

Joni Mitchell và Brandi Carlile (ROBERT HANASHIRO/USA TODAY)

Một màn diễn bất ngờ không kém nữa là của nữ nhạc sĩ Tracy Chapman (trái) cùng ca sĩ country Luke Combs (phải) trong bài “Fast Car” của Chapman, ra đời cách đây 35 năm, được Luke Combs chơi lại theo điệu country và được đề cử giải Best Country Solo Performance. Năm 1989 Chapman thắng 3 giải Grammy với đĩa nhạc đầu tay, và “Fast Car” đoạt danh hiệu Song of the Year. Phiên bản mới của Luke Combs đã thắng Song of the Year tại giải Country Music Award hồi năm ngoái. Tracy Chapman rất ít khi xuất hiện trước công chúng, đây là lần đầu cô trình diễn trên sân khấu kể từ năm 2009.

ROBERT GAUTHIER/LOS ANGELES TIMES

Nữ nghệ sĩ hip-hop Sza (giữa) là người được đề cử nhiều nhất năm nay, với 9 hạng mục khác nhau, và đã mang về 3 chiếc tượng Grammy cho: Pop Group Performance, R&B Song và Urban Contemporary Album. Tuy người viết không phải là fan của dòng nhạc hip-hop và cũng chưa từng nghe nhạc của cô ca sĩ này bao giờ, nhưng vẫn phải ngả mũ nể phục vì chắc chắn cô ta phải có tài năng thực sự mới được dân trong nghề công nhận dẫu đội như thế. Phần trình diễn của cô được nhiều người chấm là màn “hot” nhất của chương trình.

JC OLIVERA/STRINGER

Trong số những bài nhạc phim năm nay, ‘Barbie’ và ‘Oppenheimer’ đã thắng lớn thêm một lần nữa. Nữ nhạc sĩ Billie Eilish, người soạn bản “What Was I Made For” trong phim ‘Barbie’ được đề cử đến 5 giải khác nhau – nào là Record of the Year, Best Pop Solo Performance, Best Music Video. Cô thắng 2 giải: Song of the Year (ca khúc hay nhất) và Song Written for Visual Media (ca khúc viết cho phim ảnh).

Billie Eilish và người anh, cũng là nhà đồng soạn nhạc Finneas, trình diễn bài nhạc thắng giải, trong trang phục thời 1960 của búp-bê Barbie.

KEVIN WINTER/GRAMMY

Người Việt mình hay nói, “có công mài sắt có ngày nên kim.” Nữ ca sĩ Victoria Monét là trường hợp điển hình. Sau 15 năm miệt mài trong bóng tối, cuối cùng cô cũng thành công. Được đề cử cho 7 giải thưởng, Monét đoạt 2 cúp Grammy cho Best R&B Album và Best New Artist. Cuộc đời và sự nghiệp của Monét từ nay đã rẽ sang một ngã khác. Khi lên nhận giải, Monét đã không kìm được cảm xúc. Cô nói, “Cho những ai đang theo đuổi một giấc mơ, hy vọng chiến thắng của tôi hôm nay sẽ giúp bạn giữ được lòng kiên trì và niềm tin vào chính mình.” ROBERT GAUTHIER/LOS ANGELES TIMES

Chương trình năm nay, ngoài những màn ca hát của những nhạc sĩ được đề cử còn có thêm phần tưởng niệm những nghệ sĩ vừa qua đời. Harvey Mason Jr., CEO của Grammy, cũng có một lời phát biểu rất cảm động dành cho những nạn nhân vô tội tại các địa điểm ca nhạc như Las Vegas năm 2017, hay ở Israel hồi tháng 10 năm ngoái. Ông nhắc nhở mọi người rằng âm nhạc là sợi dây vô hình có khả năng kết nối con người, bất kể chính trị, tôn giáo hay chủng tộc.

Fantasia Barrino diễn bài “Proud Mary” để vinh danh Tina Turner, mất hồi tháng 7.

Nếu bạn thắc mắc tại sao lại có bức ảnh này trong một bài về giải âm nhạc Grammy Awards, thì một là bạn không phải football fan, hai là bạn không phải là Swiftie – fan của Taylor Swift, người vừa thắng 2 giải Grammy: Album of the Year và Best Vocal Pop Album. Taylor Swift là người đầu tiên trong lịch sử Grammy thắng 4 giải Album of the Year. Ngoài ra cô còn là bạn gái của cầu thủ Travis Kelce của đội Kansas City Chiefs, sắp sửa đấu với San Francisco 49ers trong trận Super Bowl cuối tuần này. Đó cũng là lý do Travis đã không thể có mặt tại Los Angeles để ủng hộ cho bạn gái của mình. Nhưng chắc chắn Taylor Swift sẽ có mặt tại sân Allegiant Stadium ở Las Vegas. ẢNH: GETTY IMAGED

Mẹo vặt hàng ngày

HOÀNG HƯƠNG

■ Dùng khăn ẩm làm lạnh nhanh đồ uống. Quấn một miếng khăn ướt quanh chai hay lon đồ uống trước khi cho vào tủ lạnh. Nước ở khăn sẽ bay hơi và làm lạnh đồ uống chỉ trong khoảng 10 phút.

■ Chiên trứng trong lát hành (onion ring). Để tạo mùi thơm ngon và hình tròn hoàn hảo cho trái trứng, cắt một lát hành dày rồi đổ trứng vào chiên. Bạn sẽ có một món ăn đẹp mắt như ngoài nhà hàng.

■ Dùng mì spaghetti để thấp nến. Để bảo vệ ngón tay khỏi hơi nóng khi thấp nến (đặc biệt là nến cũ trong hũ thủy tinh), có thể dùng một sợi mì spaghetti khô để châm lửa.

■ Dùng bàn xoay (lazy Susan) để đặt thực phẩm trong tủ lạnh hay tủ bếp. Dụng cụ này xoay 360 độ, nên bạn có thể lấy thứ đồ mình cần một cách dễ dàng và thuận tiện.

■ Dùng tinh dầu bạc hà (peppermint oil) để đuổi côn trùng. Hoà 10 đến 15 giọt tinh dầu bạc hà với 1 cup nước. Dùng nước này xịt lên nơi có côn trùng. Mùi bạc hà sẽ giúp xua đuổi kiến, gián và nhện ra khỏi căn nhà của bạn.

DALLAS Sự Kiện

DOWNTOWN PLANO
PRESENTS LUNAR NEW YEAR
CELEBRATION

10/2. Lễ mừng xuân Giáp Thìn với trình diễn múa lân của đoàn lân Rising Phoenix Lion Dance Association, trình diễn võ thuật Thiếu Lâm của Wu Yi. 460 người đến dự đầu tiên sẽ nhận được tiền lì xì

Địa điểm: McCall Plaza, 998 E 15th St, Plano TX 75074.

Giá vé: miễn phí.

THE CITY OF RICHARDSON
PRESENTS LUNAR NEW YEAR
FESTIVAL

11/2 (11AM). Mừng lễ Tết do thành phố Richardson và cộng đồng người Hoa tổ chức. Múa lân, múa sư tử, trình diễn nhạc, võ thuật, thư họa, và các hoạt động văn hóa khác

Địa điểm: DFW China Town, 400 N Greenville Ave, Richardson TX 75081. **Giá vé:** miễn phí

LUNAR NEW YEAR AT ASIA
TIMES SQUARE

26/1 tới 11/2 (các ngày cuối tuần). Trình diễn văn nghệ, bán thức ăn, pháo bông, múa lân, và nhiều tiết mục giải trí khác...

Địa điểm: Asia Times Square, 2625 W. Pioneer Pkwy, Grand Prairie TX 75051. Điện thoại 972-975-5100. **Giá vé:** miễn phí.

Mùa Đông New York có gì lạ?

Mùa đông ở New York, trái tim của nước Mỹ được chú ý không chỉ lễ Giáng sinh, mà còn có nhiều sự kiện diễn ra vào 2 tháng đầu năm. Trung tâm tài chính thế giới yên tĩnh hơn, mọi chi phí được tiết kiệm, giá máy bay, khách sạn rẻ hơn; và đó là điều thú vị để bắt đầu một năm mới cho những ai muốn khám phá sự kỳ diệu của kỳ nghỉ mùa đông. Bạn thử tưởng tượng khi thức dậy, nhìn qua cửa sổ ngắm tuyết rơi trắng xóa trong nhiệt độ lạnh giá, bạn sẽ có cảm giác thú vị lạ lẫm, nhất là người từ vùng nóng ẩm.

THẠCH THẢO
HOUSTON, TX

Những điều cần chuẩn bị

Thành phố New York (NYC), nơi không có tuyết dày hơn 2.5 cm gần 2 năm qua. Năm nay người dân vui mừng khi nhìn thấy một xứ sở mùa đông thân thiện. Công viên Trung tâm của Manhattan có ngày tuyết phủ 1.4 inch

(3.6 cm) được xem là “kỳ tích” khiến lượng người tìm đến New York đông một cách bất ngờ. Mặc dù các hãng hàng không tuyên bố hủy hàng ngàn chuyến bay vì thời tiết xấu.

Trong những bộ áo quần thời trang của mùa lạnh, bạn cần phải nhớ mặc nhiều

lớp, chuẩn bị mũ đội, bao tay giữ nhiệt, giày ấm. Đặc biệt, áo quần có phẩm chất chống thấm tốt khi đi bộ hoặc tham gia các hoạt động vui chơi trên tuyết. Nếu an toàn hơn, bạn nên đem theo ít thuốc cảm, kẹo ho để đề phòng khi sức khỏe không quen với thời tiết.

Thời tiết lạnh giá ở tháng 1 và tháng 2 đồng thời là những tháng yên tĩnh nhất ở NYC. Vì vậy, bạn có thể tận hưởng kỳ nghỉ lãng mạn ở New York khi lượng khách không rộn rảng so với mùa hè. Trên thực tế, nhiều người đang ở New York hoặc du lịch đều muốn ngắm cảnh tuyết rơi vì không phải thời điểm nào trong năm cũng có tuyết.

Nơi nên khám phá

Khi nào tuyết rơi ở New York? Thời gian điển hình và lượng tuyết trung bình là bao nhiêu? Đây là các câu hỏi có rất nhiều kết quả. Về cơ bản, bạn phải hiểu một số khu vực của New York có nhiệt độ chênh lệch do khoảng cách địa lý khác nhau. Cùng một thành phố, nhưng tuyết rơi dày hoặc nhẹ, thành đá đông hoặc không, cũng là sự khác biệt lớn. Vậy lúc nào ở đâu có tuyết nhiều, nơi nào trong danh sách nên biết

Người tập nập tại Columbus Circle. ẢNH: THẠCH THẢO

là điều không thể bỏ qua. Từ tháng Giêng, một danh sách dài địa điểm nên ghé qua ở New York được ghi nhận trên các trang mạng. Ngoài Times Square lung linh ánh đèn lấp lánh, bạn có thể chiêm ngưỡng các công trình lấp đặt ánh sáng rực rỡ như Đại lộ số 5 - Saks hoặc Trung

tâm Rockefeller. Tuy ngoài trời tuyết rơi, bạn hãy nhớ mua vé để xem Radio City Spectacular nổi tiếng; trượt băng ở Center Park. Ngoài ra, bạn có thể tham gia Lễ hội nhạc Jazz mùa đông ở Làng Greenwich, nơi có 100 ban nhạc và nhạc sĩ biểu diễn ở nhiều địa điểm.

Nhiều người sành ăn sẽ yêu thích Tuần lễ giảm giá vào giữa tháng 1, toàn thành phố này có hơn 300 nhà hàng cung cấp thực đơn với mức giá chỉ bằng một phần nhỏ so với mức giá thông thường. Riêng tháng Hai, bạn có thể kỷ niệm “Ngày lễ tình nhân” hoặc xem cuộc diễu hành Tết Nguyên Đán đầy màu sắc ở vài khu phố Cộng đồng gốc Á.

Bạn có thể mặc ấm áp đi dạo quanh Công viên Trung tâm, qua Vườn Bách thảo Brooklyn. Mùa đông, vẫn có những người thích khám phá một trong những tòa nhà đẹp nhất của thành phố như Thư viện Công cộng New York hoặc dành một chút thời gian để suy ngẫm tại Đài tưởng niệm 11/9. Một số lại thích bước vào Nhà ga Grand Central để chiêm ngưỡng vẻ đẹp lộng lẫy của đèn chùm và trần

Góc vé đêm Times Square, Jan/2024.

ẢNH: THẠCH THẢO

nhà tuyệt đẹp.

Đặc biệt cho kỷ niệm vô giá hơn, nếu bạn có thời gian hãy ngắm cảnh hoàng hôn ở Little Island, Columbus Circle, Vessel, Jane's Carousel thơ mộng. Đó là những nơi tuyệt vời về cảnh quan tuy thời tiết lạnh dưới âm độ C. Ngoài ra, bạn sẽ thú vị tại vài bảo tàng của New York vì được vào cửa miễn phí trong giờ quy định.

Mùa đông đầy cảm xúc

Mặc dù Cơ quan thời tiết cảnh báo lạnh giá liên tục vào đầu năm tại Buffalo, phần lớn phía Tây New York (lượng tuyết dày cao đến 3 feet), thế nhưng người ta vẫn giữ các chuyến bay để có cơ hội ngắm tuyết, du lịch, chụp ảnh... trước khi mùa đông qua đi.

Các tổ chức văn hóa như Bảo tàng và buổi biểu diễn ở Broadway vẫn mở cửa khi thời tiết có tuyết. Đừng để tuyết ở New York ngăn cản bạn khám phá những điểm du lịch nổi tiếng thế giới này ngay khi nhiệt độ thay đổi đến mức đóng băng. Nhiều du khách quốc tế, các Tiểu bang trong nội địa đã “phải lòng” New York, trung tâm tài chính, văn hoá của nước Mỹ bởi thành phố biết cách khai thác góc độ khác nhau theo mùa để thu hút lượng khách lớn. Cảm xúc

Đường phố Rockefeller Center trong thời tiết âm u. ẢNH: THẠCH THẢO

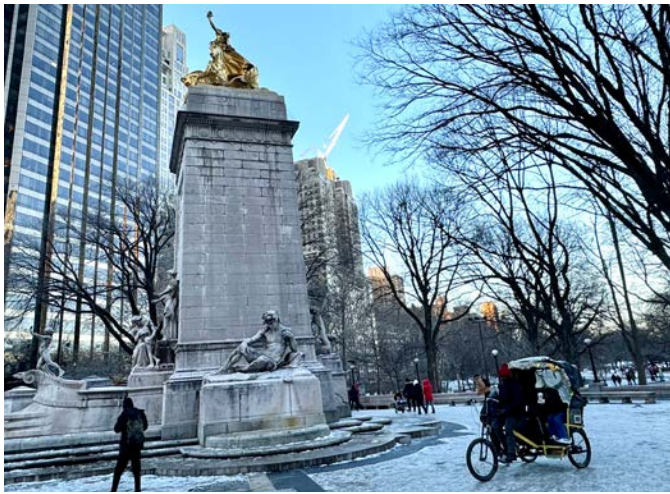

của người đến không phải từ công trình lịch sử, tòa nhà chọc trời của các tập đoàn kinh tế nổi tiếng, mà là cảnh quan thiên nhiên.

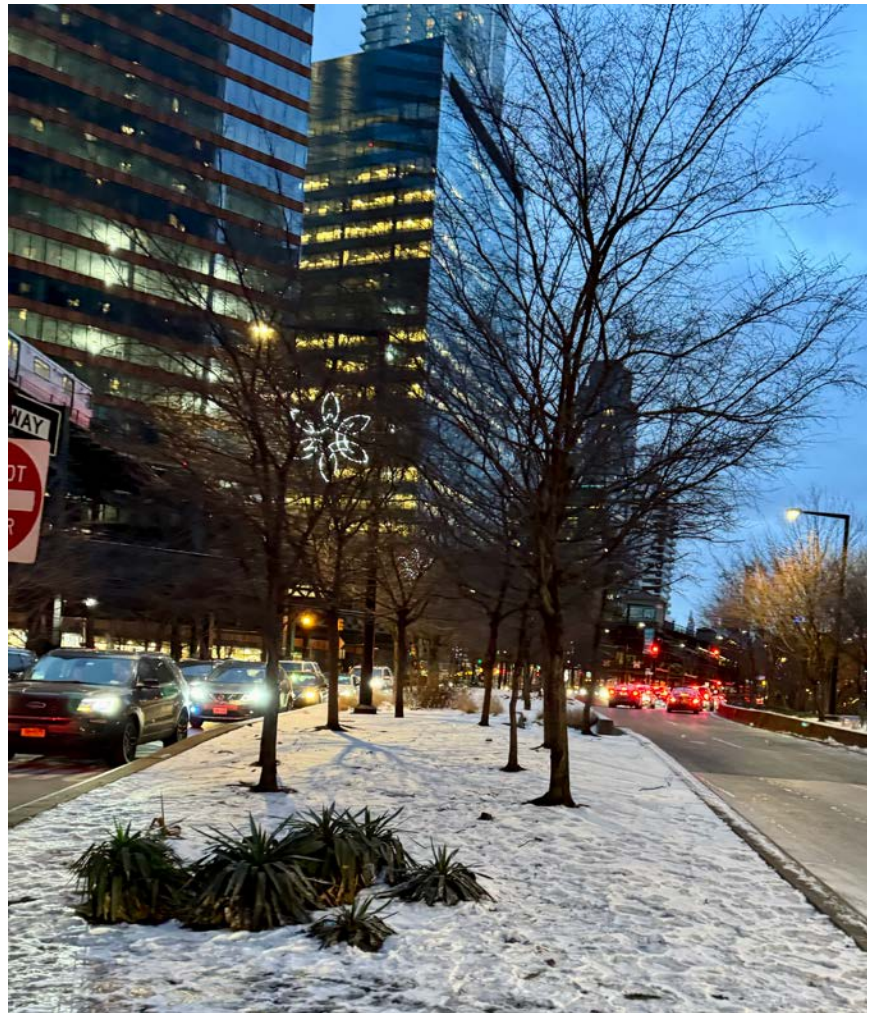
Lời kết

Nếu mục tiêu của bạn đến thăm New York vào thời gian tuyết rơi

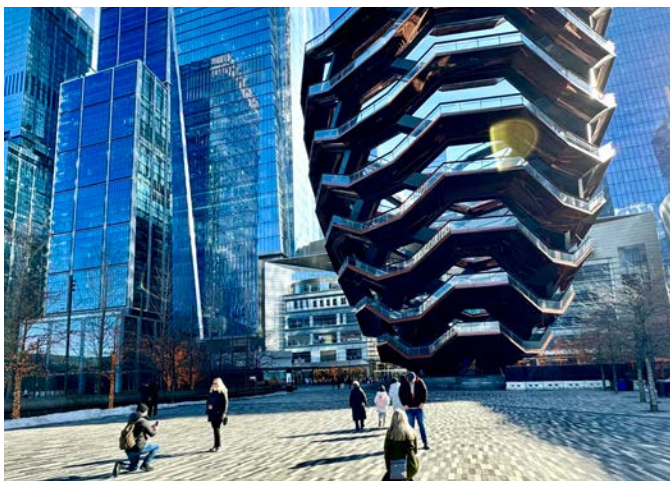
Sáng New York, đại lộ số 8.
ẢNH: THẠCH THẢO

Di tích lịch sử tại Central Park vào chiều. ẢNH: TT

Giao thông vẫn hoạt động tuy đóng băng. ẢNH: THẠCH THẢO

Du khách chiêm ngưỡng cảnh quan Vessel, New York. ẢNH: THẠCH THẢO

thì những tháng tốt nhất để chọn là tháng 1 và tháng 2. Hàng triệu người thức dậy khi bên ngoài trời tuyết, mưa đóng băng và nhiệt độ lạnh giá bao trùm phần lớn nước Mỹ, là chuyện bình thường. Cái lạnh kỷ lục trên khắp dãy núi Rocky, Great Plains và Trung Tây dưới âm 30 độ F; hoặc giữa Thung lũng Mississippi cũng chẳng là nghĩa lý gì đối với dân Mỹ nói chung và New York nói riêng.

TT

Người qua lại ở trung tâm Times Square. ẢNH: THẠCH THẢO

ĐIỀU CÔ NƯƠNG

Đầm 2024

Thời trang đang hướng tới phong cách ăn mặc cổ điển và tinh tế nên đầm năm nay cũng vậy. Xu hướng đầm sheer dress xuyên thấu, kiểu dáng mềm mại nhiều hơn so với năm trước. Các lớp vải tuyn, vải organza chồng lên, tông màu kem hay màu vỏ trứng, cả kiểu vải cotton kết hợp vải tuyn hay đầm dệt kim thưa. Đa dạng với kiểu đầm cổ chữ V sâu, đầm hai dây, lệch vai, hay đầm sát nách cao cổ.

■ **Chất liệu satin dày** (heavy satin) trở thành xu hướng của năm. Không chỉ là áo khoác hay giày satin mà đầm satin mới là nhiều nhất. Chất liệu satin tông vàng, thiên thanh nhạt, trắng ngà, nâu trầm, bã trầu ... bóng bẩy nhưng không hào nhoáng, mặc vào không bị lu mờ hay vô hình ở bất cứ dịp nào.

■ **Draping đầm quần li nhỏ** làm nổi bật sự thanh thoát. Cổ điển, không chỉ đầm dạ tiệc dài quá gối mà cả kiểu đầm draping thanh lịch chốn văn phòng hay đầm ngắn trẻ trung dạo phố. Thêm một đôi bông tai khối cấu trúc hay vòng tay cuff vàng thì dễ hợp mốt.

■ **Đầm tròn “full circle dress”** tái tạo phong cách thập niên 50. Kiểu đầm thân và lai rộng tròn khi đứng hay xoay vòng tạo kiểu xòe đầy đặn nữ tính. Có trên đầm chữ A chít eo hay kiểu váy đầm bông bênh, ... không chỉ mặc trong dịp đặc biệt mà dễ dàng là lựa chọn mọi chốn.

■ **Kiểu đầm xòe dáng trượt “swingy shift dress”** ngắn đến giữa đùi retro thập niên 60 trở lại. Mang với giày ballet hay gót mèo kitten heel thì ngọt ngào, nhưng cũng rất hiện đại, cá tính khi mặc chung với boots cao gố hay giày platform. Không chỉ có kiểu cổ điển với đường xẻ ngực, cổ thấp như xưa mà cũng có kiểu cổ cao, hay lai với đầm drape quấn li.

■ Dù năm nay định hình bởi phong cách thanh lịch, sang trọng nhưng không có nghĩa thời trang “mạo hiểm” biến mất mà chỉ thay đổi. Thay vì đường xẻ ở giữa, những đường cắt khác thường, thì giờ là đường xẻ dọc cao lên đùi để khoe đôi chân và làn da, theo cách tinh tế và trang nhã nhất.

Thơ

Hương của đất trời

Đây là thơ của các nhà thơ thế giới viết về những vùng đất xa, mang lại hương thơm của đất trời và tình người. Xin mời các bạn cùng thưởng thức qua bản dịch của Lê Nguyên Tịnh, Thân Trọng Sơn, Nguyễn Xuân Thiệp, Thanh Tâm Tuyền.
SAO KHUẾ

■ TOMAS TRANSTROMER.
LÊ NGUYÊN TỊNH

Đường ray

Đêm, hai giờ sáng: ánh trăng. Xe lửa đã dừng giữa cánh đồng. Những chấm sáng xa lác trong thành phố lấp lánh leo nơi đường chân trời.

Như khi ai đó đã chìm quá sâu trong giấc mơ sẽ không bao giờ hẳn có thể nhớ mình đã ở đó lúc trở lại căn phòng.

Như khi ai đó đã ở quá sâu trong bệnh tật những ngày tháng cũ trở thành những điểm nhấp nháy, một chùm, lạnh lẽo và yếu ớt ở chân trời.

*Xe lửa đang đứng yên.
2 giờ sáng: trăng tròn, vài ngôi sao.*

■ BORIS PASTERNAK
THÂN TRỌNG SƠN

Mùa thu

*Anh đành để cho gia đình phân tán
Bao người thân thiết lưu lạc khắp nơi
Một lần nữa, nỗi cô đơn dằng dặc
Vây bủa hồn anh, tràn ngập đất trời.*

*Túp lều tranh, em và anh ẩn nấu
Khu rừng hoang vu không một bóng người
Lối cũ đường mòn, như lời bài hát,
Cỏ dại lan tràn phủ khắp nơi nơi.*

*Chỉ chúng ta thôi đang ngồi ở đây
Bức tường gỗ mục buồn bã nhìn ta
Dẫu không hứa phải vượt qua trở ngại
Ta vẫn thực lòng chấp nhận chia xa.*

*Ta vẫn bên nhau qua bao giờ khắc
Anh đọc sách và em bận vá may
Khi ta ngừng, thôi không hôn nhau nữa
Ta nào hay đêm đã chuyển sang ngày.*

*Hỡi lá rừng, hãy cứ rơi xào xạc
Lộng lẫy hơn và cũng kiêu sa hơn.
Trong chiếc cốc đắng cay ngày tháng cũ
Sâu khổ hôm nay hãy rót cho tràn.*

*Tất cả quyến luyến, hân hoan, say đắm,
Ta tan vào trong âm ỉ mùa thu
Hãy vui đắm trong tiếng thu xào xạc
Cứ lặng im hay có thể điên rồ!*

*Em ngả vào vòng tay anh âu yếm
Tắm thân son trong vải lụa óng mềm
Em khẽ lác cho xiêm y trút xuống
Như cây rừng trút hết lá rất êm.*

*Em hạnh phúc trên đường anh khổ lụy
Khi cuộc sống tồi hơn cả thương đau
Và can đảm là cội nguồn cái đẹp
Chính là điều đưa ta đến với nhau!*

■ LANGSTON HUGHES
THANH TÂM TUYẾN

Nostalgic blues

Cầu xe hỏa là
Điệu hát buồn trên không
Cầu xe hỏa là
Điệu hát buồn trên không

Mỗi lần chuyến tàu qua
Tôi thềm rời chỗ khác
Tôi đi xuống phía ga
Trái tim ngậm trong miệng

Tôi đi xuống phía ga
Trái tim ngậm trong miệng
Tìm xe còn đỗ bến
Đưa tôi về miền Nam

Điệu Blues buồn não nuột
Thượng đế ơi! khủng khiếp
Điệu Blues buồn não nuột
Thượng đế ơi! khủng khiếp

Để ngăn mình khỏi khóc
Con há miệng cười

TRANH PAUL KLEE

■ JOSEPH BRODSKY
NGUYỄN XUÂN THIỆP

Khúc ca

em yêu
ước gì em có ở đây
ước gì em có ở đây
em sẽ ngồi xuống cái sofa. và anh ngồi cạnh
chiếc khăn tay. có thể là của em
và những dòng lệ kia. có thể là của anh. ràn
rụa chảy xuống cằm
hoặc giả
cũng có thể là. ngược lại

này em
anh ước mong em đến nơi này
ngồi trên xe hơi anh
và em sẽ sang số
chúng ta sẽ tới một nơi nào
chẳng hạn một bờ biển. xa. chưa từng tới
hoặc là. ta đổi lại
ngược về chốn xưa

em yêu
anh ước ao em có mặt nơi này
anh ước ao anh không biết gì về tinh tú
không biết giờ những ngôi sao xuất hiện
và khi mặt trăng khuấy động mặt hồ
làm nước thổ dài
và dạt. trôi
trong cơn mơ ngủ
anh ước ao mặt trăng là đồng quarter
để anh cho vào máy
gọi thăm em

ôi. giá như em ở đây. em yêu
ở bán cầu này
trong khi anh ngồi trước cửa
nhâm nhi ly bia
chiều rơi. mặt trời đang lặn
trẻ con la. và hải âu kêu thét
lãng quên ư. sao đành lãng quên
nếu rồi đây. cái chết...

LỜI GIỚI THIỆU:

HẠNH PHÚC TRONG TAY là một chuyên mục mới của Trẻ, do anh Đặng Hiếu Sinh phụ trách, nơi những thao thức, những kinh nghiệm về hạnh phúc gia đình, hạnh phúc đời người được chia sẻ để mỗi người tự tìm ra chiếc chìa khóa hạnh phúc cho chính mình.

ĐẶNG HIẾU SINH (TYH)
DALLAS - TX

Ế! ... Chuyện nhỏ

Gặp nhau trong buổi họp mặt tất niên sau mấy năm không liên lạc, chị Châu và chị Hiền kéo nhau đến chiếc bàn ở trong góc phòng tiệc thì thăm tâm sự, quên cả việc sắp hàng đi lấy thức ăn.

- Tạ ơn Chúa, hai đứa con tôi đã ra trường và có việc làm ổn định. Còn mấy đứa nhỏ của chị sao rồi?

- Thành con trai lớn vừa đi làm, vừa đi học nên mãi vẫn chưa lấy được bằng đại học. Còn con gái, chưa xong đại học đã lập gia đình nên giờ tôi phải chăm cháu ngoại phụ nó. Anh chị khỏe hơn tôi, có thể an tâm hưởng phúc rồi.

- Chưa được chị ơi, con gái lớn của tôi năm nay đã 32 tuổi. Từ ngày ra trường, có việc làm là nó đã muốn nhà sống riêng để tự do vui chơi với bạn bè. Tối ngày cứ khoe đi du lịch hết chỗ này tới chỗ kia mà chuyện lập gia đình thì không nghe nó nhắc. Tôi chờ trót mủ. Nó tuổi Nhâm Thân, theo số mệnh nếu lập gia đình năm tới là năm Giáp Thìn thì hạp lắm. Vừa hạnh phúc, vừa phát tài, nhưng mỗi khi tôi nhắc nhở thì nó gạt ngang.

- Thời nay đâu phải như ông bà mình hồi xưa mà mong cha mẹ đặt

đâu con ngồi đó. Lứa tụi mình còn hiếm hoi chuyện ép con cái lập gia đình nói chi đến bọn trẻ bây giờ.

- Tôi có ép uống nó phải lấy ai đâu, chỉ là muốn nó lập gia đình vào năm thuận lợi. Nếu năm Giáp Thìn mà không kết hôn thì phải chờ tới năm 2027 mới tốt. Mà tới lúc đó thì nó đã 35 tuổi, coi như ế thôi.

- Ủa! chị nghiên cứu tử vi từ lúc nào mà nói nghe rành rẽ thế?

- Ủa! cái hồi Covid hoành hành, suốt ngày quanh quẩn trong nhà không đi đâu được tôi mới lục sách cũ ra đọc cho vui, trong đó có mấy quyển sách dạy xem tử vi của Ba tôi. Xem tới đâu thích tới đó, nhất là khi tìm ra nguyên nhân vì sao vợ chồng tôi cứ bị xung khắc. Càng già càng nhiều bất đồng rồi gây gỗ miết. Đi vắng thì nhớ mà nói chuyện một lúc là cãi nhau. Thì ra, vì tụi tôi khắc tuổi nhau theo quy luật ngũ hành Kim-mộc-thủy-hỏa-thổ. Ông chồng tôi tuổi Hợi, tôi tuổi Tý là bị xung khắc theo quy ước Hành Thủy gồm có con giáp tuổi Tý và Hợi. Hồi xưa, ông Ngoại và Má tôi ngăn cản nhưng tôi có chịu nghe lời đâu, nên bây giờ cứ ông nói gà thì bà nói vịt, chiến tranh lạnh chiến tranh nóng

xảy ra như cơm bữa. Từ kinh nghiệm này, tôi muốn con gái phải chọn năm, chọn tuổi cho tốt để gia đình được hạnh phúc, vui vẻ trọn đời.

- Chị thật là mâu thuẫn, một mặt sợ con gái ế, một mặt muốn con gái phải kiếm chồng hạp tuổi. Chuyện đó đâu phải dễ. Thôi chị ơi, bớt dị đoan đi cho con cái nó nhờ.

- Ủa! nói thì nói vậy thôi, chứ bất cứ giờ phút nào nó lên tiếng con muốn lấy chồng là tôi mừng hơn bất được vàng. Con gái mang tiếng ế, mình làm mẹ cũng mắc cỡ lắm chứ. Phải chi nó xấu xí gì cho cam. Xinh đẹp, có học vấn, vậy mà ...

- Có gì đâu, tại duyên chưa đến, chứ nó đến rồi thì chị chạy chân không chấm đất đâu nhé.

- Cũng mong được vậy, chứ mỗi lần có người hỏi thăm nó, tôi như nhìn thấy chữ “ế” bự chần vằn trong mắt người ta. Rầu muốn chết.

Tiếng thở dài của chị Châu nghe não nuột làm sao!

o O o

- Hồi sáng tôi vừa bị bà già giữa một trận te tua.

- Tội gì?

- Tội ế chồng!

- Ủa! bị giữa, vui hay buồn mà sao nghe giọng nói của bồ đây về hân

hoan. Đầu đuôi ra sao, kể nghe.

- Hôm qua, Mẹ tôi gặp lại bạn cũ. Trong lúc trò chuyện, bác ấy kể cô con gái của bác chưa học hết đại học đã có người “rước về dinh”. Từ lâu, Mẹ tôi rất nhạy cảm với đề tài này nên bà cảm thấy mất mặt. Sáng ra, vừa nhìn thấy tôi bà liền tấn công bằng những đòn phủ đầu, không kịp đỡ.

- Thế là Mẹ của bồ không vẫn mình bằng bà cụ nhà tôi. Người nào mà chê tôi ế là bà “lên lớp”

ngay. Này! không phải con gái tôi ế đâu nhá mà vì kiếp trước nó không nợ ai nên kiếp này khỏi phải trả. Chưa hết, bà còn tặng luôn một bài thơ. Thế mới ác liệt chứ.

- Wow! cụ bà còn biết làm thơ nữa sao?

- Không, bài thơ này bà “chôm” trên “you tube” nhưng rất đặc ý nên học thuộc lòng. Cứ ai mà động chạm đến chữ ế là bà tung chưởng ngay. Muốn nghe không?

- Bồn cô nương đang háo

hức chờ đây.

- Có chi đất ế người ơi

Ế thì thông thả đi chơi một mình

Khỏi thừa, khỏi hỏi, khỏi trình

Uống ăn tự tại một mình chẳng lo.

- Quá dữ! chuyển gấp để tôi đọc cho Mẹ tôi nghe. Hy vọng mắt bà sẽ sáng ra để bà biết dù con gái của bà có ế đi chăng nữa cũng ế trong tư thế ngẩng cao đầu.

- Nhưng nếu Mẹ bồ vẫn

còn buồn bã, lo lắng thì hãy gieo niềm hy vọng cho bà bằng 4 câu tiếp theo.

Có khi đi nửa cuộc đời

Cũng không tìm thấy được người mình yêu

Lắm khi chỉ một buổi chiều

Mình gặp người đó mình yêu tới già.

- Ủa!... sao... lạ quá... hình như trái tim tôi vừa nhen nhúm chút hy vọng khi nghe xong bài thơ này. Ha!ha!!!

Bạn thân mến,

Xã hội luôn cho rằng đến tuổi trưởng thành thì việc kết hôn, sinh con là trách nhiệm của những người bình thường và đó cũng là quy luật tự nhiên của cuộc sống.

Còn những người chọn lối sống đơn độc hay đã qua tuổi lập gia đình mà vẫn phòng không, gối chiếu thì luôn bị xem là không bình thường hoặc có vấn đề. Người đời luôn có định kiến rằng, phụ nữ hạnh phúc là người có chồng, có con. Do vậy, dù bạn thành đạt và mãn nguyện với cuộc sống độc thân của mình như thế nào thì với cái nhìn của người ngoài bạn vẫn đáng thương, vì bị ế! Và để thể hiện sự quan tâm đối với bạn, họ thường đặt câu hỏi “Khi nào lập gia đình? Có ai lọt vào mắt xanh chưa? Tôi chờ mòn mỏi mà sao chưa được uống rượu cưới?”.

Hầu như cha mẹ nào cũng chỉ an lòng và cảm thấy mình tròn bổn phận khi con cái đã an bề gia thất. Thậm chí không ít người gây áp lực, thúc giục con phải lập gia đình, cho dù họ vẫn biết không phải cuộc hôn nhân nào cũng hạnh phúc. Như câu chuyện trên đây, người mẹ cứ lo con gái bị ế và bà đặt cả tương lai đời con vào tử vi bói toán, quyết đoán con phải lấy chồng vào năm nào mới hợp số mạng và tin tưởng điều này sẽ giúp cho con mình có được một mái ấm gia đình vẹn toàn, hạnh phúc.

Theo các nhà tâm lý học, hạnh phúc là một khái niệm trừu tượng, nó phụ thuộc vào cảm nhận của mỗi người trong chúng ta và hoàn toàn khác nhau

chứ không theo công thức nào cả. Rất nhiều phụ nữ độc thân nhưng vẫn hạnh phúc vì họ có điều kiện chăm sóc bản thân nên trẻ trung, xinh đẹp, duyên dáng, hấp dẫn hơn. Họ có thể làm một công việc, thực hiện một dự án mà không bị vướng bận bởi gia đình, con cái và có nhiều cơ hội để trau dồi, thăng tiến trong nghề nghiệp hay theo đuổi ước mơ. Họ cảm thấy bản thân mình làm được nhiều việc có ích lợi và tạo ra những khác biệt, khẳng định rằng họ không chỉ sống mà còn sống tốt. Vì thế, mỗi cá nhân đều có quyền được lựa chọn cuộc sống theo cách riêng, được tự do và bình đẳng trong việc tìm kiếm hạnh phúc cho bản thân. Và đó cũng chính là mục tiêu lý tưởng mà xã hội ngày nay đang hướng tới.

Cho dù xuất phát từ lòng yêu thương nhưng nếu cha mẹ hay người thân quá quan tâm vì ai đó đến tuổi lập gia đình mà vẫn còn độc thân thì đó quả là một áp lực to lớn khiến họ cảm thấy phiền lòng và tự hỏi tại sao chuyện hôn nhân của mình lại luôn bị mọi người chú ý, chưa kể đến chuyện bị gán cho một chữ ế... ế chề.

Người viết ủng hộ việc kết hôn, vì điều này thật tuyệt vời đối với những ai mong ước và gặp đúng đối tượng trong tình yêu. Nhưng không đồng tình với quan niệm nhất thiết phải có vợ, có chồng đúng vào thời điểm nào đó mới đạt được hạnh phúc.

Bởi vậy bạn đừng lo. Ế không phải là điều đáng xấu hổ. Đại văn hào Lev Tolstoy đã rất chí lý khi cho rằng “Người ta chỉ hạnh phúc thật sự khi nhận được những gì họ cần có và có tất cả những gì họ cần”.

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Nhạc Hoàng Phương, giọng ca Bảo Yến: “Dưới nắng hồng, tôi đi giữa Gò Công. Đất như cao, trời như thấp lại. Trong khoảng không trên sóng biển chập chùng, Chỉ còn lại dáng mẹ hiền Gò Công ...”

Gò Công?!

Mùng Một Tết Nguyên Đán là thứ Bảy, ngày 10, tháng Hai, năm 2024. Năm Giáp Thìn, làm tui nhớ bão lụt năm 1904, cách nay đúng 120 năm, tàn phá đất Gò Công.

Trên giồng, chỗ đất nhô lên, nước không bao giờ ngập tới gọi là Gò. Như Sài Gòn có Gò Vấp, nhiều cây vấp. Cách Mỹ Tho 35 cây số, có Gò Công mà nhiều người cho rằng là vùng gò, đất có nhiều chim công đến

đậu. Theo tui, thế đất cao không thẳng, hơi cong, nên gọi Gò Công (Công) đầy thôi.

Còn trong đám ruộng có cái gò nhỏ chủ điền không bang đất xuống mà cho làm đất cứng để nhà nghèo có nơi mà chôn cất. Nhà thơ Kiên Giang gọi là ‘đất nghĩa’, nửa Nôm nửa Hán. Chế chữ không ai cấm; nhưng phải cho hay. Đùng đầu Ngô mình Sở. Tui cho rằng chữ ‘đất cứng’ của ông bà mình toàn chữ Nôm hay gần chết thì chế chữ mới đỡ hơn để làm gì?

Chữ ‘phúng điếu’ toàn từ Hán Việt cũng hay. “Phúng” là lễ vật: nhang đèn, phong bì đến đám tang nhằm phụ giúp gia đình phần nào trong nỗi mất mát đau thương.

“Điếu” là người sống gặp người chết lần cuối cùng. Bên Úc cũng có ‘phúng’ (Gofundme) quyên góp. ‘Điếu’ là đến đám tang, đi vòng vòng quan tài nhìn mặt người đã chết một lần cuối cùng.

Ao Trường Đua

Gò Công là nơi đồng chua nước mặn. Pháp đào một cái ao vuông, chu vi khoảng 3,000 mét, sâu 5 mét, bờ lẽ rộng 5 mét. Một lấy đất để xây các công trình. Hai chứa nước mưa cho dân có nước ngọt mà xài. Ao sâu nên hầu như không bao giờ cạn nước. Thỉnh thoảng làng cho bơm nước ra hết để vét sạch bùn.

Pháp mở một con đường đua ngựa để hàng năm, cứ đến ngày 14/7, ngày Quốc khánh Pháp, kỷ niệm phá ngục Bastille năm 1789, những cuộc đua ngựa diễn ra quanh ao rất rầm rộ cho dân coi. Tên ao Trường Đua từ đó mà ra.

Pháp thời đó còn cấp cho nhà Dây Thép (Bưu điện) 4 chiếc xe đạp để phát thư. (Hồi đó gọi là xe máy; dù không có máy gì ráo, phải đạp bằng chân). Khi 4 bưu tá biết chạy, một cuộc đua xe đạp kỳ thú đã diễn ra vòng quanh bờ Ao Trường Đua. Thời đó, xe bánh đặc. Một người

Ao Trường Đua - NGUONISTOCKPHOTO.COM

phải bỏ cuộc vì bánh bị bung không gắn vào được. Hai người té liên tục; sợ cũng bỏ cuộc. Còn người cuối cùng ráng gò lưng đạp quanh quẹo về tới đích. Phần thưởng gồm gạo, vải và cái vinh dự ‘Hạng nhất cuộc đua xe đạp đầu tiên ở Gò Công’.

VC vô, giờ nước Ao Trường Đua dơ lấm. Làm tui nhớ Hồ Xáng Thối Cần Thơ có từ năm 1957, nước hồ rất trong, tắm được. Giờ như kinh Nhiêu Lộc ở Sài Gòn, Ao Bà Om ở Trà Vinh, Hồ Chung Thủy ở Bến Tre, Ao Trường Đua ở Gò Công cũng từ sạch sang dơ như thế. Như vậy chế độ bây giờ dơ hơn hồi xưa. Hết cãi!

Rồi có một ông nón cối, chụp mấy cái hình xuống tam bản chở bông bán Tết và ông chú thích ‘Hồ Xáng Thối’ để khoe quê ta Tết về giờ đẹp quá trong gông cùm CS. Có một độc giả rầy ông: ‘Viết ‘sáng thối’ sai chính tả?’ Xà lan hoặc ‘xáng’, tiếng Pháp ‘chaland’. Máy để thối hoặc múc được đặt trên chiếc xà lan mà người dân quen gọi là xáng, nếu thối thì gọi là xáng thối, nếu múc thì gọi là xáng múc.

Bà con mình để ý thấy mặt nước hồ rác nổi lênh bệnh thì đẹp cái giống gì? Nó giống như son phấn lờ lợt mà cả 48 năm rồi từ khi CS chiếm

Câu Tây
Ban Nha
- NGUỒN
WORDPRESS.
COM

được Cần Thơ em quên đi tắm.

Câu Tây Ban Nha

Đầu năm 1967, Gò Công cất một cây cầu mới, rộng 1.4 thước, đủ xe lam ba bánh chở khách, (kiểu Lambro do thuộc dòng xe Lambretta sản xuất ở Ý) qua được và có tấm bảng ghi tên cầu bằng chữ Tây Ban Nha ‘PUENTE ESPANA’ ở đầu cầu để ghi công chánh phủ Tây Ban Nha đã cử một phái đoàn y tế vào ngày 10 tháng 9 năm 1966 đến phục vụ người dân tại Bệnh viện Tỉnh Gò Công.

Cây trái Gò Công

Sơ Ri (Cherry) Gò Công gốc Trung Mỹ. Thổ những Gò Công rất thích hợp với cây sơ ri. Có 2 loại sơ ri: Một chua, giàu vitamin C, một ly nước ép sơ ri 180 ml có vitamin C tương đương 14 lít nước cam ép. Loại kia ngọt.

Sơ ri khi chín mọng có màu đỏ cam hoặc đỏ sậm. Ăn tươi hoặc làm mứt sơ ri, rượu sơ ri, cocktail, nước ép sơ ri v.v.

Năm 1969, tui có quen em Năm, xuất sắc trong vai tì nữ, dân xóm Cao Đài, Gò Công. Từ Mỹ Tho, tui giang hồ vật xuống Gò Công thăm em. Nhà em ở Xóm Đạo gần Thánh thất Cao Đài Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, hệ phái Tây Ninh, cách chợ Gò Công cây cầu Long Chánh. Em dắt tui đi vườn sơ ri và đi chơi Đền Đỏ, một trong 11 ấp thuộc xã Tân Thành. Đền đỏ vì ban đêm đèn lân tinh nó đỏ. Ngày trước, do Cửa Tiểu hẹp, để cho tàu thuyền không bị vướng cồng, Tây làm một cột hải đăng trên trụ sắt vững chãi cao cả chục thước ở bờ Bắc xã Tân Thành. Đèn lân tinh tâm sáng hơn 20 mét, giúp tàu thuyền

ra vào Cửa Tiểu. Nhưng sau này bị sạt lở nó đã đổ sụp xuống biển.

Gò Công, đất cát pha trồng măng cầu tròn và ‘Dưa Cồn Đèn Đỏ’. Dưa Cồn Đèn Đỏ vỏ xanh, mỏng, bóng mượt, ruột đỏ, ít hạt và nhất là có ‘cát’ nên rất ngọt. Ngọt có chút vị mặn của mạch nước ngầm và hơi biển mặn mòi. Tui ăn miếng Dưa Cồn Đèn Đỏ với Em Năm Gò Công từ năm nầm mà tui nhớ cái vị ngọt ngào của tình em hơn nửa thế kỷ trôi qua, tui đã lạc em rồi phía bên kia biển.

Tháng Tư, 1975, VC chiếm Gò Công, tui vô hộp. Còn em Năm, con gái ông xã trưởng làng Tân Thối quận Hoà Bình, Gò Công ‘Từ khi em đi lấy chồng. Anh ăn bánh vá Chợ Giồng với ai?’

ĐXT

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Đúng là hai bánh

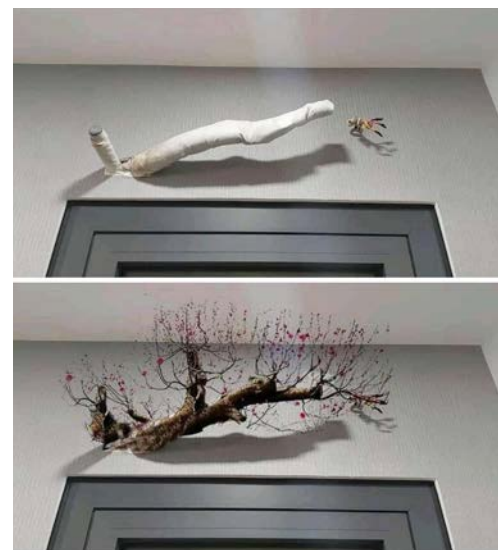
TỪ FACEBOOK PHAM UYEN NGUYEN

Sẵn cho hỏi luôn là mấy ông hay “lấy đom đóm bỏ vô quả cà rỗng học bài” ban ngày làm gì mà không học?

TỪ FACEBOOK NGUYỄN DUY HIẾN

Ý tưởng rất quan trọng

TỪ FACEBOOK BÙI DUY

Công ty may Sông Hồng - tỉnh Nam Định thưởng Tết cho nhân viên bằng sản phẩm công ty, hy vọng các công ty khác đừng học hỏi...

TỪ FACEBOOK LAM PHONG

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhấc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ơ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

"Của quý" của đàn ông

Nhắc tới phái nam thì ít ai nghĩ tới hai từ “điều dầ”, tuy nhiên, theo nghiên cứu thì từ thời kỳ đồ đá, đàn ông đã biết điều bằng cách cạo râu, tỉa lông. Theo các nhà khảo cổ học thì dao cạo râu ra đời cách đây khoảng 30,000 năm trước CN. Tổ tiên chúng ta thường mài đéo những viên đá lửa sắc cạnh để cạo râu, tuy lâu lâu có gây một vài vết cắt trên mặt do đá mài quá bén, tuy nhiên vẫn đẹp trai và vệ sinh hơn lúc râu ria rậm rạp.

Tới tận thế kỷ 20, người ta vẫn tìm mọi cách để cạo râu an toàn, không trầy mặt, ví dụ bôi lên mặt nước nóng, xà bông ... rồi mới cạo. Nhiều người có thu nhập thường sẽ đến các cửa tiệm chuyên cạo râu. Đối với những khách hàng giàu có, người thợ cạo sẽ ưu ái dành riêng cho họ một bộ 7 lưỡi dao cạo gắn nhãn từ “Chủ Nhật” cho đến “thứ Bảy” vì có nhiều ông rất điệu, ngày nào cũng đi cạo râu cả ... Nghề cạo râu cũng được coi trọng trong xã hội thời xưa, những năm 1770, thợ cạo người Pháp J.Jacques Perret đã lấy ý tưởng từ cái bào của thợ mộc để chế ra loại dao bào (bộ phận giúp bảo vệ lưỡi dao) bằng gỗ đầu tiên có hình chữ L. Ông còn viết hẳn riêng một cuốn sách có tựa đề “Nghệ thuật học cách tự cạo râu”.

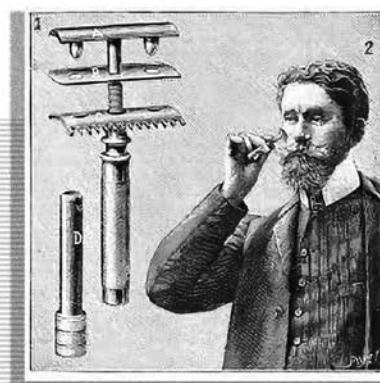
Theo thời gian, nhờ sự phát triển của vật liệu mà

dao cạo râu ngày càng cải tiến, từ việc bén hơn, bền hơn tới an toàn và tiện lợi hơn. Tuy nhiên, tới tận ngày 3-12-1901, nhà phát minh người Mỹ - King Camp Gillette mới là người đạt được bằng cấp sáng chế cho loại dao cạo râu an toàn đầu tiên trên thế giới. Phát minh này của ông đã được ví như phát minh của anh em nhà Wright khi phát minh ra chiếc máy bay đầu tiên trên thế giới.

Năm 1903, Gillette mới chỉ bán được 50 lưỡi dao, thì một năm sau đó, con số này đã lên tới 90,844 chiếc và năm 1905 là 276,577 chiếc ... giúp ông thu lời hơn 145 triệu USD. Từ năm 1905, Gillette bắt đầu xuất cảng dao cạo sang Châu Âu. Không cần nhiều thời gian, món hàng này vô tình trở thành vị sứ giả công nghiệp của Hoa Kỳ, có mặt gần như khắp nơi trên thế giới.

Hơn bất kỳ món mỹ phẩm nào, dao cạo râu Gillette được ghi nhận vào bộ nhớ của người tiêu dùng từ bình dân đến cao cấp khắp thế giới. Một thế kỷ sau khi Gillette qua đời (vào năm 1932), Công ty Gillette vẫn đứng đầu với 70% thị phần dao cạo râu của toàn thế giới.

Đàn ông không điệu thì thôi, đã điệu thì rất lợi hại

Nước dâng cao ngập lụt trong trận
bão Giáp Thìn 1904 tại Gò Công
(NGUỒN: MАНННAIFLICKR)

Bão Năm Thìn

Rồng (con vật từ trí tưởng tượng của phương Đông) có liên quan mật thiết đến thiên tượng và thời tiết. Vì vậy, trong những năm Thìn thường có bão tố và lũ lụt kèm theo. Do đó trong dân gian có câu “Ông tha mà bà chẳng tha” là vậy. Những trận bão năm Thìn thì có vài lần, nhưng trận bão năm 1904 và 1964 là 2 trận bão lụt kinh hoàng nhất.

TRANG NGUYÊN

Trận bão Giáp Thìn 1904

Đó là chuyện bão lụt năm Thìn tôi muốn nhắc lại vì chuyện đó khó quên trong tâm trí những người sống ở thế hệ sau trận lụt kinh hoàng đó. Trong quyển “Gò Công xưa và nay” của Huỳnh Minh và “Gò Công cảnh cũ người xưa” của Việt Cúc đã viết về trận bão lụt năm Thìn này, như sau: “Từ 10 giờ cho đến 3 giờ chiều ngày 16-3 âm lịch, mưa không ngớt hạt. Từ 4 giờ chiều cho đến về đêm, gió càng ngày càng thổi mạnh, tróc gốc cây, tróc nóc nhà, tường xiêu vách đổ. Sóng chụp cao 3.5m, cuốn mất nhà cửa và người ra biển. Rắn rít bò khắp nơi, cắn chết

nhiều người”.

Nhà cửa lần lượt bị sập, ngôi bay tróc nóc, tường xiêu vách đổ ầm ầm. Lúc đó người thì lo việc tủa bắp trồng khoai ngoài đồng ruộng, kẻ thì đang hành nghề đánh cá nơi biển khơi. Trong làng đang làm lễ cúng thần xây châu hát bội thì cuồng phong nổi dậy ầm ầm, mây mù tứ phía, mưa tuôn xối xả, sóng nước tràn vào rất mau. Một lượn sóng chụp đứng lên cao cuốn mất nhà cửa, có nhà ở gần biển chết trọn cả gia đình. Nước dâng thật nhanh, lên cao 3m, ngập lụt cả ngọn cây, ở Vàm Láng ghe đưa cao tận nóc nhà, 4 phía chỉ thấy trời nước mênh mông. Không chỉ

các ghe mà cả tàu sắt cũng bị quăng lên bờ. Nhiều người mắc kẹt trên các ngọn cây, hai ba ngày quần áo rách tả tơi, đói khát.

Hôm ấy cũng đúng vào ngày bầu cử Hội đồng thành phố Sài Gòn. Chiều hôm trước là ngày khánh thành tuyến xe lửa Sài Gòn – Gò Vấp. Trong bài diễn văn của mình, một quan chức Sài Gòn đồng dục tuyên bố: “Nam Kỳ vốn là Phật địa, không bao giờ có bão lụt tàn phá như các xứ thuộc địa khác. Ấy là sự bảo đảm thịnh vượng chung cho xứ sở, cho mọi người, mà cũng là một hạnh phúc riêng cho các công ty xe lửa ...”.

Cuộc bầu cử hôm ấy vắng

mặt tối trên 400 cử tri do thời tiết xấu, kết quả kiểm phiếu bị hủy bỏ và phải dời lại Chủ Nhật tuần sau. Đến chiều, trận dông mưa mới thật kịch liệt cực điểm. Mưa to gió lớn đến nỗi nhiều con ngựa đang kéo xe hoảng sợ bứt dây cương, quăng xe chạy tháo thân. Có xe bị lật nhào kéo theo cả con ngựa nằm té sải cẳng. Hầu hết các xe đều gãy gọng, bay mui, phu xe bỏ chạy tán loạn. Dọc theo sông Sài Gòn, tàu, sà lan, ghe tam bản, ghe chài, ghe lồng đứt dây, trôi ra giữa sông bị sóng gió đánh ập, va đập nhau mà chìm. Trên sông Sài Gòn, các tàu lớn Canebiere, Adour và Hop Sang bị sóng đẩy lên bờ nằm ngả nghiêng. Chiếc Patroclus đang đậu ở Thủ Thiêm đứt dây neo, chạy ra giữa sông đụng chìm 4 chiếc

Cây cối ngã đổ trên một con đường tại Sài Gòn trong trận bão năm 1904 (ẢNH: INTERNET)

ghe chở đá, đâm thủng một chiếc ghe chài chở lúa, nhận chìm khoảng một chục chiếc tam bản trước khi chìm xuống bến Nhà Rồng.

Thật ra tháng Ba trời có bão chẳng gì kỳ lạ. Tháng Ba là tháng âm lịch chứ ngày xảy ra bão là ngày 1 tháng 5 dương lịch (năm nhuận). Mùa

bão xứ nhiệt đới thường bắt đầu vào tháng 5 cho đến tháng 12. Bão đến sớm một chút cũng là chuyện bình thường. Ngoài mưa gió giông giật, trận bão năm Thìn có sóng thần xảy ra ở vùng cửa biển. Nhiều làng gần bờ biển bị sóng cao ập vào bờ cuốn trôi nhà cửa. Người chết

rất nhiều khoảng 3,000 người. Và sau thời điểm này một số câu ca dao được sáng tác ghi nhớ sự kiện này: “Gặp em đây mới biết em còn / Hồi năm Thìn bão lụt, anh khóc mòn con người”. Hay “Đốc nào cao bằng đốc Châu Đốc / Gió nào độc bằng gió Gò Công/ Một trận dông phong xiêu vợ lạc chồng / Em nằm nghỉ lại nước mắt hồng tuôn rơi”.

Trận bão Giáp Thìn 1964

Theo nhiều tài liệu báo chí kể, năm Giáp Thìn 1964, ngày 5 tháng 11 lại một trận bão lụt kinh hoàng xảy ra tại miền Trung, tâm bão đánh thẳng vào tỉnh Quảng Nam, tàn phá toàn tỉnh và các tỉnh lân cận như Thừa Thiên Huế, Quảng Trị, Quảng Tín, Quảng Ngãi và làm chết 10,000 người. Tuy nhiên, con số thương vong cao nhất được ghi nhận là tại

Nước lũ dâng lên sau cơn bão tại Đà Nẵng năm Giáp Thìn 1964 (ẢNH: INTERNET)

vùng rốn lũ nằm ở quận Đức Dục, tỉnh Quảng Tín (nay là một phần của huyện Hiệp Đức và Nông Sơn, tỉnh Quảng Nam). Khu vực này chạy dọc theo thượng nguồn con sông Thu Bồn với 2,500 người chết.

Cụ Huỳnh Tấn Châu (89 tuổi, thôn Đông An), vị cao niên may mắn sống sót trong thảm họa năm xưa kể: “Cuối tháng 9 năm đó đã có 1 trận lụt, nước cứ mấp mé không chịu rút. Đến mùng 4/10, mưa to kéo dài không ngớt, trời lúc nào cũng âm u tối đen. Thế nhưng, mực nước cũng chỉ “bình bình” chứ không lớn. Nhưng đến chiều tối ngày mùng 6/10 (tức ngày 9/11/1964) nước ập vào nhanh chóng. Nhiều gia đình, nhiều xóm trước đó dù đã chuẩn bị tránh lụt trên các nhà cao, vùng

đất cao, nhưng rồi vẫn bị nước lũ hoặc bị cây cối từ nguồn đổ xuống, càn quét qua cuốn đi hết sạch...”.

Cứ thế, cả làng Đông An với hơn 360 nhà dân, chỉ còn lại được 7 nhà. 1,485 con người đã vùi mình trong dòng lũ, hầu hết không tìm thấy xác, may mắn sống sót được 14 người. Chỉ trong tích tắc, nước cuốn cuộn đổ về cuốn phăng đi tất cả. Ông cùng vợ hốt hoảng, ôm lấy những đứa nhỏ, đứa lớn được yêu cầu bu theo người ông. Nhưng ngoảnh lại, từng đứa một rơi rụng, bản thân ông đành bất lực nhìn con chơi vơi trong nước rồi mất hết. Không đủ sức chịu đựng, bà vợ đã thả tay chìm mình giữa dòng nước hung hãn. Rất nhanh sau đó, ông Châu cũng thả tay nhưng chẳng thể ngờ lại

được đẩy vào một gò đất cao nên còn sống. Chờ nước lũ rút đi, ông tìm về lại làng với hy vọng, vợ con cũng may mắn như mình.

Bước thấp bước cao nhiều ngày liền trong sinh lầy vẫn không tìm thấy người thân, lúc này, ông Châu tình cờ chạm mặt bà Trương Thị Lục (ngụ cùng làng) đang ẵm đứa con trai 6 tháng tuổi, cũng đang đi tìm gia đình trong vô vọng.

Năm 1964, bà Lục lấy chồng ở cùng làng Đông An. Gia đình bà có 6 người nhưng cộng 2 bên nội ngoại lên đến 17 người. Do bà có con nhỏ nên người hàng xóm cho lên kè chiếc ghe nhỏ của gia đình mình, được cột vào một cây to giữa làng. Những người còn lại, thấy lũ về, ai nấy trèo lên gác để ngôi. Được

một lúc, nước lên cao quá, mọi người phải dỡ mái tranh trèo ra ngoài nóc nhà. Xung quanh, nước bao vây trắng xóa.

Bà Lục kể, trong ánh sáng nhờ nhờ chập choạng tối, bà nhìn thấy khắp làng, người nào cũng leo hết lên nóc nhà. Nhưng chỉ sau đó ít phút, bắt đầu những tiếng kêu la chơi vơi xé màn đêm, khi các ngôi nhà cũng bắt đầu đổ ập trôi đi. Nhà của bà Lục với 15 con người cũng vậy. Ngay cả chiếc thuyền nhỏ mà mẹ con bà trú nhờ cũng chao đảo theo dòng nước lũ.

Nửa tháng sau nước rút, ông Châu cùng một số ít người sống sót trở về ngôi làng cũ, một cảnh tượng như địa ngục hiện ra trước mắt. Ngôi làng trù phú giờ không còn dấu tích, nhà cửa trôi hết, cả làng không còn một ngọn cây, khắp nơi xác người nằm ngổn ngang, la liệt. Phía bên trên, quạ đen bay kín trời, kêu quàng quạc rợn người. Do trận lụt kinh hoàng này, người xứ Quảng có câu nói “ông tha mà bà chẳng tha, hành cho trận lụt hăm ba tháng mười”.

TN

Sau lũ là mưa bão khiến nhiều tỉnh xứ Quảng chìm trong nước năm 1964 (ẢNH: INTERNET)

Cuối tuần qua, vùng bắc California đã trải qua những ngày giông bão, mưa gió, lụt lội, đất sạt lở, kéo dài tới đầu tuần này, khiến nhiều nơi mất điện và đã có trường hợp thương vong. Chính quyền đã báo động nguy cơ lên đến cấp cao nhất (cấp 4) và di tản nhiều thường dân. Nguyên nhân gây ra là những “atmospheric rivers”, cái tên nghe lạ tai, vì làm sao trên bầu trời lại có sông?

“Sông khí quyển”

“Sông khí quyển” (atmospheric river - AR) là một luồng hơi ẩm (moisture filament) tập trung trong khí quyển, còn được gọi là tropical plumes, moisture plumes, hoặc water vapor surges (các luồng nhiệt đới, các luồng hơi ẩm hoặc các đợt dâng hơi nước). Những dải hẹp vận chuyển hơi nước tăng cường này thu thập hơi ẩm từ các vùng nhiệt đới và phân phối lại số nước đó đến các vĩ độ khác. Tiếng Việt không có từ nào để chỉ AR; tiếng Trung gọi là 大氣河流 (đại khí hà lưu).

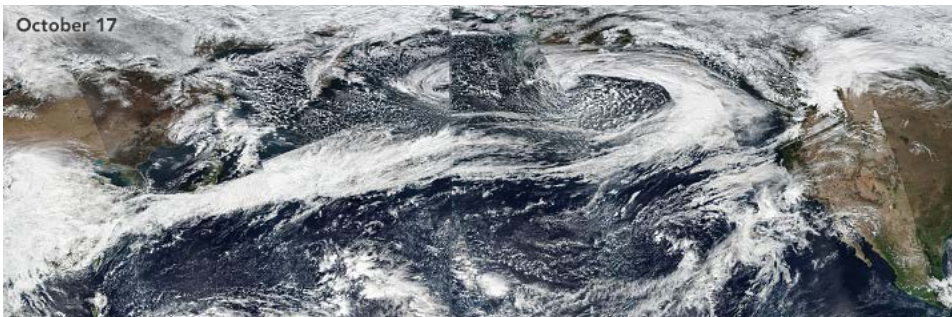

Thuật ngữ “sông khí quyển” được các nhà nghiên cứu Reginald Newell và Yong Zhu của MIT (Massachusetts Institute of Technology) đặt ra vào đầu thập niên 1990 để phản ánh độ hẹp của các luồng hơi ẩm này. Các dòng “sông khí quyển” có thể dài vài ngàn miles nhưng chỉ rộng vài trăm miles, và chỉ một con sông thôi cũng có khả năng vận chuyển nhiều nước hơn sông Amazon. Sông này dài nhất thế giới (khoảng 4,300 miles) với lưu lượng trung bình khoảng 7,381,000 cu ft/s. Thông thường, có từ 3 đến 5 luồng khí này hiện diện trong một bán cầu tại bất kỳ thời điểm nào và chúng đã tăng cường trong thế kỷ qua.

Trong nghiên cứu về “sông khí quyển” hiện nay, các sự kiện được phân loại dựa trên chiều dài, chiều rộng và độ sâu hơi nước tích hợp. Geophysical Research Letters mô tả chúng là những luồng khí dài, uốn khúc bắt nguồn từ các đại dương nhiệt đới mang lại lượng mưa lớn kéo dài cho Bắc Mỹ và Bắc Âu.

Các loại “sông khí quyển” được phân loại dựa trên cường độ và tác động, từ yếu đến nhẹ, mạnh, cực mạnh, và đặc biệt nguy hiểm.

Các chuyên gia cho biết các dòng sông khí quyển xuất hiện thường xuyên trên toàn cầu nhưng chúng gây ra 80% thiệt hại do lũ lụt với chi phí ước tính trung bình khoảng 1.1 tỷ USD hàng năm ở Bờ Tây nước Mỹ. Khi biến đổi khí hậu tiếp tục diễn ra, những cơn bão này dự kiến sẽ trở nên tồi tệ hơn.

Ngõ hẻm Kerouac

Ngõ hẻm Kerouac - Kerouac Alley- là con hẻm một chiều ở San Francisco, California, nối liền đại lộ Grant Ave. ở Chinatown và đại lộ Columbus Ave. ở North Beach. Con hẻm mang tên thi sĩ Jack Kerouac thuộc nhóm Beat Generation, người thường lui tới quán rượu và tiệm sách ở đây.

Trước kia con hẻm là chỗ đổ rác và bến đỗ của xe vận tải, sau đó được thi sĩ Lawrence Ferlinghetti, người đồng sáng lập hệ thống hiệu sách City Lights Bookstore, vào năm 1988 đưa ý kiến cho chính quyền San Francisco thay đổi bộ mặt của con hẻm. Nhà thơ đề nghị lát đá lại, tạo đường đi cho khách và thiết lập lại hệ thống đèn. Con hẻm tân trang được mở cho du khách vào tháng Ba 2007 và một buổi lễ khánh thành được tổ chức vào tháng Tư cùng năm. Ngõ hẻm giờ đây được nổi bật với nét chữ khác của các nhà văn nhà thơ John Steinbeck, Maya Angelou, Ferlinghetti và cả Kerouac nữa.

Sau đây xin trích giới thiệu bài viết của nhà văn Nguyễn Thị Hải Hà, người đã tới thăm ngõ hẻm Kerouac

Hẻm Jack Kerouac

“Đôi đi xem ngõ hẻm Kerouac vì tôi là người đọc sách và tò mò dù tôi không cảm được thơ văn của The Beat Generation. Tôi đọc hết quyển On the Road và xem phim này. Không thấy hay. Giản dị thôi. Vì tôi không thuộc lứa

tuổi này, không lớn lên trong văn hóa của thế hệ này. Là phụ nữ, ăn chắc mặc bền, tôi rất sợ những thể nghiệm với cần sa ma túy mà các nhà văn thuộc về The Beat Generation phơi trải trong tác phẩm của họ. Với Jack Kerouac là

những cuộc tình ngắn ngày trên con đường phiêu lưu từ Đông sang Tây, vượt chiều rộng của nước Mỹ. Ngày xưa, thập niên 40, những cuộc vượt đường dài vẫn còn khó khăn và nhiều mời gọi. Và với những chàng trai trẻ rất nghèo, chuyên đi như thế đủ gây cảm hứng cho người viết và lan sang người đọc. Tôi thì nghĩ khác, đi chơi, đọc sách, viết văn, thì là những cảm nhận rất cá nhân, như làm tình. Đọc kinh nghiệm của người ta thì cho biết chứ dù sao mình cũng phải tự đi, đọc, và viết bằng chính cảm nhận của mình.

Khi tôi đến ngõ hẻm mang tên nhà văn Jack Kerouac, cái đầu tiên đập vào mắt tôi là bức tranh tường màu sắc sặc sỡ này. Đang đi đến là hai người nói tiếng Anh với dấu giọng của người phía Bắc nước Anh, tôi đoán Irish hay Scottish. Họ có chêm tiếng địa phương vào. Có lẽ đây cũng là những người viết văn và người ta tìm đến xem nơi đã một thời làm nổi tiếng với những buổi đọc thơ của Jack Kerouac trong tiếng kèn tiếng đàn jazz của những năm 40 và 50.” NTHH

Bức họa trên tường vẽ nhà văn Jack Kerouac. NGUỒN FACEBOOK

DH

Người già ăn uống ngày Tết

BẢO SƠN

Tết là ngày đoàn tụ gia đình, và theo truyền thống đó là dịp ăn uống thoải mái. Ngày Tết người ta ăn ít rau, nhiều thịt mỡ, lại uống rượu bia ... đưa đến hậu quả không tốt cho sức khỏe. Dưới đây là một vài điều chú ý dành cho người lớn tuổi.

1. Người có bệnh tim mạch (cardiovascular disease). Ngày Tết ăn uống không theo bữa, lại ăn nhiều thịt và mỡ. Cách ăn này nguy hiểm cho người bị bệnh cao mỡ, xơ vữa động mạch, bệnh động mạch vành. Vì vậy phải kiêng bớt thức ăn dầu mỡ, thịt, lòng động vật. Cũng đừng ăn quá mặn hay uống bia rượu vì có thể làm tăng huyết áp bất ngờ, tăng nhịp tim đưa tới tai biến. Nên tăng thêm rau xanh và trái cây.

2. Người có bệnh tiểu đường (diabetes). Ăn uống không đúng bữa có thể ảnh hưởng lớn tới lượng đường trong máu. Cố gắng ăn uống điều độ và giữ sao cho bữa ăn giống như lúc bình thường. Ăn nhiều rau, trái cây và không ăn quá nhiều.

3. Người có bệnh đường tiêu hóa (digestive disorder). Thức ăn nhiều mỡ, mặn, cứng đều có thể gây rắc rối cho dạ dày, nhất là bệnh chậm tiêu, bệnh trào ngược, loét hay u xơ dạ dày. Tránh các món chua như gỏi, tai heo ngâm giấm, hay các món cay nóng vì chúng gây tổn hại cho niêm mạc dạ dày. Người bị đau dạ dày nên ăn thức ăn mềm, thịt hầm, súp, sữa. Cũng đừng ăn quá no.

4. Người bị cao mỡ (high cholesterol). Không ăn các thức ăn chế biến sẵn, nhiều đạm, nhiều chất béo bão hòa như phô mai, sữa, kem, mỡ, xúc xích, pate gan. Đừng ăn nhiều thức ăn chiên xào mà thay bằng rau xanh, hoa quả. Nên ăn thịt gà thay vì ăn thịt heo hay thịt bò. Có thể uống các loại nước ép rau củ quả, ăn các sản

phẩm từ đậu nành. Đừng quên tiếp tục tập thể dục hàng ngày,

5. Người bị cao máu (high blood pressure). Cần cẩn thận với các thức ăn Tết có nhiều dầu mỡ hay mặn. Nên tránh các món bánh chưng bánh tét, dưa hành, các loại thịt mỡ, và đừng uống rượu bia, Cần hạn chế ăn các món truyền thống thịt kho rệu hay thịt đông vốn chứa nhiều mỡ và da heo. Những chất này góp phần gây xơ vữa động mạch.

DALLAS Sự Kiện

CHÙA HƯƠNG ĐẠO

9/2 và 10/2. Lễ mừng năm mới. Hội hoa xuân, ẩm thực, quà lưu niệm, thư pháp, hái lộc, chúc Tết, phát lộc, thi áo dài ...

Địa điểm: Chùa Hương Đạo, 4717 E. Rosedale St, Fort Worth TX 76105, điện thoại 817-531-1677.
Giá vé: miễn phí.

LUNAR NEW YEAR CELEBRATION AT CALI SAIGON MALL

10/2 (11am tới 12:30pm). Múa lân, đốt pháo, trình diễn văn nghệ và bán thức ăn

Địa điểm: A Cali Saigon Mall, 3212 N. Jupiter Road, Garland TX 75044. **Giá vé:** miễn phí

LUNAR NEW YEAR CELEBRATION AT GALLERIA DALLAS

1/2 tới 20/2. Trưng bày 250 đèn lồng lớn phía trên sân băng để mừng Tết năm Giáp Thìn. Múa lân ngày 10/2 do đoàn lân HD Lion Dance Foundation trình diễn

Địa điểm: Galleria Dallas, 1350 Dallas Parkway, Dallas TX 75240. Điện thoại 972-702-7100.
Giá vé: miễn phí.

Mùi Tết của Má

CẨM GIANG
VIỆT NAM

1.
Hăm Tám Tết, Nhiên phi như bay từ Sài Gòn về nhà, sau hồi bị rịn *cho có* với mấy đứa bạn cùng trọ, cùng “bị” về quê trẻ như mình. Chiếc xe máy của Nhiên dừng lại trước cánh cổng sơn xanh quen thuộc. Nhiên bấm còi tin tin rồi mở cánh cổng khép hờ, chạy thẳng vào sân. Tiếng chó sủa ằng ằng. Rồi 2 con chó một trắng một vàng chạy ra, đu cả

2 chân trước lên người Nhiên. Nhà vắng lặng. Thoảng trong gió hương nguyệt quế đã sắp nhạt. Cánh hoa rụng trắng quanh gốc thế kia! Nhiên nhìn quanh quất một hồi. Trên sân gạch lủ khủ những hũ những lọ đựng củ kiệu ngâm đường trắng tươi, những mâm phơi dưa, phơi cải muối, phơi chuối ép, mứt bí, mứt cà chua... rực lên những sắc màu tươi ngon trong nắng vàng như mật, gọi lên nổi thêm thuồng khôn tả. Nhiên lui cui tháo mấy thứ đồ cột ràng treo

móc trên xe xuống, bỏ lên thêm.

- Nhiên về ha con? Sao nay mới về? Mua cái gì mà quá chùng rồi chỗ cho nó nặng nề.

Má từ phía vườn sau đi lên, tay ôm mớ lá chuối đã rọc sẵn, trải ra sân. Miệng thì hỏi lia lịa chứ tay vẫn làm việc theo quán tính. Như vậy là... xong phim! Về không kịp đi đâu lại phải cong lưng ngồi lau lá cho Má gói bánh đây. Nhiên nghĩ thầm trong lòng rồi nhào tới ôm ngang lưng Má, hít hà mùi mồ

hồi quen thuộc. Cô cũng cảm rằm y chang Má:

- Con nói Má rồi, lò bánh nhà bạn con gói bánh ngon lắm. Để con đặt vài chục bánh ú, chục đòn bánh tét là vừa ăn vừa chia được rồi, Má làm gì cho cực quá trời. Làm quá, Tết Má ngã bệnh ra đó là hết vui.

- Bậy bậy... nói bậy không à. Thôi xách đồ vô nhà đi, ở đó mà nói xàm không! Tết nhứt không gói bánh còn gì là Tết. Còn chừa phần cho cô xên mẻ mít dừa tối Ba Mười Tết, cho thơm nhà kia cô!

- Oái thôi. Nghĩ tới xào mít là con mệt ngang. Có gì ăn không Má?

- Có nồi mít kho đó. Rửa mặt rồi vô ăn cơm.

- Dạ, con đói quá trời...

Nhiên nói vậy chứ có đói khát gì đâu! Sáng ra đã cà phê cà pháo với bạn, lúc về ngang xứ sở bánh canh cô còn tấp vô quất một tô bánh ú bụng, mới bắt đầu chạy thẳng về nhà. Nghĩ, ăn cho đã miệng chứ từ lúc về nhà tới lúc hết Tết, chắc chắn Má không cho ăn miếng thịt nào. Vậy đó, mà tới khi dọn cơm lên, trên mâm chỉ có đĩa rau thơm hái sau vườn chấm với nước mít kho, đĩa mắm sắc nhiều màu roi roi... mà Nhiên nghe đói cồn cào thật. Cái tô mít kho của Má, ai mà chưa từng biết, ngó qua cứ tưởng là thịt kho tàu. Từng miếng mít non

được hầm mềm rục, đồ hồng, thơm phức mùi mít non, mùi nước dừa tươi, mùi hành tím, tỏi phi, óng ánh vàng dầu, điểm một vài lát ớt... thiệt là kích thích ngũ quan, đến mức muốn sà vô lùa cơm rau lia lịa. Chưa hết, cái “món ăn kèm” lúc nào cũng là một câu bùi ngùi thương nhớ: “*Hồi năm, không có cây mít cặp hông nhà đó, chắc tụi bây khó sống...*” Nhiên ghiền cái món mít kho của Má, ghiền cái câu *thiệt* đó của Má. Dĩ nhiên, ghiền luôn cái cây mít đã 30 năm có lẽ, vẫn sinh ra những trái mít tròn trịa thơm tho mà hồi nhỏ chị em Nhiên hiếm khi được nếm vị ngọt của trái chín. Bởi lẽ, khi xưa những trái mít vừa tượng hột đã phải làm nhiệm vụ cứu đói cho cả nhà Nhiên và đôi khi cả nhà hàng xóm. Những năm sau 1975, cái xóm nhà lá của Nhiên, nhà nào cũng đầy con nít. Miếng cơm kiếm đã khó, có đâu tới miếng ngon. Vậy mà Má đã biến những miếng mít non đó thành đặc sản! Không biết bao nhiêu người ở xứ Tây Ninh này đã từng ăn các món mít non: luộc xé chấm muối ớt, gỏi mít trộn rau răm, mít hầm nước cốt dừa, mít bào chiên giòn, mít nấu canh lá lốt, mít kho nước dừa non hay kho nước mắm điều ... Giờ đang là mùa mít non, lại là mùa áp Tết, công việc

bận bịu, chỉ cần xúc tô cơm chan với mít kho là xong bữa!

2.

Bữa, Nhiên đưa mấy người bạn đồng nghiệp về nhà chơi. Mâm cơm chay của Má, vì đón khách nên có nhiều món hơn ngày thường: tàu hủ chiên sả ớt, canh chua rau khoai lang nấu lá giang, rau sống quệt mắm đậu, nấm dai nướng muối ớt... và cũng không thiếu món mít kho nước dừa non. Lạ miệng, mấy bạn trẻ quất một bụng cơm no. Ăn xong rồi mới biết là mình được đãi cơm chay! Nghe lũ bạn nói, Nhiên cười sặc một hồi, nói quên giới thiệu, Má tui ăn chay trường. Bởi vậy mấy người ăn cơm nhà tui đừng có hòng có miếng thịt cá gì ráo. Mấy người trẻ ngồi chưng hửng, mắt tròn mắt dẹt kêu vậy cũng được nữa ha? Mà sao Má nấu chay gì mà ngon dữ thân, không phải kiểu chay tịnh lạt lẽo giống như ăn cho qua bữa, cũng không tràn ngập dầu mỡ giống mấy món chay được ăn ở Chợ Lớn...

Xứ này là *xứ ăn chay* nhen mấy người. Nhiên tự hào khoe. Nhờ Má cho tui ăn chay từ hồi nhỏ mà mấy chục năm trên đời rồi tui cũng còn... đẹp gái nè, mấy người

thấy hôn? Mà phải công nhận Má tui nấu ăn giỏi thiệt đó nghe. Cái gì qua tay Má tui cũng ngon cũng ngọt và gọi thêm. Như món cháo gỏi vịt bắp chuối nè, món khổ qua hầm với cái ruột quá trời ngon nè, món sườn cọng chiên vàng làm bằng khoai mỡ ướp gia vị, quán quanh một cọng mía làm... xương, món canh chua hay canh măng tươi nấu nấm, không có miếng cá miếng thịt nào mà *bất* cơm hay bún gì cũng *hao* hết, món chả cua toàn khoai với bột mà y chang cua lột chiên giòn. Chưa kể mấy cái ơ kho quẹt chấm rau luộc mà bà làm tui cứ nhóm chun chạy về nhà mỗi khi có dịp... chớ ở xứ lạ quê người, dù món hàng món quán cũng ngon, cũng lạ miệng, mà không có thứ nào nó giống món trong bếp của Má tui. Má y như... phù thủy vậy á. Nhiên giới thiệu tron tru như... *MC* khiến một chàng vừa nuốt nước miếng vừa kêu: Trời ơi sao mà bà không chịu mở quán nấu mấy món Má bà làm đi, nói vậy làm tui ghiền quá tron rồi nghe. Ý là đang no căng bụng mà nghe nói cũng thêm chết đi được!

3.

Ba Mười Tết. Nén nhang cúng rước ông bà vừa tàn, mọi người trong

nhà chuẩn bị ngồi vào bàn ăn thì có tiếng xe máy ngừng trước sân nhà Nhiên. Chó sủa vang, kiêu nghe hơi người lạ. Nhiên bước ra ngoài và bất ngờ kêu lên.

- Sao ông lên đây mà không nói trước? Mà sao biết nhà? Mà sao đi có mình ên vậy trời?

Anh chàng tên Bảo, làm chung công ty với Nhiên. Vừa đá chống xe, anh chàng vừa cười cười đầy ngụ ý:

- Thì đi mình ên mới *tính công chuyện* được chứ, rồi Nhiên không có tính mời tui ăn cơm chay sao dzậy?

- Mời chứ sao không! Tại ông làm tui ngạc nhiên quá ... Sao Tết không về nhà mà đi hà rong hà ruổi lên đây?

- Nay vé máy bay đắt quá. Vé tàu khó mua, tới giờ chót mà không có nên tui trở lui. Với về nhà không được mấy bữa lại chen chúc vô mệt quá. Nghĩ tới Nhiên nên lên đây, vừa chúc Tết gia đình Nhiên, vừa sẵn dịp đi thăm một chuyến cho biết... xứ ăn chay. Nghe đồn, con gái xứ này nấu đồ chay giỏi lắm!

- Đi ăn chục nè, còn bày đặt nói nghĩ tới tui, đồ ... rồi ông tính kiếm cô nào trên đây?

- Hahaha...

- Đứa nào ngoài đó con? Ủa, bạn con Nhiên hả? Vô đây con. Vô ăn cơm Tết với gia đình đi con! Không mấy khi năm mới đón khách quý. Nhiên, sao không mời khách vô nhà, xớ rớ hoài ngoài sân?

Giọng Má nghe thanh tao khác ngày thường!

Mâm cơm tất niên cũng rộn ràng khác những năm trước.

CG

TRẦN MỘNG TÚ

xuân sương

TRẦN ĐÌNH CƯỜNG

*Em về đây mộng lên vai
Chào xuân ngả nón bụi ngày gió ru
Mừng vui con mắt ngậy thơ
Mây nghiêng như lệ pha mờ chiêm bao (Bùi Giáng)*

*Em đi sương ướt mái đầu
Phủ trên vai đọng giọt sâu thời gian
Ngửa bàn tay lạnh bàng hoàng
Nắm thời gian đã vụn tan theo ngày*

*Ngây thơ lạc thảng năm bay
Môi khô nhớ vệt son ngày yêu nhau
Tóc xưa lược mới cùng đau
Trong ngăn tủ cũ áo nào còn hương*

*Em đi rơi mất thiên đường
Mâu nguyên xuân cũ quê hương cuối trời
Mắt xưa mây có còn trôi
Lệ xưa vẫn ứa lúc vui lúc đây*

*Em về tóc trắng theo mây
Mùa Xuân vẫn biếc vai gầy vẫn ôm
Mở bàn tay hứng Xuân sương
Nghe trong đầu bể chút hương mơ hồ.*

TMT - XUÂN GIÁP THIN

Trẻ Magazine ■ Ngày 1 tháng 2 - 2024

Không muốn bay Max 9?

Chắc bạn còn nhớ bản tin hôm 6 tháng Giêng 2024 cho biết cửa sổ và một miếng máy bay của hãng Alaska Airlines bị thổi bay khỏi thân phi cơ ở độ cao 16,000 feet ngay sau khi khởi hành từ Phi trường Quốc tế Portland. Tuy phi cơ đã trở về an toàn và không ai bị thương nặng, nhưng sự việc đã gây chấn động, khiến FAA (Cơ quan Hàng không Liên bang) ra lệnh ngừng bay ngay lập tức và kiểm tra 171 máy bay Boeing do các hãng hàng không Hoa Kỳ hoặc trên lãnh thổ Hoa Kỳ vận hành.

Trong quyết định tuần trước, FAA cho biết các hãng hàng không có thể bắt đầu đưa 737 Max 9 trở lại hoạt động, nhưng chỉ sau khi hoàn thành “tiến trình kiểm tra và bảo trì kỹ lưỡng” do các cơ quan quản lý đề xuất.

Những hãng Mỹ nào bay Max 9?

United và Alaska là 2 hãng sử dụng 737 Max 9 của Hoa Kỳ và chiếm khoảng 2/3 trong số 215 model máy bay đang hoạt động trên toàn thế giới. United có 79 chiếc và Alaska 65 chiếc.

Bao lâu nữa Max 9 sẽ trở lại không trung?

Alaska Airlines cho biết họ hy vọng chiếc Max 9 đầu tiên của họ sẽ trở lại phục vụ hành khách vào thứ Sáu (Feb 2). Còn United cho biết hãng đang chuẩn bị trở lại dịch vụ theo lịch trình bắt đầu vào Chủ Nhật (Feb 4).

Kiểm tra chuyến bay của bạn

Nhiều người đã mất niềm tin vào Boeing. Nếu muốn tìm hiểu xem chuyến bay sắp tới của bạn có trên Max 9 hay không, thì trang web đặt vé Kayak vừa giới thiệu cách thức người mua vé có thể loại trừ Max 9 khỏi tìm kiếm của họ.

Các trang web như FlightAware cũng có thông tin về phi cơ cho các chuyến bay cụ thể. Nhưng cần nhớ là chiếc phi cơ bạn dự kiến bay luôn luôn có thể thay đổi. Các hãng có thể thay máy bay vào phút chót bất cứ lúc nào vì nhiều lý do.

Có thể đổi chuyến bay để tránh Max 9?

Hành khách có thể tìm hiểu model phi cơ cụ thể mà họ sẽ bay khi đặt vé trực tiếp trên các trang web Alaska hoặc United.

Theo trang web của hãng Alaska, hành khách có thể kiểm tra loại máy bay bằng cách xem tab “Details” khi đặt chuyến bay trên alaskaair.com. Sau khi chuyến bay được đặt, model phi cơ được liệt kê trong “Flight Details”.

Trang web viết: Đối với những hành khách không cảm thấy thoải mái khi bay trên 737-9 Max lúc này, chúng tôi sẽ làm việc với họ. Nếu họ yêu cầu, chúng tôi có thể chuyển họ sang một chuyến bay khác trên một phi cơ khác mà không phải trả thêm phí, bao gồm cả giá vé Tiết kiệm.

United

Đối với United, hành khách có thể tìm ra model chiếc phi cơ mà họ sẽ đi trong lúc đặt vé máy bay - trực tuyến hoặc qua ứng dụng di động United.

United cho biết: Chúng tôi sẽ làm việc trực tiếp với khách hàng để bảo đảm họ cảm thấy thoải mái khi bay. Nếu họ muốn thay đổi chuyến bay, chúng tôi sẽ chuyển họ sang chuyến bay tiếp theo.

Chính sách này sẽ miễn phí cho hành khách, nhưng không rõ sẽ được áp dụng trong bao lâu.

NGUYỄN HOÀNG QUÝ
VIỆT NAM

Có phải là tình yêu?

Những năm gần đây, Mẹ và anh chị tôi ngày càng yếu, tôi cũng đã về hưu, sống xa họ hơn nhưng lại về thăm nhiều 3, 4 lần mỗi năm. Lần nào về lòng cũng nhớ về một nơi, nghĩ và mong tìm thăm một người con gái đã xa hơn nửa thế kỷ.

Thời chiến tranh Việt Pháp, khoảng năm 1946 – 47, từ Đà Nẵng, gia đình anh Ngoạn tản cư về Quế Sơn, lúc đầu ở dưới Mỹ Thứ một thời gian ngắn rồi lên làng tôi, thuộc hàng “sơn cùng thủy tận” của huyện, xa thành phố chừng 60 cây số. Cha Mẹ tôi cho gia đình anh ở trong “nhà trường” ngay trong sân nhà, một căn nhà tranh rộng lớn và là nơi cho xã mượn dạy BTVH thời Việt Minh (nên mới gọi là “nhà trường”). Sau anh làm nhà trên đất sát vườn nhà tôi và sống ở đây đến ngày đình chiến mới hồi cư.

Anh chị Ngoạn người gốc Huế lúc ấy có 4 người con: anh Côi, anh Ái, chị Ân, chị Phú, tôi còn quá nhỏ nên không biết và nhớ gì nhiều, chỉ sau này, khi

anh chị về lại Đà Nẵng, vẫn giữ mối giao tình với gia đình tôi nên thường đưa xe do anh làm tài xế, có lúc chạy tuyến Quế Sơn – Đà Nẵng. Thỉnh thoảng, anh mời Cha Mẹ tôi ra chơi, đôi lúc tôi được theo Mẹ ra thành phố.

Mỗi lần ra, về nhà anh chị ở Thạch Gián trên đường Hùng Vương từ Cây Quăng đi vào không xa, và đó là những ngày tôi rất vui vì được đến thành phố, một thành phố cảng lớn nhất miền Trung mà thời đó người ta gọi là “Hàn” (thành phố được gọi theo tên con sông, có cửa sông lớn: sông Hàn!).

Cũng không biết do cơ duyên nào mà khi chị Ba tôi được gia đình cho ra Đà Nẵng học chương trình đệ tứ ở tư thực Thái Phiên để thi lấy bằng “trung học đệ nhất cấp” mà thời Việt Minh phải bỏ học giữa chừng, bây giờ là tốt nghiệp THCS (trung học cơ sở), lúc đầu ở trọ nhà anh Ngoạn, về sau lại ở nhà ông bà Như cách nhà cũ anh Ngoạn vài ba căn, sau này anh chuyển về đường Hoàng Hoa Thám

gần ga.

Ông bà Như ở sát khuôn hội Phật giáo Vĩnh An nhìn ra hồ, từ đó có đường tắt ra bến xe chợ Côn, ông làm nghề thâu khoán, khi tuổi đã cao, nghỉ ở nhà chăm sóc cây cảnh trong sân nhà, đúc hồ cá, nuôi cá long nhãn, bà ở nhà chợ búa, nấu cơm tháng cho một vài công chức, thầy giáo làm việc ở thành phố này. Tôi còn nhớ ông bà rất hiền, ông hay mặc áo và quần lửng lụa trắng, cười hiền như Phật Di Lặc, bà cũng vui tính và nấu ăn ngon.

Ông bà có mấy người con đã ra riêng, trong nhà chỉ còn vợ chồng anh Giác, chị Bảy Mạ, anh tám Núi và chị Đà. Đà cùng tuổi với tôi nhưng con gái thường lớn hơn, tôi vui vẻ gọi bằng chị! Khi tôi đang học đệ lục ở quê, có lần chị Ba dẫn Đà về quê tôi, chúng tôi chơi với nhau rất hồn nhiên, thân tình nên hè học xong đệ lục để lên đệ ngũ, khi theo chị ra Đà Nẵng học hè môn Pháp Văn, ở trọ nhà ông bà Như với chị Ba, tôi và chị Đà rất thân thiết và tương đắc.

Hồi đó trong xóm chị Đà chỉ thân với Oai, ngang lứa và Hương con ông bà Minh nhỏ hơn chị vài tuổi, họ thường qua lại với nhau, có khi hằng ngày, có lúc có chuyện gì vui, đi đâu về chạy xẹt qua kể nhau nghe hoặc người này có gì ngon đem đến cho người kia ăn, thiệt vui. Oai và Hương đến nhà chị Đà gặp tôi vài lần thì chúng tôi cũng nhanh chóng quen nhau, nhà ông bà Minh chỉ cách nhà ông bà Như vài căn trên đường tôi đi học nên hầu như ngày nào tôi đi ngang cũng nhìn thấy Hương, họa hoằn lắm em mới vắng nhà làm tôi nghĩ rằng hay là em biết giờ đi học của mình nên chờ tôi đi ngang để nhìn nhau và ý nghĩ đó làm tôi vui ... một mình!

Ông bà Minh có 3 người con, anh Sô con đầu đến chị Quýt và Hương là út. Hương có khuôn mặt tròn, da trắng như trứng gà bóc và đôi mắt tròn mở to, lúc nào tôi cũng thấy Hương đẹp, tươi tắn rạng rỡ và rất ưa nhìn. Đó là cái nhìn của tôi, cậu học trò nhà quê vừa học xong đệ

lục ra thành phố nhìn cô bé vừa xong lớp nhất tiểu học, hơn em 2 lớp và bây giờ, 51 năm đã qua nhưng tôi vẫn hình dung ra dung mạo dễ thương của em như mới vừa nhìn thấy trước đó.

Thầy Trình chỉ dạy hè môn Pháp Văn trong 2 tháng nên học xong tôi phải về quê. Đêm trước ngày tôi về, Hương rủ tôi ra sân phường Thạch Gián xem Hương đánh cầu lông (hồi ấy gọi là vũ cầu) với các bạn, thấy Hương chơi thì ít nhưng nói chuyện và chùng như quán quýt với tôi nhiều, tôi cứ tự hỏi hay là Hương thật sự có tình cảm với mình?

Sáng sớm hôm sau chị Ba dẫn tôi về quê, rời bến xe trước 5 giờ, khi trời còn tối, xe chạy ngang qua xưởng dệt Cẩm Lệ, thấy dây đèn néon hãy còn sáng trưng, trong lòng cứ thấy bùi ngùi thế nào và liên tưởng ngay một đoạn trong ca từ nhạc phẩm “*Nhớ thành đờ*” của nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ tôi thường hát hồi ấy: “*Tôi xa đô thành, một đêm không trăng sao. Tuy ra đi rồi mà vẫn nhớ vẫn thương, hình bóng ấy, người em thơ đang từng giờ đợi chờ ...*” rồi nghĩ sao mà lại có một bản nhạc phù hợp “tâm trạng” mình đến thế?

Học đệ ngũ (lớp 8) trường quận được nửa niên khóa thì chiến tranh lan đến vùng quê nghèo của tôi, cả nhà dắt díu nhau

ra Cẩm Lệ “*ty nạn cộng sản*”, trường tôi cũng dời về mượn cơ sở trường Nữ tiểu học Hội An để dạy, tôi học dần lên đệ nhị cấp rồi tiếp tục học lên Đại học. Tốt nghiệp đại học xong lại đi làm xa, thuyên chuyển nhiều nơi, lập gia đình ... quên hẳn hình ảnh và chút kỷ niệm vui vui với cô bạn nhỏ tên Hương ngày ấy!

Nửa đầu thập niên 60 của thế kỷ trước, trước khi cuộc chiến lan ra nhiều nơi, giòng nhạc miền Nam (kể cả nhạc lính) thể hiện tình tự quê hương, tình cảm đôi lứa đầy chất dung dị, mộc mạc và nhân bản để đi vào lòng người thuộc nhiều tầng lớp xã hội khác nhau. Gia đình ông bà Như, chị Bảy Mạ, anh Núi, chị Đà đều thích nghe nhạc và thích hát, họ nghe radio nên thuộc và hát đúng nhạc được khá nhiều bài, tôi nhớ thỉnh thoảng chị Mạ hát vài câu trong bài “*Nếu một mai anh biệt kinh kỳ*”: “*Người ơi một mai nếu tôi đi rồi, thì ngàn lần thương cũng thế mà thôi ...*” của Hoài Linh – Minh Kỳ hoặc “*Chiều nay có phải anh ra miền Trung, về thăm quê mẹ cho em về cùng ...*” trong bản “*Quen nhau trên đường về*” của nhạc sĩ Thăng Long. Hồi ấy chị còn hát cả bài “*Cánh buồm chuyển bến*” của Hoài Linh rất tình cảm và không hiểu sao tâm

trí non nớt của tôi ngày ấy cứ nghĩ chắc chị ... có tâm sự gì?

Nhiều năm sau, vài lần về Đà Nẵng, nhớ đến Hương, tôi muốn tìm em để thăm, để tìm lại một thoáng xa xưa dầu vẫn biết rằng, cũng gần tuổi tôi, em đã xấp xỉ hàng ngũ thập, làm bà nội bà ngoại. Nhưng trả lời cho câu hỏi rất thiết tha này, chị Ba tôi bảo, nghe nói em lấy chồng về ở đâu trên đường Hoàng Diệu, chị không biết nhà, rồi thôi! Lại ít năm sau nữa, có lần tôi cùng chị Ba ghé thăm chị Đà sau mấy chục năm tôi không gặp, hỏi thăm Hương, bạn chị ngày xưa, câu trả lời cũng là ... không biết tin tức gì!

Vài năm gần đây, qua sống ở Bangkok, tôi thường phụ vợ làm bếp, những lúc buồn buồn, nhớ nhớ những kỷ niệm xa xưa, tôi thường hát, khi thì dân ca, khi tiền chiến, lúc Trịnh Công Sơn, khi Vũ Thành An, lúc Từ Công Phụng ... và dĩ nhiên, giòng nhạc nửa đầu thập niên 60 nói trên cũng chiếm nhiều bài, nhất là khi vợ tôi yêu cầu. Hát loanh quanh thế nào rồi cũng quay về những bài tôi được nghe chị Mạ hát, lại nhớ ông Bà Như, nhớ anh Núi, chị Đà và dĩ nhiên, không thể thiếu Hương trong chuỗi nhớ nhưng thăm thăm ấy! Những lần như thế, tôi lại hát vài câu trong bài “*Cánh*

buồm chuyển bến”: “*... Chim xưa nhớ rừng, như trời nhớ sao, như mình nhớ nhau, đêm nghe gió lộng, thương cho lá rụng sâu nghiêng nghiêng bóng. Đường đời muôn tên, sông hồ lấm bén có một niềm tin, bao la mây chiều, câu ca muôn điệu, trăng ngàn đời chiếu, chỉ một tình yêu...*”. (Sau này ngẫm nghĩ lại, nhất là lời 2 thì chắc đây là nhạc chiêu hồi nhưng chiêu hồi thế này thì hoặc là quá tài hoa hoặc là rung động thật lòng và bộc phát của tác giả hơn là viết theo “đơn đặt hàng” của Bộ Thông tin!).

Chuyện của Hương có lẽ chỉ là những rung động đầu đời của cậu bé con mới lớn, chỉ mới thích nhau, chưa hẹn biển thể non nhưng cũng đọng lại trong tôi những nỗi nhớ mà tôi tạm gọi tên là... kỷ niệm của tuổi đá dế, tuổi tìm tổ chim trong vườn nhà và mơ mộng của chú bé nhà quê!

Hương ơi, nếu em không gặp điều gì bất trắc và nếu em không định cư ở nước ngoài, tôi chắc sẽ tìm gặp em và khi đó, hẳn em sẽ rất vui khi đọc những giòng này. Có thể khi đọc xong, em sẽ gỡ kính ra và nhìn kỹ hơn người đã ... từng “bé cái nhâm”, tưởng được mình yêu qua những cư xử hồn nhiên của một đứa con nít!.

NHQ

Những giống lan đẹp

THIỆN HƯƠNG

Hoa lan là một trong những nhóm cây có hoa lớn và đa dạng nhất. Họ lan có hơn 25,000 loài riêng lẻ đến từ mọi châu lục (ngoại trừ Nam Cực), khiến chúng trở thành một trong những loại hoa đẹp nhất bạn nên có trong bộ sưu tập cây trồng của mình.

■ **Cattleya orchid.** Là một trong những loài lan phổ biến, có nhiều màu sắc khác nhau nhờ kỹ thuật lai tạo. Giống lan này phát triển tốt nhất ở vùng khí hậu ấm với ánh sáng vừa phải. Khi trồng trong nhà, nên đặt cây ở nơi có nhiều ánh sáng (cửa sổ hướng Đông). NGUỒN: KANOA HAWAII.

■ **Phalaenopsis orchid.**

Là một trong những loại lan phổ biến nhất, lan hồ điệp rất thích hợp cho người ít kinh nghiệm. Chúng tương đối dễ trồng indoor và trở bông quanh năm. Lan hồ điệp thích ánh sáng khuếch tán và độ ẩm vừa phải, vì vậy hãy đặt chậu cây trong nhà bếp hoặc phòng tắm có nhiều ánh nắng.

NGUỒN: THE SPRUCE.

■ **Dendrobium orchid.** Có tới 1,800 loài lan Dendrobium khác nhau. Giống lan này thích được trồng trong chậu nhỏ; có hoa cao, nặng ở phần ngọn, nên cần có cọc đỡ khi trồng. Cây ưa nhiệt độ mát và độ ẩm ít hơn các loại lan khác. Tưới nước cho cây vài ngày một lần từ mùa Xuân đến mùa Thu và trong thời kỳ ra hoa. Sau đó, tưới cây mỗi tuần một lần khi đất khô. NGUỒN: WHITE FLOWER FARM.

■ **Vanda orchid.** Có 80 loài lan Vanda với màu sắc bông đa dạng có hương thơm và lâu tàn. Giống lan này thường được trồng trong giỏ treo để rễ tiếp xúc nhiều với không khí. Mặc dù trở bông 2 đến 3 lần mỗi năm nhưng cây khá khó trồng do cần nhiều ánh sáng và độ ẩm cao. NGUỒN: THURSD.

■ **Brassia orchid.** Hoa có các lá đài giống hình nhện với màu sắc bắt mắt. Bông có mùi thơm, trở dày 8 đến 12 bông từ một củ duy nhất. Lan Brassia ưa ẩm, thích nhiều ánh sáng gián tiếp. Cây chịu được nhiệt độ thấp hơn so với nhiều giống lan khác nhưng cần ở mức trên 50°F. NGUỒN: FACEBOOK.

■ **Maxillaria orchid.** Giống lan này sống ở các vùng nhiệt đới; ưa nhiều ánh sáng và nước. Có hơn 300 loài lan Maxillaria. Hoa có mùi thơm như dứa và vanilla. Cây trở bông vào đầu mùa Xuân.

NGUỒN: THE ORCHID GARDENER.

Xe điện Hyundai

Cũng giống như xe chạy xăng, các xe điện hiện nay vẫn có thiết kế với động cơ ở phía trước, chiếm nhiều chỗ vì còn có hộp số và các trục chuyển lực quay ra bánh xe. Hãng xe Hyundai và Kia đã liên kết để chế tạo một hệ thống động cơ mới có tên là Uni Wheel.

Thay vì xe có một mô tơ điện lớn nằm phía trước, loại xe mới này có 4 mô tơ nằm kế bên 4 bánh xe và vì vậy trục nối từ mô tơ với bánh xe rất ngắn. Điểm nổi bật của loại bánh xe này là cho dù xe chạy trên đường xấu, đường tốt, lên hay xuống dốc, bánh xe vẫn quay bình thường nhờ một hệ thống bánh răng đặc biệt và phức tạp. Hơn nữa, hệ thống chuyển lực này vẫn giữ nguyên hiệu suất cho dù xe chạy qua chỗ dẫn xóc trên đường và cũng có độ bền cao hơn.

Với mô tơ ở bánh xe, toàn bộ khoang phía trước và sau xe đều trống, tăng thêm không gian trống cho xe để có thể chở được nhiều hơn, hoặc để chứa thêm pin điện giúp xe chạy xa hơn cho mỗi lần sạc.

Hệ thống bánh xe Uni Wheel này sẽ được bắt đầu lắp ráp cho các xe điện Hyundai và Kia trong thời gian tới.

Laptop màn hình kép

Ngày nay, laptop đã trở nên thông dụng còn hơn máy tính để bàn. Laptop tuy nhỏ gọn nhưng khả năng hoạt động cao, duy chỉ có màn hình lại nhỏ quá, vì vậy đôi khi không đáp ứng được nhu cầu của người sử dụng.

Công ty Asus mới đây giới thiệu một loại laptop có màn hình kép tên là Zenbook Duo, với màn hình 14 inch OLED có độ phân giải lên tới 2880 x 1800. Màn hình phía trên có thể dùng để thể hiện hình ảnh, màn hình phía dưới có thể được sử dụng như một bàn phím ảo giống như trong điện thoại cầm tay. Nhưng laptop này còn kèm theo một bàn phím kết nối Bluetooth. Vì vậy 2 màn hình đều có thể sử dụng để thể hiện hình ảnh với bàn phím riêng. Kết hợp lại, sẽ có màn hình rộng tới 19.8 inch, với một giá đỡ phía sau.

Zenbook Duo có cấu hình mạnh như một máy tính để bàn và được hỗ trợ bằng hệ thống trí tuệ nhân tạo khi xử lý nhiều nhiệm vụ cùng lúc. Máy sẽ được bán ra thị trường trong năm nay với giá \$1,500.

Tăng lương

Chủ tịch Quốc Hội Việt Nam mới đây cho biết 'Lãnh đạo nhiều nước ngạc nhiên khi biết Việt Nam tiết kiệm được tiền để tăng lương' (theo VNexpress), một chính sách chăm lo cho người lao động. Trong năm mới này, mức lương tối thiểu của người lao động Việt Nam sẽ từ 3.25 triệu đến 4.68 triệu đồng VN tùy theo từng khu vực, tức khoảng 133 đến 192 đô la tiền lương mỗi tháng, tăng trung bình 6%. Thu nhập vậy là hàng đầu thế giới hay thế giới phải đầu hàng rồi, thế giới phải nể phục là đúng rồi.

Ăn dưa trả cần

Tích xưa thì ăn khế trả vàng còn nay thì ăn dưa trả... cần (sa). Justin Carpenter vào một tiệm Buffalo Wild Wings tại Indiana để mua dưa chiên nhưng tiệm đã đóng bếp, hết nhận thêm món ăn mới. Vậy là Justin thuyết phục các nhân viên, có cả hai em còn vị thành niên là anh ta có cần sa, ma túy, thuốc lắc ... đủ đồ chơi, cứ cho anh ta đặt món ăn thì anh ta sẽ cho. Chắc dân chơi mới bị say thuốc.

Thả bom

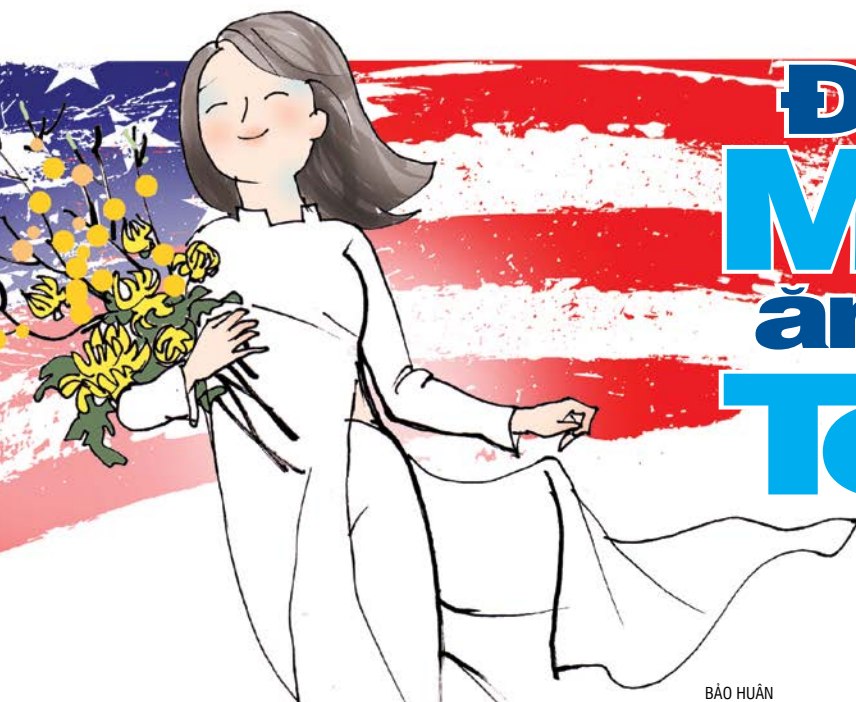
Một vụ đặt bom, hay chính xác hơn là thả bom trên một phi cơ hãng hàng không AA đã làm hành khách một phen nháo nhào và gây trễ chuyến bay. Một nam hành khách đe dọa ngay khi phi cơ lăn bánh ra phi đạo là ông ta sẽ "thả bom", hay đánh rắm, và lập tức làm liên tù tì, bốc mùi cả khoang phi cơ. Các tiếp viên không có cách nào ngăn được ông ta nên phi cơ đành quay lại để tổng kẻ "khủng bố" này ra, chắc sẽ bị cấm bay trên AA quá.

Đi Mỹ ăn Tết

KIM LOAN
EDMONTON, CANADA

BẢO HUÂN

Có lần tôi thông báo với nhỏ bạn trong ca đoàn nhà thờ là sắp đi Mỹ ăn Tết, nó la lên:

- Trời, tưởng bà về Việt Nam ăn Tết chứ đi Mỹ ăn Tết thì cứ ở đây ăn Tết. Canada và Mỹ cũng là Tết tha hương nơi nào chẳng giống nhau.

- Đồng ý, nhưng có khác nghen, bên đó tui có đầy đủ người thân: có Ba, có các anh chị em, các cháu và họ hàng gần xa, như vậy là đủ ấm áp và ý nghĩa với tui rồi, đó là chưa kể bên Texas hồng có tuyết rơi mù mịt vào ngày Tết nha.

Nhỏ gật gù:

- Cũng có lý.

- Càng có lý nữa là qua Mỹ tôi sẽ là ... thượng khách của các anh chị tôi. Nay ăn (chực) nhà

này mai ăn (chực) nhà khác, rồi mấy đứa em họ dẫn đi ăn nhà hàng, tóm lại là khỏi phải thò tay nấu nướng gì cả, cứ việc ra ngoài du Xuân và về nhà ăn cỗ cùng gia đình.

Thật vậy, trong khi Tết ở Canada tuyết trắng xóa đất trời, thì Arlington vùng Dallas Texas chỉ hơi se lạnh, gió mát hiu hiu trong bầu không khí khô ráo, tuyệt vời biết bao.

Nhớ lần đầu, tôi qua Mỹ ăn Tết cách đây gần 30 năm, Ba tôi và ông anh dẫn 2 đứa con từ California về Texas, gia đình ông anh khác từ Oklahoma cũng chạy xe về Texas, rồi với gia đình bà chị ở Texas, tất cả cùng kéo nhau ra phi trường Dallas Fort Worth cho tôi một niềm vui bất ngờ. Cha con anh

chị em gặp nhau riu rít mới thấy cái thiêng liêng của sum họp, của ngày Tết Nguyên Đán nơi xứ người quý giá thế nào.

Lúc ấy thành phố Arlington còn ít người Việt, không đông đúc như bây giờ và dĩ nhiên Tết cũng trầm lắng hơn, chợ búa Việt Nam ít ỏi, chưa có ngôi nhà thờ Các Thánh Tử Đạo rộng rãi bề thế như ngày nay, mà chỉ là căn nhà thờ bé nhỏ share với cộng đồng của Mỹ. Hàng hóa Việt Nam chưa xuất cảng qua nhiều, cũng may có bà chị dâu của tôi mới trở về thăm mẹ bệnh ở Việt Nam trước Tết nên đem qua được các món: các phong bao đỏ lì xì, bánh đậu xanh Bảo Hiên Rộng Vàng, các bịch mít sấy, khô mực xé nhỏ ướp sẵn gia vị, kẹo chuối, kẹo dứa,

kẹo đậu phộng ... cũng đủ cho mâm bánh kẹo ngày Tết của đại gia đình.

Mấy bà chị tôi cao hứng quyết định nấu bánh chưng như ngày xưa còn ở Việt Nam để kỷ niệm mùa Xuân đoàn viên đầu tiên trên đất Mỹ. Chao ôi là nhớ, hồi ấy cứ gần ngày 30 là ông chú họ đến gói bánh chưng giùm nhà tôi. Chị em tôi vo gạo đãi đậu xanh, Ba tôi cắt thịt heo và ướp tiêu ướp muối, người rửa lá chuối, người chẻ lạt. Khi mọi nguyên liệu đã sẵn sàng, ông chú oai phong ngồi trên chiếc chiếu ngay sân sau nhà, cẩn thận và khéo léo gói mấy chục chiếc bánh, chúng tôi ngồi quây quần bên chú xem chú gói bánh để học hỏi. Đến con chó Kiki nhà tôi hình như cũng cảm nhận được

giây phút vui vẻ đầm ấm này, nó góp mặt nằm gối đầu lên 2 chân xoải ra thành thoi bên cạnh tôi và ngay cả suốt đêm canh củi lửa nồi bánh, con KiKi cũng luẩn quẩn sau nhà, không rời nửa bước vì sợ lỗ ... cuộc vui.

Nhưng nay ở Mỹ không còn cảnh gói bánh chưng “linh đình” như thế nữa, chỉ gói vừa đủ trong chiếc nồi lớn ngoài garage. Đêm Texas yên bình, chúng tôi ngồi uống trà, ăn kẹo đậu phộng, canh nồi bánh để tìm lại những kỷ niệm xưa, những mùa Xuân xưa nơi quê nhà, mà ngậm ngùi, mà xao xuyến nhớ thương.

Lúc đó cũng chưa có các hoa mai hoa đào giả như bây giờ, tôi chợt nhớ hồi ở trại tỵ nạn Thailand chúng tôi tìm các cành cây khô vế, dán hoa mai bằng giấy vàng lên, điểm vài lá xanh, cũng ... rục rỏ lắm. Tôi bèn rú đứa cháu cùng ra sau vườn chặt một nhánh cây, đem vào để ngay góc phòng khách, rồi treo các phong bì lì xì màu đỏ, nhìn cũng vui mắt và có màu Tết!

Đêm Giao thừa, không pháo nổ, đại gia đình ăn bữa cơm tất niên, có thịt kho trứng, chả lụa, bánh chưng, dưa muối, miến gà, rồi lì xì lẫn nhau. Ba tôi rưng rưng nước mắt, giây phút đoàn tụ mà trước đây, khi các anh của tôi và tôi lần lượt đi vượt biên, chúng tôi không dám mơ. Tạ ơn cuộc đời, tạ ơn nước Mỹ.

Một chợ lớn duy nhất tại Arlington lúc đó là chợ Hongkong có tổ chức buổi văn nghệ Mừng Xuân vào tối Mồng Một, với 2 danh ca đang nổi như cồn là Don Hồ và Ngọc Lan. Ui chớ, mấy chị em đi cháu chúng tôi nao nức đi xem văn nghệ để được tái ngộ ca sĩ Ngọc Lan vì chị ấy chính là hàng xóm cũ thuở xưa. Chị là ca viên có giọng ca solo hay nhất giáo xứ Đức Tin mà! Thiệt là vui khi được đi xem chị hát, ủng hộ chị Thanh Lan, là tên thật ở xứ hay gọi chị như thế, qua đây chị lấy nghệ danh Ngọc Lan. Hồi đó tôi chỉ là cô bé 9-10 tuổi mà đã mê mẩn ngắm sắc đẹp của chị Lan mỗi khi chúng tôi đến nhà xú chơi, gặp ca đoàn chị đang tập hát.

Chúng tôi đến buổi Hội Xuân-Văn Nghệ rất sớm, tìm được mấy chỗ ngồi tốt gần sân khấu để chút nữa sẽ lách vào cánh gà tìm thăm chị Lan, nhắc lại kỷ niệm xóm cũ. Chương trình văn nghệ bắt đầu với các ca sĩ địa phương, điệu nhạc rộn ràng “*Xuân đang đến bên em, dáng xuân tuyệt vời...*” làm tôi ngửa chân, rú đứa cháu trai ra sàn nhảy. Đang tung bừng trong tiếng nhạc xập xình, bỗng người bên cạnh dừng lại, nhìn tôi:

- Chị Loan! Chị Loan đúng không?

Trong tranh tối tranh sáng của ánh đèn mờ ảo, tôi khựng lại vài giây rồi reo lên:

- Thảo! Thảo, trời ơi là trời, chị đi tìm Ba Má em mấy năm nay!

Thế là chúng tôi nắm tay nhau nhảy cẫng lên sung sướng, rồi tiếp tục nhảy tưng tưng như điên vì hạnh phúc vỡ òa, tìm lại người quen cũ ngày xưa rất thân thiết bên Việt Nam. Sau bài nhạc đó, chúng tôi kéo nhau ra phía ngoài nói chuyện, những câu chuyện bất tận của 7-8 năm xa cách tưởng như không bao giờ được gặp lại, niềm vui này còn vui hơn đi tìm ... Ngọc Lan. Chúng tôi hỏi thăm nhau tới tấp:

- Chị sống ở Mỹ hả, thành phố nào?

- Từ trại tỵ nạn chị qua Canada, bữa nay qua Mỹ ăn Tết với gia đình. Còn Ba Má và tụi em ở đâu?

- Nhà tụi em ở Dallas, tụi em xuống Arlington đêm nay vì Đạo chồng của em chơi nhạc keyboard trong ban nhạc Văn Nghệ Mừng Xuân nè chị. Tối nay về tụi em báo tin chắc Ba Má tụi em sẽ mất ngủ để chờ nói chuyện phone với chị đó.

Sau này, vợ chồng Đạo-Thảo sinh đứa con đầu lòng, Celine Thiên Ân, cô bé ấy nổi danh cả vùng Dallas vì có giọng ca đặc sắc, đã từng đoạt giải tại cuộc thi VStar Kids 2017 của trung tâm Thúy Nga và hiện nay là ca sĩ đất show nhất trong các dịp Lễ, Tết tại địa phương. (Tôi sẽ viết về cô bé này trong một dịp khác).

Đó là kỷ niệm của cái Tết

đầu tiên trên đất Mỹ, và mới đây lại có thêm một cái Tết khó quên.

Tháng Một năm 2023, vợ chồng con cái chúng tôi bay qua Arlington, Texas nhân dịp ông xã đi Pharmacy Conference bên New Orleans và kết hợp ăn Tết cùng đại gia đình. Cũng giống như thường lệ, ngoài mục đích chính họp mặt những người thân yêu, chúng tôi còn dành thời gian ngao du các thành phố lân cận thăm viếng bạn bè, người quen.

Đến thành phố Arlington như trở về “ngôi nhà thứ hai” của mình. Ông xã tôi cũng thuộc tất cả các con đường từ nhà các anh chị em của tôi đến các khu khác của thành phố Arlington, nếu cần lái xe đi Fort Worth, Plano, Garland, Dallas, Houston, San Antonio... chúng tôi cũng tự tin thẳng tiến, chẳng cần nhờ ai hướng dẫn, chỉ đường (vì còn có GPS khi cần thiết, lo gì).

Bây giờ chợ búa Việt Nam đã phong phú, đã nhập về đủ các món Tết từ Việt Nam, Taiwan, các loại bánh mứt, hạt dưa, các món muối chua củ kiệu dưa món. Trái cây cũng nhập về “cầu dừa xài đủ” cho bà con tha hồ mua sắm, chưa kể các loại hoa Xuân rục rờ một góc chợ, từ hoa cúc tươi vàng rục, đến hoa mai Mỹ, và cả mấy chậu hoa mai Việt Nam nữa, chẳng hiểu họ kiếm ở đâu ra.

Dù thời đại này youtube chỉ dẫn đầy đủ cách gói bánh chưng, bánh tét nhưng các chị tôi không gói làm chi cho cực thân, vì đã có những hội đoàn nhà thờ, nhà chùa bao giàn, món mặn món chay không hề thiếu.

Một cái Tết đầy đủ vật chất, nhưng chúng tôi đã vắng đi một người thân. Ba tôi mất ở tuổi 95 ngay sau mùa dịch Covid. Từ khi Ba còn khỏe mạnh bình thường chúng tôi đã hỏi ý Ba sau này qua đời Ba có muốn chôn cất hoặc mang tro cốt về quê quán ở Việt Nam không, Ba trả lời ngay:

- Ba đã sống ở Mỹ thì chết và an táng ở Mỹ, Ba yêu nơi đây, nước Mỹ quê hương thứ hai đã cho Ba cuộc sống hạnh phúc, con cháu của Ba đang sinh sống và lớn lên ở Mỹ.

Hồi đó nghe câu tuyên bố của Ba, tôi đã gọi phone sang khen Ba và nói vui:

- Nước Mỹ mà nghe được câu nói này của Ba họ sẽ cảm động lắm và trao tặng Ba huy chương vàng đó.

Chiều 30 Tết các anh chị em chúng tôi đi thăm mộ Ba, Má ngay tại thành phố Arlington này. Nghĩa trang Moore khu «gia cư» của Ba Má tôi đây. Khi an táng Ba, chúng tôi đã gói theo cả hũ tro hài cốt của Má mang từ Việt Nam sang, để hai ông bà “gặp lại nhau” chung một nắm mồ, tiện cho con cháu

viếng thăm. Ba Má tôi có duyên với nước Mỹ đấy, ngày xưa cách đây mấy chục năm có thầy bói nào đoán Ba Má tôi về già qua đời sẽ được an táng tại một nghĩa trang ở Mỹ thì không ai tin nổi.

Nhắc lại chuyện Ba tôi yêu nước Mỹ, tôi xin kể về một người hàng xóm cũ, cũng đang sống cùng thành phố Arlington mà gia đình tôi rất quý mến.

Chị tên Lưu, cũng có những ý tưởng như Ba tôi. Hai vợ chồng chị không có con cái, sang Mỹ diện H.O, vừa chân ướt chân ráo đến Mỹ 2, 3 năm thì chồng chị bị đột quỵ nằm một chỗ. Chị đã cực khổ chăm nom chồng gần chục năm trời. Khi chồng qua đời thì tuổi chị đã ngoài 60 không còn cơ hội đi làm và chị tiếp tục hưởng trợ cấp chính phủ. Chị Lưu không có thân nhân ruột thịt ở Mỹ, chỉ có gia đình người chị chồng. Chị Lưu share phòng ở nhà một người quen. Nhiều người khuyên chị Lưu về Việt Nam sống, có mấy gia đình người em để nương tựa khi tuổi già sức yếu, nhưng chị Lưu luôn khẳng định chọn con đường ở lại Mỹ. Ở Mỹ sức khỏe được bảo vệ và an toàn tài chính cho tới khi chị qua đời không phải lo nghĩ gì cả. Nếu phận số không may về già đau ốm bệnh hoạn thì vào nursing home, khỏi phiền lụy đến thân nhân nào. Về Việt Nam được gần gũi người nhà, được sống trên quê hương

Kim Loan (bìa phải) cùng các bạn từ Úc, Mỹ tại Hội Chợ Tết Quý Mão 2023, Bến Thành Plaza, Arlington, Texas

mình nhưng nghĩ mỗi khi đến chốn công quyền, khi vào bệnh viện lúc đau yếu, phải năn nỉ biếu quà biếu tiền là chị đủ khiếp sợ. Mấy chục năm qua chị Lưu đã quen nếp sống ở Mỹ, nơi mà quyền con người được tôn trọng dù là một người nghèo đang ăn tiền trợ cấp chính phủ.

Tôi mừng cho chị Lưu đã quyết định sáng suốt. Vợ chồng tôi có ghé nhà chị uống cafe, vui mừng hơn khi thấy chị sống khỏe mạnh, bình an trên quê hương mới mà chị nói sẽ chọn nơi này suốt quãng đời còn lại.

Một niềm vui khác, tôi được gặp vợ chồng người bạn cùng lớp thời học cấp III sau gần 40 năm xa cách. Người bạn này, đi vượt biên năm 1986 và

định cư bên Úc, chúng tôi chỉ “gặp” nhau trên facebook, chưa bao giờ có ý nghĩ được “tay bắt mặt mừng” vì tôi chưa có ý định đi Úc và bạn cũng chưa có lý do đến Canada. Nhưng đời ai biết được chữ ngờ, “hữu duyên thiên lý” khi vợ chồng bạn từ Úc bay qua Oklahoma thăm gia đình người chị ruột cùng lúc tôi cũng từ Canada bay qua Arlington, thế là vợ chồng bạn book ngay vé từ Oklahoma đến Arlington để gặp tôi. Một niềm vui không biết trước, một cuộc hội ngộ không hề nghĩ tới, và đã xảy ra, vui không kể xiết.

Có phải nước Mỹ luôn mang niềm vui hội ngộ bất ngờ cho tôi để... thưởng công tôi đã yêu

mến nước Mỹ chẳng?

Ngày hẹn gặp mặt, ông xã tôi bận đi Conference ở New Orleans nên tôi phải nhờ ông anh ruột chở tôi đến hotel đón bạn, (vì bạn ở Úc lái xe vô-lăng bên tay phải nên qua Mỹ hỏng dám lái), sau đó anh đưa chúng tôi đến nhà thờ Các Thánh Tử Đạo để chụp hình, viếng nhà thờ, rồi cuối cùng đưa chúng tôi đến Hội Chợ Tết tại Bến Thành Plaza vì anh phải ra phi trường đón một người thân khác của gia đình từ Seattle về Arlington ăn Tết. Trước khi lái xe rời đi, anh tôi có chút lo lắng, không muốn để “người Canada và người Úc” bơ vơ trên xứ Mỹ, tôi vui vẻ:

- Trời ơi, em qua đây như đi chợ, cái Bến Thành Plaza và Asia Times Square em thuộc như lòng bàn tay, hơn nữa, hội chợ toàn người Việt thì anh lo gì chúng em bị lạc chỗ!

Tôi và vợ chồng người bạn đến Hội Chợ Tết khá sớm, lựa thưa vài người bắt đầu vào parkinglot, dạo quanh các cửa tiệm ăn uống bên ngoài và bên trong Plaza. Ngay cửa vừa bước vào là gian hàng các món ăn vặt của Thiên Viện Quang Chiếu (Arlington), các anh chị bán hàng niềm nở chào đón và giới thiệu các món: bánh bò nướng, bánh tằm, bánh da lợn, bánh waffles đồ nóng hổi ngay tại chỗ. Vợ chồng người bạn còn đang say sưa nhìn ngắm, chưa

quyết định thử món nào, tôi bèn nhanh nhẩu lên tiếng để “điền vào chỗ trống”:

- Đây là 2 người bạn của tôi từ Úc Châu mới qua Mỹ lần đầu, còn tôi từ Canada, chúng tôi đang “khám phá” (vừa khám vừa... phá) nước Mỹ, các anh chị thông cảm chờ chút nhé!

Nghe vậy họ cười thật tươi, vui vẻ:

- Ô vậy sao, welcome to America!

Vì câu “bạn tôi mới đến Mỹ lần đầu”, nên ai cũng nhiệt tình xúm xít giới thiệu các món ăn một cách ưu ái, cũng là cách giới thiệu về nước Mỹ, về sự thân thiện của người Mỹ gốc Việt dành cho những người “ngoại quốc” là chúng tôi. Thấy mọi người tiếp đón chúng tôi nồng nàn, tôi vui quá, vì được lộc Tết hưởng ké theo bạn, cứ “dạ dạ vâng vâng” rồi thoải mái thong thả ăn thử hết tất cả samples các loại bánh, mà món nào cũng ngon tuyệt.

Bạn tôi cảm động húng chí đề nghị chụp chung một tấm hình kỷ niệm tình thân ái “Mỹ- Úc- Canada”. Sau đó chúng tôi mua một số bánh ủng hộ gian hàng Thiên Viện Quang Chiếu, lại tiếp tục đi vòng quanh khu hội chợ xem các món hàng và xem ca nhạc. Vừa ngồi xem văn nghệ, vừa cầm ly nước mía tươi, và đĩa xôi xoài, cùng mớ bánh bò, bạn tôi luôn miệng xuýt xoa, ở Mỹ cái

gì cũng ... bự, cũng ngon, no quá nhưng sẽ quyết chí ăn cho hết kéo về Úc lại thêm.

Đến khuya, sau khi no căng bụng, chúng tôi kêu ông anh tới đón. Trước khi đưa vợ chồng bạn tôi về hotel, anh đề nghị đưa họ xuống downtown Dallas ngắm cảnh Dallas By Night. “Thật là một kỷ niệm không bao giờ quên của nước Mỹ” là câu nói của bạn tôi sau khi trở về nhà. Tôi cũng vậy, về Canada mà lòng còn vương vấn những dư âm của phút giây hội ngộ mùa Xuân trên đất Mỹ.

Nhỏ bạn thân có lần thắc mắc:

- Bà ở Canada gần 30 năm trời, mà sao gia đình chưa bảo lãnh qua bên, để bà cứ suốt ngày ở đây viết bài nhớ nhung ca tụng Mỹ Quốc?

Thực ra cách đây hơn 10 năm, sổ di trú Mỹ đã gửi giấy kêu cả nhà tôi 4 người đóng tiền Visa, chuẩn bị qua Mỹ đoàn tụ theo giấy bảo lãnh của ông anh Hai. Nhưng vì nhiều lý do, nhất là hoàn cảnh gia đình lúc bấy giờ, nên tôi, một lần nữa, không có duyên với “anh” Mỹ, nhưng có nợ với “chàng” Canada. Mà thôi, như vậy tôi được yêu thương cả 2 quốc gia, lời quá nhiều.

Hồi mùa hè, ông xã tôi hơn hỏ báo tin:

- Đầu năm 2024, anh sẽ đi Conference ở San Diego từ Feb 1 tới Feb 5, tức là 5 ngày sau là mừng

Một Tết Giáp Thìn, em có muốn đi theo như năm ngoái, tụi mình sẽ lái xe xuống Little Sài Gòn đón Xuân?

- Thế ư? Chương trình hấp dẫn đấy, dù California không có anh chị em đông đảo như bên Texas, chỉ có mỗi ông anh làm hãng Boeing, nhưng ổng đi công tác liên miên, chẳng biết kỳ này có nhà không?

- Thì em đã từng nói, hễ em qua Mỹ ăn Tết là có tin vui mà, năm nay thử xem. Em cứ từ từ suy nghĩ, muốn ở lại nhà làm MC Tết cho Hội Người Việt Edmonton hay qua Mỹ đón Xuân, rồi cho anh biết để book vé.

Nhưng lần này tin vui đến sớm hơn mong ước, vì ngay vài hôm sau, tôi nhận được tin trúng giải Chung Kết cuộc thi Viết Về Nước Mỹ 2023, để rồi cuối tháng 11 tôi có một chuyến đi lãnh giải, gặp gỡ những cây bút “biết tên từ lâu, giờ mới biết mặt” đầy ắp kỷ niệm yêu thương nhớ đời. Bất ngờ hơn nữa, là tôi, một dân “ngoại đạo” (không phải công dân Mỹ) mà may mắn được nhận giải Vinh Danh Tác Giả, hạnh phúc như một giấc mơ.

Vậy đó, lần nào qua Mỹ ăn Tết, thậm chí chỉ mới dự định thôi nhé, mà xứ Mỹ luôn tặng tôi những thú vị bất ngờ.

Ôi, lòng tôi còn vui hơn ... Tết

KL EDMONTON, XUÂN GIÁP THÌN 2024

TRIỆU MINH

Khi khám bệnh tại phòng mạch bác sĩ, bạn thường được rút máu để thử, nếu nằm nhà thương thì chuyện này gần như xảy ra hàng ngày.

Thử máu có thể cho thấy nhiều điều về tình trạng sức khỏe của bạn. Nhưng có nên thử hay không (và tần suất như thế nào) tùy thuộc vào sức khỏe và tiền sử bệnh của bạn; thử nhiều hơn không phải là luôn luôn tốt hơn. Dưới đây là những điều cần biết về 3 loại thử máu mà mọi người nên thực hiện và 3 loại khác bạn có thể muốn xem xét.

6 thử máu quan trọng

HAI KỲ - KỲ 1

Complete Blood Count

Complete blood count (CBC) đo các tế bào hồng cầu (red blood cells), bạch cầu (white blood cells), và tiểu cầu (platelets). Nó có thể giúp xác định các bệnh nhiễm trùng, các tình trạng như thiếu máu và cả ung thư máu. Ngoài ra, nó cũng xem xét chức năng thận và gan, chức năng tuyến giáp (thyroid) và các chất điện giải như potassium, sodium, và calcium.

CÓ NÊN THỬ THƯỜNG THƯỜNG XUYẾN?

Cũng còn tùy. Nếu bạn có sức khỏe tốt thì 2 đến 3 năm một lần là được. Nhưng nếu bạn mắc một bệnh như bệnh thận cần được theo dõi chặt chẽ hơn, hoặc nếu bạn đang dùng một số loại thuốc, như thuốc theo toa điều trị huyết áp hoặc cholesterol, thì nên thử hàng năm.

Metabolic Panel

Một thử nghiệm cơ bản (basic metabolic panel) được sử dụng để đánh giá mức độ đường huyết (glucose) và có thể screen để tìm bệnh tiểu đường và tiền tiểu đường, cũng như chức năng phổi và thận. Một thử nghiệm toàn diện (comprehensive panel) bao gồm tất cả những điều trên cùng với 6 thử nghiệm khác nhau về chức năng gan. Cả hai đều đo chất điện giải và thường đòi hỏi phải nhịn ăn trước khi thử.

CÓ NÊN THỬ THƯỜNG THƯỜNG XUYẾN?

The U.S. Preventive Services Task Force khuyên nên thử 3 năm một lần đối với người lớn mập phì hoặc dư cân nhưng có mức đường huyết bình thường. Một số chuyên gia khác khuyên thử cho tất cả mọi người từ 45 tuổi trở lên.

BIỆM HỌA

Vẽ theo ý Liêm

Đón Tết lần cuối trên quê hương

KIM NGUYỄN

Sinh thời Mai Thảo, Nguyễn Xuân Hoàng, Võ Phiến và Nguyễn Mộng Giác trên các tạp chí Văn, Văn Học Nghệ Thuật rồi Văn Học ở California thường dành thời gian đọc, khám phá những ngòi viết mới. Một loạt các nhà văn nhà thơ thành danh sau này như Lê Thị Huệ, Trần Diệu Hằng, Phan Thị Trọng Tuyền, Nguyễn Thị Ngọc Nhung, Trần Sa, Vũ Quỳnh Hương, Nguyễn Thị Hoàng Bắc, Đặng Thơ Thơ, Thế Giang, Cao Xuân Huy, Ngu Yên, Cao Đông Khánh, Lê Bi, Trịnh Y Thư, Đỗ Kh hay Nguyễn Ý Thuần ... thậm chí các nhà phê bình như Thụy Khuê, Nguyễn Hưng Quốc, Bùi Vĩnh Phúc đều xuất hiện đầu tiên trên các tạp chí này. Có thể kể thêm nguyệt san Làng Văn của Nguyễn Hữu Nghĩa và Nguyễn Hương ở Toronto đã “trình làng” nhiều người viết khác, như Hồ Trường An, Hồ Đình Nghiêm và Tưởng Năng Tiến...

Vì sao Cây Bút Mới quan trọng? Mai Thảo, trước 75 đã nhật truyện ngắn *Rượu Chưa Đủ* của Dương Nghiễm Mậu bị một tạp chí khác vắt vào sọt rác để đăng nguyên văn trên Sáng Tạo khi Dương Nghiễm Mậu hãy còn vô danh, giải thích: “Tôi cho rằng những ngòi viết mới chính là chổi non cần vun xới, vì văn chương là sự tiếp nối.” Gần đây, trên trang Văn Chương Miền Nam trên Facebook xuất hiện một Kim Nguyễn.

Rời Việt Nam bằng con đường vượt biên bán chánh thức, do Công An Rạch Giá tổ chức thu tiền vào năm lên 13 học đệ ngũ, chưa là một nhà văn chuyên nghiệp nhưng Kim Nguyễn biết giữ vốn liếng tiếng Việt và tái tạo trọn vẹn ký ức qua lối kể chuyện sống động. Văn dung dị là văn khó viết. Vì đòi hỏi sự tự nhiên mà các nhà văn lão luyện đã đánh mất.

Tết Giáp Thìn 2024, không hiếm bạn đọc đã vượt biên ở miền Tây cách đây 46 năm, sẽ bắt gặp ít nhiều tâm tư mình qua kỷ niệm của Kim Nguyễn. Vượt biên bán chánh thức, cũng là vượt biên. Là một tòa nhà do chủ tàu thuê để các thuyền nhân “nằm bãi” đợi “đóng bến” chờ một chuyến tàu ra khơi...

Tác giả Kim Nguyễn

[TRẦN VŨ]

Trong một bài văn gửi đăng trên trang Văn Chương Miền Nam, tôi đã kể về 6 chị em chúng tôi đón đêm Noel cuối cùng trên quê hương tại Rạch Giá ra sao. Không ngờ hơn một tháng sau, chúng tôi vẫn còn mắc kẹt tại đó, vì bọn công an cứ hứa lần hứa lữa: “Tàu sắp được đi rồi” nên chẳng ai dám bỏ về Sài Gòn. Vậy mà lạ

lắm, không ai buồn rầu, nhớ nhung những ngày sắp Tết. Có lẽ do tinh thần rất phấn chấn vì sắp được thoát khỏi Việt Nam rồi!? Một Việt Nam sau 3 năm thống nhất: lam lũ, nghèo đói tràn lan khắp nơi bất kể nông thôn hay thành phố; hầu như gia đình nào cũng có cha, anh, chú, bác đang bị trừ dập, tẩy não trong những trại cải tạo nơi rừng thiêng nước độc;

biên giới Việt Trung căng thẳng và nhà nước lại rục rịch bắt thanh niên, thiếu nữ đi nghĩa vụ quân sự cho chiến trường Campuchia ... Thử hỏi trong bối cảnh đó, ai đã có được một chân trên tàu vượt biển bán chính thức, lại còn ông ẹo, bày đặt nhớ nhà, nhớ Sài Gòn làm chi!?

Chị em chúng tôi cũng vậy, ngày ngày lo ăn ngủ để lấy sức cho chuyến

hải hành sắp tới đây sóng gió. Sáng sáng, sau khi cuốn mùng và chăn chiếu vào một góc nhà để căn phòng 11 cô thiếu nữ chia với nhau được thoáng mát sạch sẽ, chúng tôi học ôn tiếng Anh với nhau. Không có sách nên chị lớn của tôi nhớ đến đâu thì dạy cho mấy em nhỏ như tôi đến đó. Đến trưa, thời gian đầu lúc còn tạm đủ tiền, cả bọn đi bộ đến quán cơm người ta nhận nấu cơm tháng cho. Về sau, khi không còn dư dả, chị tôi liền lĩnh dẫn cả bọn đi ăn tại quán cơm quốc doanh xéo nhà lồng chợ Rạch Giá. Thực đơn quanh đi quẩn lại chỉ có thịt kho lỏng bông nước, nhiều hột vịt hơn thịt heo; tô canh cải bẹ xanh lơ thơm vài cọng cải, tép khô thì... tuy... chết rồi, nhưng không nổi lên, lại lặn tuốt luốt đầu mất tiêu?! Nhưng như đã nói, chị em chúng tôi vẫn cứ vô tư lự, lại còn không biết sợ, không giữ ý, giữ kẽ. Lúc đầu còn kín tiếng, không dám cho người ta biết mình là người Việt, đi bằng giấy tờ giả làm người Hoa, nhưng chỉ được vài tuần, bọn tôi “m’ en fous” hết, dần hồi nói cười tỉnh queo. Chúng tôi đi ăn ở tiệm cơm quốc doanh nhiều tới nỗi quen cả một chị tiếp viên ở tuốt miền Bắc đưa vào đây. Chị nghe ra giọng Bắc của chị em chúng tôi nên lân la trò chuyện, chắc chị cũng nhớ nhà,

nhớ quê và cảm thấy gần gũi với các cô em nói được giọng dễ nghe cho chị chẳng? Quen khá thân tới nỗi đến đầu tháng Tư, khi chúng tôi được đi, bọn tôi tiếc của, đã gửi lại chị chỗ nồi niêu chén đĩa còn rất tốt đã mua ở chợ Rạch Giá để sau đó Mẹ chúng tôi ghé qua lấy. (Sau đó, Mẹ tôi có ghé qua chị thật, nhưng Mẹ gửi tặng lại chị hết) Nghĩ lại, thấy bọn tôi đúng là “điếc không sợ súng!” Cũng may, chắc chị ta chỉ là cán bộ quèn, hoặc tâm hồn cũng còn chất phác nên không tố giác chúng tôi hay làm phiền trực tiếp. (Nếu chị có đọc được những dòng này, xin ghi nhận lời-cảm-on chân thành của chúng em nhé!)

Cơm nước xong, chúng tôi về lại nhà trọ đánh giấc nghỉ trưa. Thị xã Rạch Giá thời đó đúng là “nửa chợ nửa quê”, ít xe cộ ồn ào nên không khí khá trong lành, hơn hẳn Sài Gòn. Vì ở gần biển

nên không nóng nực lắm, lúc nào cũng có ngọn gió hiu hiu. Nhưng trưa nắng gắt, ai cũng trốn trong nhà, đó đây, thỉnh thoảng có chú gà trống giục mình gáy bậy, liền có vài tiếng chó sủa vu vơ đáp trả. Tuyệt nhiên không nghe tiếng xe máy, không có tiếng Radio, vì những hàng này dù có, người ta cũng không dám xài một cách phô trương nữa. Những công việc nhà như gánh nước, giặt giũ, phơi phóng, chợ búa, quét dọn ... người ta đã làm vào buổi sáng hết rồi. Còn những nông dân, chài lưới hay công nhân họ sinh sống ra sao, tôi không được biết, vì bọn tôi chỉ dám quanh quẩn ở nhà trọ mà thôi.

Có lẽ Rạch Giá là xứ trù phú, tự cung cấp thực phẩm cho chính mình được, nên cuộc sống người dân nơi đó không vất vả lắm như ở Sài Gòn. Độ 3-4 giờ chiều trở đi, thị xã mới lao xao thức giấc. Đó đây nghe tiếng nước

máy, tắm rửa, nồi niêu lách cách, chắc người ta chuẩn bị bữa cơm chiều. Tôi nhớ hoài trong nhà trọ 2 tầng lầu, phòng bên kia có một gia đình người Tiều khá đông đúc, có đủ “tô-hia”, “ché” và cháu chắt, của mấy gia đình cùng nhau đi vượt biển ... có một chị tên Đ, siêng đi tắm sớm (để khỏi dành nhà tắm với nhiều người lúc chiều?), lúc nào tắm xong, chị cũng đứng trước cái gương nhỏ treo ở cửa sổ để uốn tóc bằng những cuốn tóc ny-lon, màu xanh, đỏ. Chị vừa ngắm nghía mình vừa ca nhỏ nhỏ: “Chỉ còn gần em một giây phút thôi! Một giây nữa thôi là xa nhau rồi ... Biển xanh vẫn xanh người đi sao đành?...” Lúc đó tôi còn nhỏ, đâu có biết bài hát đó của ai viết, nhưng tôi thấy tự dưng lòng mình xao xuyến kỳ lạ, mặc dù chẳng có ai để “một giây nữa thôi là xa nhau rồi”, chỉ mơ hồ thấy như một cái gì đó rất quan trọng sắp xảy ra!

Chiều chiều, chị em chúng tôi lại thả bộ đến quán cơm tháng bình dân. Phải công nhận là bọn chúng tôi lúc đó sống thiệt vô tư, hết sức “tiểu tư sản”, bởi vậy bà chủ nhà trọ ghét chúng tôi ra mặt. (Thưa dì Năm, những gì con sắp viết ra đều là sự thật, nếu Dì đọc được những dòng này, xin niệm tình tha thứ!) Chắc trong mắt bà, bọn tôi là một lũ con gái

làm biếng, lại không biết điều, chẳng biết xum xoe lấy lòng “dì Năm” gì hết. Quý vị phải hiểu là người chị lớn nhất trong đám chị em chỉ mới 20 tuổi, tính tình quá hiền hậu, không biết “đồng tiền đi trước là đồng tiền khôn”, chẳng biết giả lả biểu xén dì Năm gì sất mà dì lại là người rất thực tế; “Dạ thưa dì Năm” chạy tịnh như thế không đủ cho dì hài lòng. Bà Năm “chiếu tướng” chúng tôi không rời mắt! Suốt ngày bà ngồi trên bộ ngựa hay đong đưa trên vông ngay chỗ cầu thang dẫn lên lầu. Tại nơi chiến lược đó, bà có thể quan sát nhất cử nhất động của mọi người ở trọ: ai khiêng mấy thùng nước, đầy hay vơi, hứng từ vòi nước ngoài hàng ba nhà bà để vô tắm; ai ngồi quá lâu trong nhà xí và xối bao nhiêu lon nước v.v. Tôi không nói ngoa đâu! Ai cũng ngán bà Năm, riêng với chúng tôi bà là “hung thần” một thời!

Chúng tôi ngồi nhà ăn như thế, núi Hy Mã Lạp Sơn cũng lở nữa là tiền Mẹ chắt chiu gởi cho! Thế là gần Tết, Mẹ tôi cử người chị lớn nhất trong nhà xuống Rạch Giá tiếp tế cho lũ em. Chị Hai khéo léo “Dạ Má con gởi dì Năm 2 cục xà bông Camay xài thử”, dì Năm vui vẻ liền. Thời đó, mặt hàng ấy bắt đầu hiếm hoi, là xa xỉ phẩm, chỉ còn mua được ở chợ trời. Được thế, chị Hai

tôi ỏn ẻn xin dì Năm “cho mấy em con kê 2 ông Táo trên sân thượng của dì để tự nấu ăn”. Từ đó, tụi tôi sống dễ thở hơn, không còn hồi hộp khi đi ngang chỗ dì Năm ngồi nữa. Từ đó, chị thứ Năm lo phần cơm nước. Cũng “may”, nhờ 3 năm sau ngày thống nhất, chị tôi bắt đầu được huấn luyện biết nấu cơm bằng bếp dầu hôi, rồi đến bếp than và cả bếp củi, nên chị không bỡ ngỡ, lo được cho đàn em ngày 2 bữa cơm thơm tất, nóng sốt. Tội nghiệp chị, nấu cơm chiều còn đỡ vì nắng đã khuất sau bức tường cao, nhưng cho bữa trưa chị phải dang nắng chang chang, lần nào chị cũng mặt đỏ bừng bừng, mồ hôi mồ kê nhễ nhại ... Giờ nhớ lại, thấy thương chị ghê!

Chúng tôi mau chóng

chia công việc cho nhau: người lo giặt quần áo, kẻ đi chợ, đứa nhỏ như tôi được giao nhiệm vụ rửa chén bát. 6 chị em chỉ có độ 15 mét vuông để “sống”, có nghĩa là sáng sáng xếp dọn mùng mền chiếu gối vô góc phòng, tối tối lôi ra, nằm xếp lớp cạnh nhau, đầu quay vô tường, chân duỗi ra giữa phòng, bên phía kia là 5 cô gái Hoa kiều đi bán chính thức cùng trong tàu. Từ khi bà Năm bớt hằm hằm với tụi tôi, “hàng xóm” đang ở trọ phòng kế bên mới dám lân la qua chơi, trò chuyện với “6 cô tiểu thơ” - tên họ tặng cho tụi tôi mà sau này tụi tôi mới biết. Đêm về, bà Năm chỉ cho thắp một ngọn đèn tối mù mù nên tụi tôi không học hành chi, không có Tivi, ti-vi-ec, cũng không biết mùi

Ciné ra sao, quý vị biết chúng tôi giết thì giờ ra sao không? Dĩ nhiên là ca hát, đung đầu nhớ đó thì bắt giọng. Ca hát riết cũng mệt và hết bài, may mà có một cậu hàng xóm mặt mũi rất thư sinh, hoá ra là một Fan lớn của Kim Dung! Cậu ta lại có một trí nhớ đáng khâm phục, chịu khó ngồi kể lại cho tụi tôi nghe Lục Mạch Thần Kiếm là bộ các chị tôi chưa được đọc. Nhớ hồi trước 75, Sài Gòn lên cơn sốt vì truyện chưởng, mấy chị lớn trút hết tiền bỏ heo ống ra để đi mượn các bộ kiếm hiệp kỳ tình đó về đọc. Vì nhỏ nhất nhà, đọc chậm, nên tôi chỉ được lướt qua vài trang là bị lấy lại vì đã hết thời hạn mượn, các chị mau mau trả lại nhà sách để “thỉnh” cuốn kế tiếp! Tuy không được “luyện chưởng chính

tông” nhưng tôi cũng biết hết Hoàng Dung, Quách Tĩnh là ai? Vô Ky, Triệu Minh là thường, tôi còn biết cả Chu Chỉ Nhược, Kim Hoa Bà Bà nữa là. Cũng nhờ công các chị lớn say sưa bàn luận với nhau những đoạn lâm ly, hấp dẫn nên tôi cũng biết kha khá. Những đêm nằm bẹp tại Rạch Giá đợi công an cho đi, trở nên bết tẻ nhạt nhờ “cậu hàng xóm” phòng bên kia chịu khó ngời kể lại tình sử Đoàn Dự với Vương Ngọc Yến. Tôi nhớ lúc đó tôi không thích nhân vật Đoàn Dự lắm vì thấy sao hần ta có vẻ say mê “thần tiên nương tử” quá độ, nhưng người kể chuyện không chịu nhận yêu cầu khác của thánh giả nên tội tôi đành chăm chú ngời nghe, thỉnh thoảng cười rộ vì những chi tiết ngôn tình!

Lụi hụi rồi năm hết, Tết đến. Tội tôi cũng không suy tư, nhớ nhung gì nhiều. Tình hình chiến sự Campuchia ngày càng lao xao nên dân tình có lẽ cũng e dè, thất hâu bao. Tôi không còn nhớ Rạch Giá có chợ hoa, chợ Tết như Sài Gòn không? Mãi đến khi còn độ một tuần trước Tết, cô con gái lớn của bà Năm quậy bột đồ bánh kẹp thơm lừng khắp nhà, tôi mới ý thức được Tết sắp đến rồi. Còn nhớ, tôi lằng xằng bên chị xin phụ và bây giờ thì má chị tức bà Năm không còn dũ dằn với chúng tôi nữa nên

chị ấy cũng cho tôi tập đồ thử. Phải đồ trong một cái khuôn bằng sắt, kẹp chặt lại, nướng trên bếp than nên phải lật lẹ tay để không bị cháy khét. Khi bánh vừa chín, ụp ra là phải nhanh tay cuộn bánh lại bằng một khúc gỗ tròn. Bánh được cuộn lại như cái xì-gà, rồi xếp nhẹ nhàng, lớp lang vô hộp thiếc. Được cho phụ cuộn bánh, tôi vui lắm và trong lòng có chút hy vọng lát hồi chị sẽ cho tôi vài cái bánh ăn. Rốt cuộc tôi chỉ được hưởng vài cái bánh cuộn không khéo, bị bể hay bị cháy sém.

Buồn 5 phút!

Chiều 30 Tết tôi mới biết buồn thật sự, không gói bánh chưng, không cúng Giao Thừa, không dọn nhà dọn cửa, chà sân trước cho sạch sẽ và được để sẵn cái áo đầm hồng Ba tôi mua cho từ Hồng Kông để mặc vào sáng mùng Một. 6 chị em buồn bã đi ngủ sớm, cả thị xã cũng im ắng vì không được đốt pháo.

Sáng mùng Một tại nhà trọ cũng như mọi ngày trước, không đứa nào nhìn đứa nào, cũng không dám nhắc lại “Hồi đó ...”. Nhắc làm chi nữa khi không có bao lì xì đỏ tươi; không có “Bầu Cua Cá Cọp” cho bọn con nít và “Tam Cúc” cho người lớn; không có lén Mẹ bóc bánh chưng ra đem chiên - một điều Mẹ tôi la hoài vì theo ý bà, bánh chưng mới nấu còn dẻo, thơm lừng, ăn như thế

mới ngon. Chính thức thì sau 3 ngày Tết bà mới cho phép chúng tôi đem bánh chưng ra chiên, một món khoái khẩu cho bọn trẻ. Nhưng năm nào cũng vậy, thấy mẹ dắt xe đạp đi đến nhà bà con, họ hàng chúc Tết là tội tôi lôi bánh ra chiên ngay!

Chị thứ Năm lo phần nấu nướng cho cả bọn uể oải không thiết đụng nồi, đụng niêu. À quên, theo tập tục, 3 ngày Tết ta không nên nấu nướng nhiều vì Ông Bà Táo còn đang bận dâng Sớ Táo Quân, thực chất là “mách lẻo” với Ngọc Hoàng Thượng Đế về gia cảnh chủ nhà cơ mà?! (Nói đùa chút chơi!) Chắc vì vậy nên chị tôi quyết định dẫn lũ em ra nhà lồng chợ Rạch Giá tìm món ăn. Lạ quá! Nhà lồng chợ khá đông đúc. Ngày xưa, buôn gánh bán bưng có cực khổ mấy cũng không bao giờ làm lụng vào 3 ngày Tết. Thế mà hôm nay có nhiều hàng quán mở đón thực khách. Nhìn kỹ thì thấy thực khách đa số là người trong tàu và của 2 tàu khác cũng đang chờ được cho đi bán chính thức. Cảm ơn những người dân chợ Rạch Giá, không có quý vị, chúng tôi không biết ăn uống làm sao vào ngày mùng Một Tết.

Chúng tôi sà vào sạp bánh cuốn, húp lấy húp để nước mắm pha giòn ngọt và lần này chị tôi hào sảng cho mỗi đứa thử món bánh cống có

con tôm đồ au với vị bánh bùi bùi vì có đậu xanh - một đặc sản của miền Tây mà gia đình gốc Bắc như chúng tôi ở Sài Gòn chưa được nếm thử. Bỗng thấy đời đẹp trở lại!

Xế trưa hôm đó, cô con gái út của bà Năm lấy hết can đảm ghé qua, nhờ chị tôi dạy hát bài “One Day When We Were Young” của Richard Tauber đã được Phạm Duy phổ lời Việt. Lắt léo một chút là cô ấy muốn học bằng tiếng Anh cơ! Chị tôi cũng tận tâm dạy từng câu, tập phát âm từng chữ cho đúng. Phải mất gần 3 tiếng cô con gái bà Năm mới hát được sao cho người ta nghe ra được lời! Cũng tội, nơi đây nước phèn lợ hay sao nên lưỡi chị ta hơi cứng, nhất là chữ “e-rờ” thật đúng là thử thách lớn cho trò lần thầy. Nhưng nhìn nét mặt rạng rỡ, sung sướng của chị ta, chúng tôi cũng vui lây!

Mùng Một của cái Tết cuối cùng trên quê hương chúng tôi như vậy đó. Không mai vàng, không bánh chưng xanh, không bao lì xì đỏ, nhưng chúng tôi cũng có những giây phút vui cười nên lòng thấy phơi phới. Nhất là viễn ảnh “sắp được đi” khiến chúng tôi ngơ ngai nổi nhớ nhà, nhớ Ba Mẹ, Thầy Cô và bạn bè sắp bỏ lại hết sau lưng.

KN

Chùa Lá, 12/01/2024, cảm ơn Rạch Giá đã cho chúng tôi những ngày ấm áp cuối cùng trên quê hương.

TOM KHO SACH
MADE IN LOUISIANA, USA

món quà Tết không trùng lặp!

TÔM KHÔ US sẽ là món quà THIẾT THỰC, không bị thiu, không bị cũ, không bị ngán, không bị trùng lặp để ăn hay tặng nhân dịp Tết...

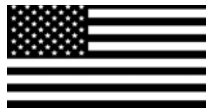
Tết nhất sắp đến, Don xin đại diện cho công ty TÔM KHÔ SẠCH | TÔM KHÔ US giới thiệu tôm khô như một món ăn KHÔNG NGÁN, NGON MIỆNG, và là món QUÀ TẶNG lý tưởng cho thân nhân hay bạn hữu hoặc các bạn hàng, khách hàng...

MÓN QUÀ này có thể thưởng thức ngay trên bàn tiệc trong những ngày Tết, vừa bắt mắt vừa bắt mỗi, như món TÔM KHÔ CỦ KIỂU mà bạn Yên Trần ưa thích (câu hỏi bên dưới). Sau ngày Tết, sau khi ngán xôi, ngán mỡ tỏi cổ, món ăn nấu với tôm khô sẽ làm bạn thấy nhẹ nhàng, ngon miệng với các món như canh bầu, canh rau đay, canh khổ qua, canh bí hoặc bún riêu v.v...

YÊN TRẦN: Em bận quá, em dự định sẽ mua vài hũ Tôm khô củ kiệu ngâm sẵn để ăn mấy ngày Tết, nào giờ Mẹ em làm, mà năm nay Mẹ em về Việt Nam qua Tết mới qua...

DON: Những sản phẩm đã chế biến, em sẽ không biết “lý lịch” nó ra sao. Có thể những loại thiếu an toàn (nhuộm màu, thêm gia vị, tẩm hóa chất chống mốc) rẻ tiền từ Trung Quốc hoặc quá hạn. Những sản phẩm giá trị thấp như củ kiệu hay củ hành, dưa món, sẽ ít có nguy cơ bị giả mạo. Bây giờ chúng ta không có nhu cầu ăn no mà nên ăn **an toàn - phẩm chất cao**, nhất là trong ngày Lễ Tết, nhằm tránh ảnh hưởng sức khỏe về sau. Chỉ cần gõ 4 chữ “tôm khô củ kiệu” là em có thể xem hướng dẫn đầy nhóc trên mạng. Happy New Year!

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!!

MADE IN LA, USA

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

CÓ 3 LOẠI: NHỎ (S), VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

tết tặng gì nè ?

bánh chưng

mứt

kẹo

...

TÔM KHÔ

LÀ MÓN QUÀ TẶNG GIÁ TRỊ & THỰC TẾ !

THƠM NGON | SẠCH SẼ | AN TOÀN

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

XIN GỌI ĐƠN
 318 **235.4564**

HOẶC MUA TẠI
WWW.TOMKHOUS.COM

 FREE SHIPPING
5 LBS TRỞ LÊN
FREE SHIPPING

Bài viết sau đây là trích từ Hồi Niệm của Phan Lạc Phúc viết về những kỷ niệm Tết với Mai Thảo. Qua những đoạn văn trích dẫn, ta cảm nhận được tình bạn. Mời đọc giả theo dõi. NGUYỄN & BẠN HỮU

Mai Thảo và Tết

PHAN LẠC PHÚC

Gần Tết năm Canh Thân (1992) khi vừa tới Úc được nửa năm, vợ chồng già chúng tôi đi Mỹ thăm thân nhân, bè bạn. Chúng tôi có con gái đầu lòng ở San Diego – Cali. Đạo mới sang định cư ở Úc con gái đầu của tôi cũng ở Sydney. Nhưng sau chú nó tức là em ruột tôi P.L.T., gọi

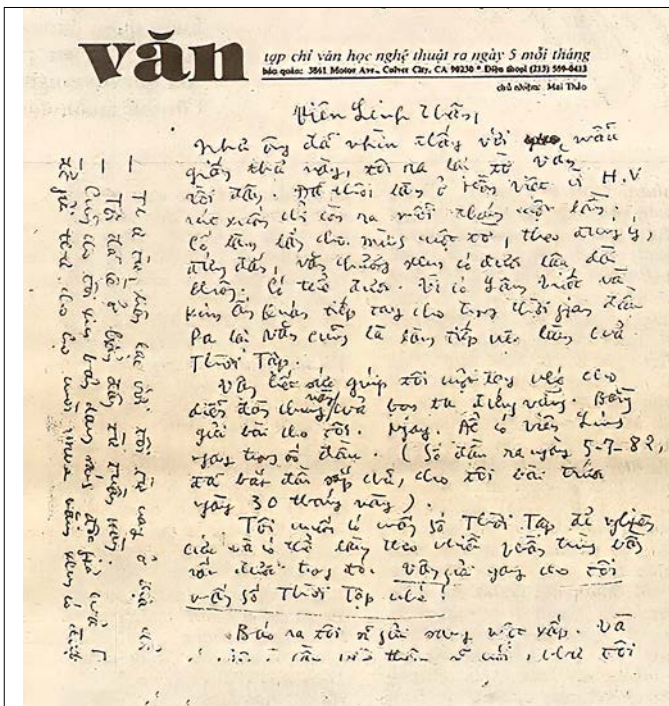
nó sang Mỹ chơi, rồi chú thím nó thay mặt chúng tôi gả chồng cho cháu. Thế là con tôi lập gia đình ở gần bên chú vùng San Diego.

Trong dịp viếng thăm Hoa Kỳ năm ấy có một người bạn lại đi xe hỏa về San Diego chơi với gia đình chúng tôi. Đó là Mai Thảo. Mai Thảo ở Santa Ana, đi xe hỏa vài ba tiếng đồng hồ là tới San Diego, đã được thông báo trước, gia đình chúng tôi ra ga chờ đón. Chúng tôi đứng ở ngoài sân. Con gái tôi vào nhà ga đón bác Mai Thảo. Một lát sau, đã thấy hai bác cháu đi ra. Con gái tôi một tay xách cái valise nhỏ, một tay nắm tay ông bạn già của tôi mà tung tăng bước tới giống như bố con một gia đình nào đó vừa đi du lịch ở xa về. Trước 1975 Mai Thảo là người bạn rất gần gũi với gia đình chúng tôi. Tôi đã từng đưa con gái tôi lúc đó nó vừa mới lớn lên, cùng với bác Mai Thảo đi mua

sách ở Xuân Thu hoặc là ăn sáng ở La Pagode. Con tôi rất thân với bố nên nó rất quý bạn của bố. Chính con tôi trong điện thoại trước đó mấy hôm đã thưa với bác Mai Thảo “mời bác về chơi San Diego nhà cháu vài ngày. Bố mẹ cháu chắc là vui lắm – mà cháu cũng rất sung sướng”.

Hôm nay con tôi bày tỏ sự vui sướng ra mặt khi nó đích thân đi đón bác Mai Thảo ở nhà ga. Trên đường về nhà, nó còn dừng lại một tiệm Liquor nổi tiếng, đưa bác Mai Thảo vào và thưa “Bác thích rượu nào để cháu mua vài chai bác uống ...” Bạn tôi xưa nay tính lừng khừng ít nói, sống một mình, không gia đình không vợ, không con mà bữa ấy bỗng bật cười và nói “Con nhỏ này, năm rồi mà vẫn lằng xằng như trước nhỉ ...”.

Không những tôi mà vợ con tôi đều biết là đón

Thủ bút của Mai Thảo

bác Mai Thảo thì việc đầu tiên là phải có rượu. Tôi cũng ít khi kể chuyện bạn bè cho gia đình vợ con nghe nhưng có một chuyện khiến tôi bắt buộc phải nói đôi điều về bạn tôi Mai Thảo. Năm ấy không nhớ rõ là năm nào, đầu vào khoảng cuối thập niên 60. Một ngày Ba Mươi Tết cập rập, sôi động và đông đảo người của Saigon. Tôi đi làm. Mẹ cháu thì bận cửa hàng cho nên chỉ còn chiều ngày 30 mà bao nhiêu việc phải làm cho xong. Trên chiếc xe nhà, chỗ chật cứng mẹ cháu và một lũ con, chúng tôi phải ráng đi vào cuối đường Phan Đình Phùng (bây giờ gọi là đường Nguyễn Đình Chiểu) vào nhà hàng giò chả Nguyễn Hương nổi tiếng lấy vài cân giò về ăn Tết.

Đường chật ních người, ai cũng lằng xằng vội vã đi sắm cho xong cái Tết. Xe chuyển dịch khó khăn, vất vả. Đến ngã tư Phan Đình Phùng – Nguyễn Thiện Thuật tôi chợt trông thấy bạn tôi Mai Thảo đang ở góc đường. Bạn tôi đứng đó, khoanh tay, nhàn tản... một biểu tượng khác hẳn với đám đông đang chộn rộn xung quanh. Tôi vội gọi lớn Mai Thảo, Mai Thảo nhưng trong cái ồn ào, náo nhiệt của chiều cuối năm đi sắm Tết, tiếng gọi của tôi chìm vào đám đông. Tôi thì tôi hiểu tại sao bạn

Mai Thảo và ký họa của Tạ Ty - NGUỒN E.E.

tôi đứng đó. Bao nhiêu năm quen sống không nhà, lúc nào bạn tôi cũng cần một nơi để đến. Nhà một người bạn, một quán rượu, một tiệm ăn, hoặc một cái “vòm” nào đó. Nhưng chiều 30 Tết nơi nào cũng bạn rộn làm lễ tất niên, đón gia tiên về ăn Tết và cũng là bữa cơm đoàn tụ gia đình trong lúc năm cùng tháng tận. Giao Thừa là giờ phút thiêng liêng và trọng đại đối với mọi gia đình. Nhưng bạn tôi bao nhiêu năm nay sống một mình, không có gia đình nên chiều 30 Tết mà không biết đi đâu,

về đâu. Tôi xung quanh đang có vợ, có con ... nên càng thông cảm cái bơ vơ của người bạn độc thân chiều 30 Tết.

Thấy Mai Thảo đứng đó lơ ngơ nhà tôi vội bảo: “Sao không dùng xe lại xem anh ấy muốn đi đâu thì chở anh ấy đi”. Tôi không tiện trả lời nhưng tôi biết bạn tôi không phải thiếu phương tiện, mà bạn tôi kẹt là không biết nơi nào để đến. Nhà tôi lại hỏi tiếp: “Sao không về nhà?” – “Anh ấy có nhà đâu mà về. Chỗ ở của anh ấy thì cuối năm nó vắng như chùa Bà Đanh, chắc

anh ấy chưa muốn về”. “Sao không về đón Tết với các cụ?”. Chúng tôi đều biết là Mai Thảo còn ông bà cụ thân sinh sống ở Saigon. Nhưng tôi biết bạn tôi không muốn gặp các cụ thân sinh ngày Tết. Tôi nhớ một bữa ngày đầu năm năm trước vận quần áo đi chúc Tết tôi có tạt vào nơi Mai Thảo ở. Tết đến mà căn phòng độc thân của bạn vẫn bừa bộn, hoang vắng.

Sau khi biết qua tình trạng của bạn tôi Mai Thảo, về đến nhà mẹ cháu liền ghé vào tai tôi mà bảo: “Tết đến như vậy thì anh Mai Thảo anh ấy buồn lắm nhỉ”. Nói xong rồi nhà tôi liền đi lấy chai rượu Hennessy và một cân giò mà bảo tôi: “Thôi, chịu khó đi bố. Đem đến cho anh Mai Thảo anh ấy uống ly rượu cuối năm”. Từ đó có Tết đến là mẹ con nó, như một cái lệ, lại có chai rượu Tết bác Mai Thảo.

Sau bao nhiêu năm xa vắng Tết năm Canh Thân 1992 – chúng tôi gặp lại bạn xưa Mai Thảo ở Hoa Kỳ; con gái tôi có thưa với bác Mai Thảo “bác thích thử rượu nào để cháu mua về bác uống” thì nó cũng là tiếp nối các truyền thống bạn bè từ mấy chục năm xưa ...

PLP

Năm Thìn nói chuyện Rồng

Lại một năm nữa sắp trôi qua, dù trí thông minh nhân tạo ngày nay đã có thể viết văn, sáng tác thơ, làm phim ảnh một cách dễ dàng, nhưng tôi vẫn thích theo lối cũ, ngồi mò mẫm để viết chút tản mạn chuẩn bị chào đón năm Giáp Thìn 2024. Xin mời bạn chấp đôi cánh rồng, cùng bay lên non, đáp xuống biển mừng Xuân nhé.

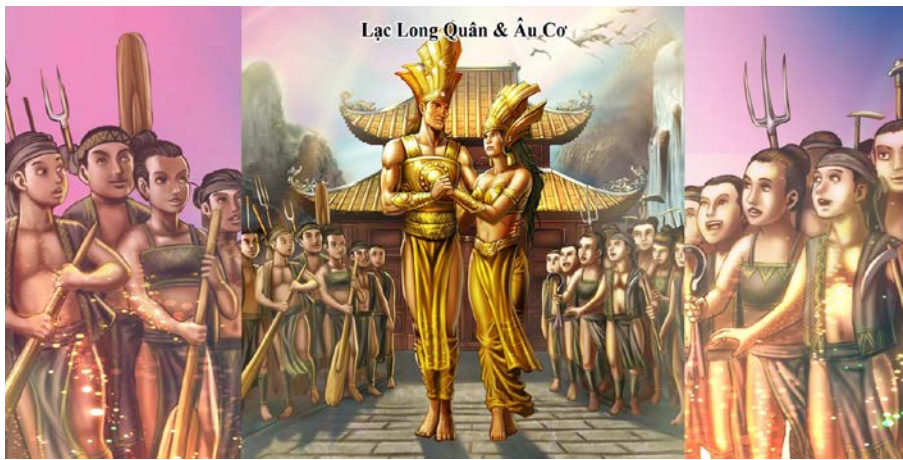

NGUYỄN NGỌC DUY HÂN
Bài và hình
TORONTO, CANADA

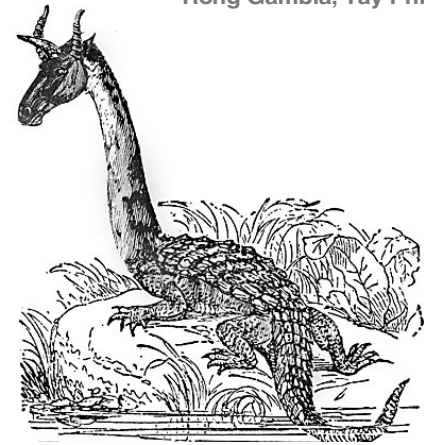
Rồng trong truyền thuyết

Theo truyền thuyết, rồng là loài vật linh thiêng, đứng đầu trong tứ linh Long, Lân, Quy, Phụng. Rồng có thể phun ra lửa hoặc nước, thăng, giáng, ẩn, hiện khôn lường. Đây là loài duy nhất trong 12 con giáp mà không có thật ngoài đời như chuột, gà, chó, mèo ...

Như người Nhật tự hào mình là con cháu của mặt trời Thái Dương Thần Nữ, người Việt ta cũng rất hãnh diện với truyền thuyết mình là Con Rồng Cháu Tiên. Ông tổ chúng ta tên là Lạc Long Quân, có chữ Long trong đó. Ông lấy bà Âu Cơ sinh ra 100 cái trứng, từ đó mới có dòng dõi Lạc Hồng của chúng ta ngày nay.

Rồng Gambia, Tây Phi

Người xưa tin rằng 4 biển lớn là Đông Hải, Tây Hải, Bắc Hải và Nam Hải mỗi nơi đều có một Long Vương ngự trị.

Nói chung, rồng Việt Nam khác rồng của các nước trên thế giới, rất hoàn hảo về mặt mỹ thuật. Thân rồng uốn lượn 12 khúc, đại diện 12 tháng trong năm, tượng trưng sự trù phú của nền văn hóa, nông nghiệp lúa nước.

Ngược lại rồng Tây phương bị coi là quái vật với hình tượng hung dữ. Theo tự điển Larousse, rồng là một con vật hoang đường, mình như con rắn nhưng lại có cánh và có đuôi. Theo truyền thuyết Hy Lạp, có một vị thần là Achilles, từ nhỏ Achilles được tắm máu rồng nên trở thành mình đồng da sắt, có sức mạnh vô song.

Trong truyện cổ tích Nga hay của một số dân tộc ở Châu Âu, rồng thường được miêu tả như một loài bò sát có vảy, cổ và đuôi dài, có 4 chân và có cánh, thổi ra lửa và biết bay, đầu có sừng (tuy “đầu có sừng” nhưng cũng “đùng có sấu”!)

Đến nay ở các vùng ven biển của Đại Hàn, khi lên đồng cầu nguyện cho các vụ mùa, người Hàn vẫn hát bài cúng long vương Yongwanggut.

Trong thần thoại Ấn Độ thì nổi tiếng là loài thú gần giống rồng, có tên gọi là Naga. Naga có nhiều

đầu, mỗi đầu là con rắn hổ mang.

Rồng với vua chúa

Rồng là biểu tượng của sự cao quý và sức mạnh nên hình tượng rồng được sử dụng nhiều trong kiến trúc cung đình, chùa chiền, trang phục vua chúa.

Trong tiếng Việt, chữ long (rồng) gắn liền với vua chúa. Mặt vua thì gọi là “long nhan”, thân thể của vua thì gọi là “long thể”, áo vua mặc thì gọi là “long bào”- thường có thêu hình con rồng uốn khúc phía trước - giường vua nằm thì gọi là “long sàng”. Người dân khổ cực thì gọi là long ... đong!

Rồng được coi là linh vật nên các

vua Việt xưa đã xăm hình lên đùi mình, mãi đến đời vua Trần Anh Tông (1293-1314) mới chấm dứt tục xăm hình rồng đó.

Rồng với các công trình kiến trúc

Rồng đã được dùng để đặt tên cho các công trình kiến trúc như cầu Long Biên, cầu Hàm Rồng ... Nó cũng là tên của các địa danh như kinh thành Thăng Long, vịnh Hạ Long, Long Biên, Long Điền, Long An, Vĩnh Long, Phước Long, sông Cửu Long ...

Ngày xưa khi đi thi tiến sĩ, ai thi đậu sẽ được ghi tên lên “long bảng”.

Rồng trong sinh hoạt đời sống

Rồng Việt Nam còn gắn gũi trong những buổi hội, đình đám như có múa rồng, bơi thuyền rồng ... Tôi xin mở ngoặc ngày nay khắp thế giới cũng có “dragon boat”, thi đua thể thao bơi thuyền rất nổi tiếng. Hồi 2 con trai tôi còn ở trung học, chúng cũng vào đội “dragon boat” của trường, tập luyện, thi đua rất vui.

Khi có khách tới thăm, chủ nhà thường hay khiêm nhường nói “rồng đến nhà tôm”.

Khi có người bày vẽ rườm rà quá đáng, người ta trách sao mà “vẽ rồng vẽ rắn” quá. “Ăn như rồng cuốn” là cụm từ ông bà ta ví von người ăn khỏe, ăn nhiều.

Trong phong thủy, những mạch đất tốt gọi là long mạch. Người sống thì mong chọn được thế đất “Rồng châu, Hồ phục”, để dựng nhà cửa. Nếu chết thì mơ tìm được huyệt đất “mả táng hàm rồng”, để phát tài phát lộc cho con cháu về sau.

Trẻ em có trò chơi gọi là «rồng rắn lên mây» rất vui, Hồi bé bạn có chơi qua trò này chưa?

Rồng Peuchen, Chile

Trong dân gian rồng có nhiều loại và nhiều màu: Thanh long (rồng xanh) qua câu “Tả thanh long, hữu bạch hổ”. Hoàng long (rồng vàng) được biết tới với câu “Rồng vàng tắm nước ao tù”. Hắc long (rồng đen) và Bạch long (rồng trắng) được nhắc tới qua câu “Rồng đen lấy nước thì nắng, Rồng trắng lấy nước thì mưa”.

Cũng thế, trong ngũ hành, ông bà ta cho rằng Thanh Long tượng trưng cho mộc, Xích Long tượng trưng cho hỏa, Bạch Long tượng trưng cho kim, Hắc Long tượng trưng cho thủy và Hoàng Long

tượng trưng cho thổ.

Rồng thường ở những nơi có nước nên có câu “Long đàm Hồ huyết” hay “hang Hồ, đầm Rồng”.

Rồng trong ca dao, thơ

Bây giờ mời bạn cùng tôi điếm qua trong ca dao, cha ông ta đã có nhiều câu nhắc tới giống linh vật này: “Nhớ chàng như vợ nhớ chồng, như chim nhớ tổ, như rồng nhớ mây”. Hoặc “Thiếp xa chàng như rồng nọ xa mây”.

Ông bà ta cũng có nhận xét rất tinh tế:

“Thế gian được vợ hồng chồng,

Có đâu như rồng mà được cả đời”.

Quả thế, cặp vợ chồng nào cũng có những khiếm khuyết, cần bù đắp cho nhau, song bích hợp tấu thì cũng có xảy ra, nhưng có đâu cả 2 người luôn luôn tài giỏi, hòa hợp mãi. Điều này để nhắc nhở chính mình đừng đòi hỏi quá đáng nơi người phối ngẫu.

Thật là buồn cười khi có người so sánh:

“Lỗ mũi em mười tám gánh lông

Chồng yêu, chồng bảo râu rồng trời cho”.

Quả là khi yếu tiếng Trung - trùng tiếng yêu - thì mù quáng, can ngăn thế nào cũng không nghe.

Về thơ cận đại thì có bài Qua Cầu Hàm Rồng Hứng Bút của thi sĩ Tản Đà, từng đăng trên An Nam tạp chí vào năm 1932:

“Hôm xưa chơi ở Dương Quỳ

Trắng phau ngựa trắng, xanh rì rừng xanh

Hàm Rồng nay lại qua Thanh”

Rồng trong hội họa

Trong hội họa, nhiều tranh cổ xưa đã vẽ cảnh 2 con rồng ngậm một viên ngọc gọi là “Lưỡng Long

Tứ linh

Tranh Châu”, hoặc bức họa vẽ rồng với mặt trăng gọi là “*Lưỡng Long Châu Nguyệt*”. Người ta phân biệt rồng đực và rồng cái, rồng cái đẻ ra trứng rồi trứng nở ra con.

Rồng trong võ hiệp

Người Trung Hoa xưa căn cứ vào hoạt động của các loài động vật để sáng tạo võ công. Khi rồng bay, móng vuốt của chúng giương ra, nên có Long trảo công. Ý Thiên Đồ long kiếm của tác giả Kim Dung đã nhắc tới Long trảo công như một môn võ nổi tiếng của phái Thiếu Lâm.

Ngoài ra Kim Dung cũng có Hàng long thập bát chưởng - gồm 18 thế của loài rồng, một thế đánh ra đã có thể làm nứt đất, vỡ đá. Bang chúa của Cái bang như Hồng Thất Công (Anh hùng Xạ điêu) hay Kiều Phong (Thiên Long bát bộ) đã dùng chưởng pháp loài rồng này mà thắng được kẻ địch.

Trong thế giới giang hồ, nổi tiếng không kém cũng có các môn võ công Lưỡng long triều nguyệt, Bạch long xuất động, Giao long thám hải; về cú đá có Bàn long cước ...

Nhiều nhân vật chính trong tiểu

thuyết võ hiệp cũng được đặt tên theo loài rồng. Chẳng hạn Tiểu Long Nữ, được miêu tả như nàng rồng rất ngây thơ trong sáng, còn Vi Tiểu Bảo trong Lộc Đỉnh Ký thì lại là con rồng khá láu cá, gian manh. Họ Vi không biết bơi lội nhưng xưng là Tiểu Bạch Long, con rồng này xuống nước là chết đuối. Để làm quan với chức Bạch Long sứ, Vi Tiểu Bảo từng phục tùng Thần Long giáo.

Nói tới võ công Trung Hoa, chắc không ai quên được người tài tử tài ba có tên Lý Tiểu Long, nổi tiếng trong các phim Kung Fu từ mấy chục năm trước, mà đến ngày nay cũng chưa có ai vượt qua được.

Rồng với vị thuốc

Trong dược học Việt Nam, có nhiều vị thuốc mang tên rồng như Ban Long (rồng có đốm) là một thứ cao được bào chế từ sừng hươu đốm. Địa long (rồng đất) được chế từ con trùng để chữa cao huyết áp, nhức đầu, sốt rét. Long nhãn (mắt rồng) là vị thuốc chế từ cùi nhãn phơi sấy khô dùng chữa bệnh suy nhược thần kinh và mất ngủ.

Tuổi rồng

Vi con rồng thuộc loại động vật

quý hiếm hơn so với 11 con giáp khác, nên nhiều cặp vợ chồng canh đến năm Thìn mới sinh con. Mẹ tôi tuổi rồng nhưng sống một đời đơn sơ, tôi cũng biết vài người bạn cầm tinh con rồng mà khổ oi là khổ. Thế thì khi mang thân phận con người là khổ rồi, có sanh vào năm con gì thì cũng thế thôi.

Rồng trên sản vật, hàng hóa

Các sản vật cũng được mang tên rồng chẳng hạn gạo nếp rồng, quả thanh long, quả đậu rồng, cây xương rồng, hoa móng rồng... Thậm chí râu rồng được coi là loại cao lương mỹ vị chỉ dành cho vua chúa: “*Nem công, chả phượng, râu rồng*”.

Các công ty sản xuất xa xỉ phẩm đã đua nhau chào mời khách nhà giàu mua xe mang tên Dragon Phantoms, với những con rồng vàng vẽ bằng tay 2 bên hông xe và thêu rồng trên miếng tựa đầu bằng da. Hãng Versace thì tung ra một kiểu túi xách tay cũng với những hình tượng rồng vàng, dĩ nhiên giá rất mắc nhưng các đại gia Trung Hoa đã tranh nhau mua.

Hồi xưa mỗi lần Tết đến, ba má tôi hay được tặng bánh đậu xanh hiệu “Bảo Hiên Rồng Vàng” rất quý, bây giờ được biết nhãn hiệu này vẫn còn hoạt động. Hôm rồi có người bạn đem từ Việt Nam sang tặng đúng hiệu bánh này, nhưng ăn không thấy ngon như xưa nữa.

Cuối năm Chạp mả, xin chúc bạn những điều tốt đẹp nhất. Chúc dù ngoài sân tuyết trắng không còn “lá xanh” nhưng không bao giờ “lánh xa” nhau. Ước gì điều tốt lành luôn nở hoa, mang lại cho bạn niềm vui, sức mạnh trong những ngày xuân mới.

Happy New Year, Happy New You.

NNDH

Versace

MỖI TUẦN 1 CON SỐ

5

là tháng mưa nhiều tại Texas và nếu tháng Năm lượng mưa không cung cấp đủ nước thì mùa Hè năm nay sẽ là mùa Hè hạn hán và có nguy cơ thiếu nước tại Texas khi các nguồn nước dự trữ hiện nay chỉ ở khoảng một phần ba, theo cảnh báo từ tiểu bang.

49.1%

là tỉ lệ xe Ford F-350 có thể chạy đến 250,000 dặm, thứ nhì là Toyota Land Cruiser và Toyota Tundra là 47.9% và theo sau là các loại xe Toyota và Honda chiếm phần lớn trong danh sách này.

50,000

xe Toyota Corolla 2003-2004 và 2004-2005 RAV4s được hãng Toyota ra thông báo ngừng chạy và cần mang vào các trung tâm bán xe Toyota sửa chữa gấp vì túi hơi có thể bung bất ngờ, theo thông báo từ Toyota.

53%

người mở thẻ hội viên tại các câu lạc bộ thể dục đã bỏ tập trong vòng 3 tháng đầu tiên và chỉ có khoảng 1% còn theo hết 12 tháng, theo thăm dò từ tạp chí Forbes.

\$8,188

là giá vé rẻ nhất trên thị trường hiện nay để được vào sân xem trận Super Bowl giữa hai đội Kansas City Chiefs và San Francisco 49ers vào ngày 11 tháng 2 tại Las Vegas, giá vé cao kỷ lục trong lịch sử giải banh bầu dục.

15

cổng vào phi cơ là kế hoạch xây dựng phi cảng F, terminal thứ sáu tại phi trường Dallas-Fort Worth DFW đã được thông qua. Phi trường DFW, một trong những phi trường bận rộn nhất thế giới đang đầu tư thêm nhiều tỉ đô la để mở rộng hoạt động.

249

đô la là giá mướn xe Vinfast VF8 mỗi tháng và trả trước \$944, tiền mướn (lease) xe rẻ nhất trên thị trường Mỹ hiện nay. Đây là cách duy nhất mà Vinfast hy vọng sẽ đưa xe mình ra thị trường, tuy nhiên người tiêu dùng không chỉ quan tâm giá cả mà còn có an toàn hay không.

22

triệu con tem hình rồng đã được Bưu điện Hoa Kỳ phát hành tuần trước, một sự chào đón Tết Âm Lịch trong hơn 30 năm qua của bưu điện Mỹ. Họa sĩ minh họa Camille Chew là người thiết kế các con tem năm mới này từ vài năm qua.

Hợp tác với **tre** tại sao không?

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao !

Nếu bạn có những kế hoạch, những sáng kiến, những ý tưởng mà chưa biết bắt đầu ra sao, quảng bá thế nào, hợp tác với ai hoặc tìm kiếm một partner trong mọi lãnh vực ...

Xin liên lạc với chúng tôi.

info@trenews.net

Trẻ sẽ cùng bạn tham khảo để thực hiện,
hoàn toàn không có chi phí.

Làm màu

Thời tiết ở miền Bắc Việt Nam đặc biệt lạnh lẽo vào thời điểm này, vì vậy mà gần đây có nhiều người bất bình khi thấy video quay lại cảnh hai học sinh Trường Trần Mai Ninh, thành phố Thanh Hóa bị bắt đứng chực ở cổng trường giữa trời lạnh giá, phải cúi người chào mỗi khi thấy xe hơi của giáo viên đi vào.

Anh M., phụ huynh có con học tại Trường Trần Mai Ninh, chia sẻ: "Nhiều lần đưa con đi học, tôi cũng chứng kiến hình ảnh trên. Như cô hiệu trưởng giải thích, nhà trường có 2 cổng, việc phân luồng học sinh đi cổng trước và giáo viên đi cổng sau đã có công văn chỉ đạo, vậy "bố trí" học sinh đứng ở cổng giáo viên vào làm gì?".

Để làm màu, chứ làm gì...

(ẢNH: DANTRI.COM.VN)

Xuất cảnh lao động

Mỗi ngày có hàng ngàn người dân Nghệ An đội mưa rét chờ đăng ký tham gia kỳ thi chọn lao động đi Hàn Quốc đợt 1 năm 2024. Phải thi, có nghĩa rằng không phải cứ muốn đi là được, Nghệ An cũng nằm trong danh sách bị hạn chế cho nhập cảnh vào Hàn Quốc vì có lượng người nhập cư bất hợp pháp và làm việc xấu cao. Theo Sở Lao động - Thương binh và Xã hội Nghệ An, tính đến nay số lao động Nghệ An xuất cảnh theo chương trình EPS là 9,396 người, đứng đầu cả nước. Tuy nhiên, đến nay toàn tỉnh Nghệ An hiện có hơn 2,300 người lao động đang cư trú bất hợp pháp tại Hàn Quốc.

Đã vậy còn có nhiều người sáng lên Đại sứ quán xếp hàng chờ đi Nam Hàn, tối về gõ phím mong Bắc Hàn đánh sập Nam Hàn.

(ẢNH: TUOITRE.VN)

"Gắn đất xa trời"

Đang khổ sở nằm bệnh viện, viện dưỡng lão... người dân đau khổ vì bị lực lượng chức năng xông vào làm phiền rồi bắt lần tay, chụp ảnh mẫn lại giấy khai sinh, cản cước công dân mới. Sau đó, họ đau khổ lần hai khi hình ảnh bị lan truyền trên báo với tiêu đề "Những người gắn đất xa trời lần đầu được cấp giấy khai sinh" Và nội dung: "Các chiến sĩ Công an TP.HCM đến tận trung tâm dưỡng lão, bảo trợ người bại liệt cấp giấy khai sinh, cản cước công dân cho những người già yếu, khuyết tật ..." - trích từ tuoitre.vn.

Trong 3 năm qua, CSVN đã có hơn 5 lần đổi mẫu mã, nội dung, tên gọi của loại giấy tờ trên.

(ẢNH: TUOITRE.VN)

Tuy hai mà một

Mới đây, nhân dịp Tết cổ truyền Nguyên Đán Giáp Thìn, chiều 30-1-2024, tại Hà Nội, Đoàn Trung ương Giáo hội Phật giáo Việt Nam do Hòa thượng Thích Thanh Nhiễu (Phó Chủ tịch Thường trực Hội đồng Trị sự Giáo hội Phật giáo Việt Nam) làm Trưởng đoàn và Đoàn Hội thánh Tin Lành Việt Nam miền Bắc do Mục sư Bùi Văn Sản (Hội trưởng) làm Trưởng đoàn đã đến thăm, chúc mừng năm mới Bộ Công an CSVN.

Tuy cùng công việc nhưng khác sắc phục, nên các chức sắc tôn giáo ở Việt Nam luôn quan tâm, thăm hỏi, chúc mừng lực lượng Công an CSVN mỗi dịp Tết nhứt, lễ lạt.

(ẢNH: CAND.COM.VN)

“Xuân Này Con Không Về”

Ông Trần Đức Quận (57 tuổi, Ủy viên Trung ương khóa 13, Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch tỉnh Lâm Đồng) bị bắt tạm giam để điều tra về tội Lợi dụng chức vụ trong khi thi hành công vụ. Ông Quận bị cáo buộc đã có hành vi lợi dụng chức vụ, quyền hạn của mình để chỉ đạo giải quyết các công việc liên quan đến dự án Đại Ninh. Ngày 31-1-2024, Trần Đức Quận bị khai trừ khỏi ĐCSVN.

Cùng bị khởi tố và bắt tạm giam trong vụ án này, có ông Trần Văn Hiệp (chủ tịch tỉnh Lâm Đồng), ông Nguyễn Ngọc Ánh (chánh Thanh tra tỉnh Lâm Đồng) - cùng bị buộc tội nhận hối lộ.

Riêng bà Trần Bích Ngọc (vụ trưởng Theo dõi công tác thanh tra, giải quyết khiếu nại, tố cáo, phòng, chống tham nhũng, buôn lậu, gian lận thương mại và hàng giả (Vụ I) của Văn phòng Chính phủ CSVN) bị điều tra về tội lợi dụng chức vụ quyền hạn trong khi thi hành công vụ.

Ông Trần Đức Quận (ẢNH: VNEXPRESS.NET)

Kền kền

Chủ tịch tỉnh Quảng Nam đã ký quyết định cách chức ông Lê Ngọc Tường (giám đốc Sở Ngoại vụ Quảng Nam) và ông Thân Đức Sửu (phó giám đốc Sở Tài chính Quảng Nam), ông Nguyễn Văn Thọ (phó giám đốc Sở Tài nguyên và Môi trường Quảng Nam), ông Nguyễn Văn Văn (phó giám đốc Sở Y tế tỉnh Quảng Nam).

Các ông "giám đốc" và "phó giám đốc" trên bị cắt chức do những sai phạm liên quan công tác chống dịch COVID-19 và tiếp nhận công dân về nước qua "chuyến bay giải cứu"; quản lý, sử dụng đất đối với một số dự án đầu tư và thực hiện các dự án/gói thầu do Công ty cổ phần Tiến Bộ Quốc Tế (AIC) thực hiện. Bộ công an CSVN chưa giải thích tại sao tới bây giờ họ mới bị cách chức ...

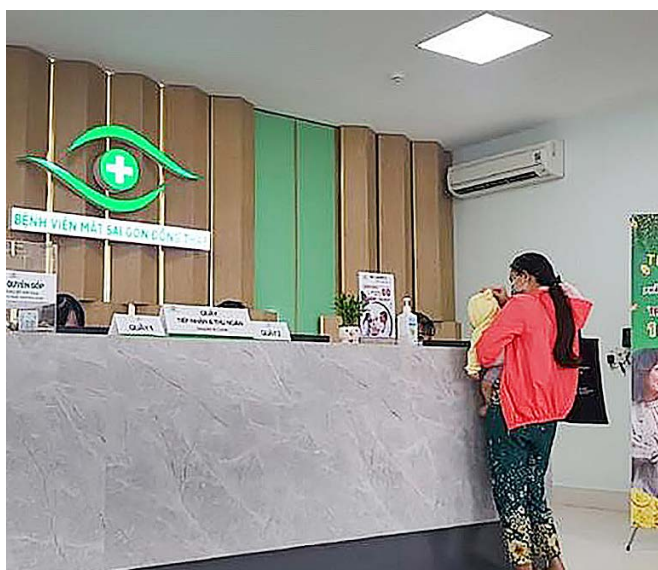

Ông Lê Ngọc Tường (ẢNH: LÊ TRUNG/TUOITRE.VN)

Bệnh viện... nhái

Ở Việt Nam, chuyện đạo nhái xảy ra như cơm bữa, khiến người dân không còn cảm thấy việc ghi danh thương hiệu độc quyền là cần thiết. Tuy nhiên, chuyện này ngày càng nguy hiểm khi ngay cả tên của các bệnh viện uy tín, nổi tiếng trong đó bệnh viện Mắt Sài Gòn, bệnh viện Chợ Rẫy cũng bị đạo nhái khá nhiều theo kiểu đặt tên 'lập lờ đánh lộn con đen'. Ví dụ, “Bệnh viện Mắt Sài Gòn - Đồng Tháp”, Thẩm mỹ Chợ Rẫy, Viện thẩm mỹ Chợ Rẫy... Đó cũng là con đường ngắn nhất để những bệnh viện, phòng khám thẩm mỹ đang mọc như “nấm sau mưa”, thu hút khách hàng dựa trên niềm tin vào các Bệnh viện trong hệ thống 'chính phái', có tên tuổi sẵn.

Quan trọng là, các bệnh viện nhái trên vẫn sống khỏe giữa thanh thiên bạch nhật, ngày càng bự chà bá, trong khi dân xây chuồng gà khuất cũng bị soi ra liền.

Bệnh viện nhái thu hút bệnh nhân thật (ẢNH: BAOMOI.COM)

Thang máy của bộ

(ẢNH: THANHNIEN.VN)

Tối ngày 29-1, thang máy tại tầng 7 tòa B trụ sở Bộ Công Thương CSVN (54 Hai Bà Trưng, phường Trần Hưng Đạo, quận Hoàn Kiếm) bị kẹt, nhốt 7 người bên trong, họ bị khó thở vì không có quạt thông gió.

Đội cảnh sát phòng cháy chữa cháy & cứu nạn cứu hộ - Công an quận Hoàn Kiếm (Hà Nội) đã phải phá cửa thang máy, khoét một lỗ đưa 7 người mắc kẹt ra ngoài. Nhiều người cho rằng đây là... quả báo cho những tham nhũng, ăn bớt ăn xén tiền nguyên liệu trong quá trình xây dựng, bảo trì tòa nhà của Bộ Công Thương CSVN, vì thang máy hiện đại không cần nạy cửa để cứu người khi mắc kẹt, các cửa tầng thang máy đều có chìa khóa mở để cứu nạn, nạy vậy móp cửa, hư thang máy hết. Tuy báo trong nước không nói rõ, nhưng nhiều người có kiến thức chuyên môn cho đây là hư ắc quy (nếu là thang đời mới) do lâu ngày không thử tắt điện kiểm tra hoạt động, nên hư lúc nào không hay.

Nước đổ đầu vịt

Việc biếu xén, tặng quà những dịp lễ Tết là một cơ hội hối lộ công khai ở các Bộ/ngành trong chính quyền CSVN, để chấm dứt việc này là không thể với chính quyền đầy rẫy tham nhũng như hiện nay. Nên cứ mỗi dịp Tết tới, nhiều cơ quan ra luôn văn bản cấm biếu Tết như một thủ tục ...

Tổng cục Thuế CSVN nghiêm cấm biếu, tặng quà Tết cho lãnh đạo dưới mọi hình thức, không tổ chức đi thăm, chúc Tết cấp trên và lãnh đạo các cấp; nghiêm cấm biếu, tặng quà Tết cho lãnh đạo các cấp dưới mọi hình thức; không đi lễ chùa, lễ hội nếu không được phân công; không tham gia các hoạt động mê tín; không sử dụng ngân sách nhà nước, phương tiện, tài sản công trái quy định vào các hoạt động lễ hội, vui chơi ... Ban Bí thư trung ương, Ban Nội chính Trung ương ĐCSVN ... cũng nóng lòng ra văn bản tương tự.

Thường trực Ban Bí thư Trương Thị Mai
(ẢNH: TIENPHONG.VN)

Việt Nam vô địch

Việt Nam trong năm 2023 đã vượt Trung Quốc, trở thành quốc gia xuất cảng nhiều nhất các mặt hàng dệt may sử dụng lao động cưỡng bức người Uyghur (Duy Ngô Nhĩ) vào Hoa Kỳ - theo số liệu của Cục Hải quan và Biên phòng Hoa Kỳ.

Trong năm 2023, các mặt hàng giày dép, dệt may xuất cảng của Việt Nam vào Mỹ đạt 19.14 triệu đô la, trong số này 10.22 triệu đô la trị giá hàng hoá đã bị phía Mỹ từ chối - theo số liệu của Cục Hải quan và Biên phòng Hoa Kỳ. Ngoài các mặt hàng dệt may và giày dép, các mặt hàng điện tử và vật liệu chế tạo công nghiệp của Việt Nam xuất cảng vào Mỹ cũng bị từ chối do sử dụng lao động cưỡng bức người Duy Ngô Nhĩ.

Đạo luật bảo vệ lao động cưỡng bức người Duy Ngô Nhĩ (UFLPA) được áp dụng từ tháng 6-2022 (ẢNH: VOA.GOV)

Cống rắn cắn đồng bào

Trở trêu thay, đại ca cầm đầu đường dây cho vay nặng lãi lớn nhất Việt Nam lại là người Trung Quốc, và hơn 50 người VN giúp sức. Đường dây này đã cho hơn 1 triệu người trên toàn quốc vay thông qua ứng dụng trên điện thoại di động, với lãi suất hơn 2,300%/năm, số tiền cho vay lãi nặng lên đến hơn 20,000 tỷ VND, thu lợi bất chính trên 8,000 tỷ VND; tổ chức rửa tiền và chuyển tiền thu lợi bất chính trái phép ra khỏi Việt Nam trên 5,000 tỷ VND. Để che giấu hành vi cho vay lãi nặng, thu lợi bất chính số tiền đặc biệt lớn, họ thành lập hàng chục công ty "ma", sử dụng hàng ngàn tài khoản ngân hàng rồi luân chuyển dòng tiền qua lại nhằm mục đích "rửa tiền", chuyển tiền trái phép qua biên giới. Phần lớn công ty cho vay ở VN đều đòi nợ theo kiểu "xã hội đen": cắt ghép hình ảnh thành ảnh "nóng", ảnh bài vị bàn thờ, gọi điện khủng bố ngày đêm để ép người vay phải trả tiền lãi mẹ đẻ lãi con...

Thành lập công ty "ma" để hoạt động rửa tiền, đây là con dấu các công ty ma (ẢNH: TUOITRE.VN)

Nổi canh toàn sâu

Đảng cộng sản nắm độc quyền lãnh đạo ở Việt Nam trong năm 2023 đã kỷ luật tới hơn 24,000 đảng viên. Theo truyền thông trong nước, số đảng viên kỷ luật năm 2023 đã tăng 12% so với năm 2022. Trong năm 2023, các cơ quan tiến hành tố tụng trên cả nước đã khởi tố 4,523 vụ, 9,373 bị can (tăng 46% về số vụ án so với năm 2022) về các tội tham nhũng, kinh tế, chức vụ; trong đó, án tham nhũng khởi tố mới 899 vụ/2,446 bị can (tăng gần hai lần về số vụ; tăng hơn hai lần về số bị can so với năm 2022).

Tính từ đầu nhiệm kỳ Đại hội 13 (tháng 1-2021) đến nay, ĐCSVN đã kỷ luật 105 người thuộc diện Trung ương quản lý, trong đó có 22 ủy viên, nguyên ủy viên Trung ương Đảng ...

(ẢNH: FACEBOOK)

Nội. Thường biết đến như là chủ trang blog Bà Đầm Xòe đã bị cộng sản Hà Nội bắt giam ngày 21/5/2020 với cái gọi là ‘Tội làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin, tài liệu, vật phẩm nhằm chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam’ theo điều 117 BLHS 2015.

Trước đó, vào ngày 23/4/2020, nhà thơ Trần Đức Thạch, người Nghệ An bị bắt với cái gọi là ‘hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân’ theo điều 109 Bộ luật hình sự.

Có một vài điểm chung của 3 nhà yêu nước, các ông đều sinh năm 1952. Ông Thụy, ông Thạch là cựu chiến binh. Ông Phạm Thành từng giữ chức vụ thư ký tòa soạn của Đài phát thanh Việt Nam.”

Thực ra thì chả riêng gì ông Thụy, với ông Thạch mà cả 4 ông đều đã từng là cựu chiến binh ráo trội. Sau một cuộc chiến tương tàn, họ mới (chứng hững) nhận ra rằng chống Mỹ chả cứu được ai mà chỉ để dọn đường cho Tàu xâm lược Việt. Tệ hơn nữa là sau tháng 4 năm 1975 thì cả hai miền – Nam/Bắc –

Tuổi Rồng

TƯỜNG NĂNG TIẾN

Hồi cận Tết năm Thìn, Marianne Brown (Guardian Weekly) có bài “Vietnam’s parents want a dragon son.” Trời! Tưởng gì, chó cả Tàu lẫn Ta ai mà không muốn có con trai tuổi Rồng.

Nhâm Thìn, tất nhiên, lại càng bảnh dữ nữa. Nam nhâm nữ quý thì sang mà lì. Theo tuviso.com: “Tuổi Nhâm Thìn có nhiều hy vọng tốt đẹp về vấn đề tình duyên và tương lai về cuộc sống, có phần tốt đẹp về tình cảm và tài lộc, vào trung vận và hậu vận thì được nhiều tốt đẹp về hạnh phúc, công danh có phần lên cao.”

Hồng dấm “cao” đâu! Phạm

Viết Đào, Trần Đức Thạch, Nguyễn Tường Thụy, Phạm Thành đều Nhâm Thìn hết trơn đó chó nhưng hậu vận – rõ ràng – lặn đận (thấy bà luôn) chó có “tốt đẹp” hay “hạnh phúc” khi mốc gì đâu. Cả 4 ông đều đã (hoặc đang) trong hộp!

FB Lê Văn Sơn cho hay:

“Vào buổi sáng ... ngày 23/5/2020, nhà báo tự do Nguyễn Tường Thụy bị nhà cầm quyền cộng sản Hà Nội đang khám nhà và đọc lệnh bắt giam. Ông Thụy là Phó Chủ tịch Hội Nhà báo Độc lập.

Nhà văn Phạm Chí Thành, có bút danh là Phạm Thành, người gốc Thanh Hóa, sống tại Hà

Rồng Singapore

Rồng Nghệ An

Rồng Thanh Hóa

đều bị đặt dưới sự thống trị của một tập đoàn lãnh đạo bất xứng, bất tài, ngu dốt, tham lam, và lệ thuộc ngoại bang.

Bởi thế nên sau khi bùng súng thì Phạm Viết Đào, Trần Đức Thạch, Nguyễn Tường Thụy, Phạm Thành cầm bút. Chính ngài viết, và những vấn đề thường xuyên được họ đặt ra (chủ quyền đất nước và vô số những bất cập của chế độ hiện hành) đã khiến cả 4 đều bị bắt giam, chứ chả phải vì tuổi rồng hay tuổi rắn gì đâu.

Mà rồng rắn, nói nào ngay, cũng có con này con nọ. Hanh thông hay lặn đạn còn tùy vào thái độ sống của từng người. Xin đan cử một thí dụ, một con rồng khác (Nguyễn Thế Thảo) để rộng đường dư luận.

Theo Wikipedia: “Ông sinh ngày 21 tháng 3 năm 1952, nguyên quán tại xã Nhân Hòa, huyện Quế Võ, tỉnh Bắc Ninh. Ông là Kiến trúc sư tốt nghiệp tại Ba Lan, Tiến sĩ Kinh tế và Lý luận Chính trị cao cấp ... là một cựu chính khách Việt Nam. Ông nguyên là Ủy viên Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam khoá IX, X và XI, Phó Bí thư Thành ủy, Chủ tịch Ủy ban nhân dân thành phố Hà Nội nhiệm kỳ

Trần Đức Thạch 19/06/52

Phạm Thành 02/08/52

Nguyễn T. Thụy 05/09/52

(2007 – 2015), Ủy viên Ủy ban Đối ngoại của Quốc hội, Đại biểu Quốc hội Việt Nam khóa XI và XII, nguyên Bí thư Tỉnh ủy Bắc Ninh, Chủ tịch Ủy ban nhân dân tỉnh Bắc Ninh ... Sau Đại hội XII năm 2016 ông nghỉ hưu.”

Tuy sinh cùng thời và cùng nơi nhưng Phạm Viết Đào, Trần Đức Thạch, Nguyễn Tường Thụy, Phạm Thành đều đi vào nơi lửa đạn còn Nguyễn Thế Thảo thì đi du học. Thảo có đủ thứ bằng cấp, kể cả bằng Tiến Sĩ Lý Luận Chính Trị (và đại biểu quốc hội nhiều khóa) nhưng không bao giờ mở miệng trước mọi vấn đề cấp thiết của đất nước: Bauxit, Vinashin, Formosa, Giàn Khoan ...

Lần duy nhất ông đã lên tiếng (vào hôm 13 tháng 7 năm 2012) là để phê phán những cuộc biểu tình chống Trung Quốc tại Hà Nội, và cáo buộc những người tham

gia khiếu kiện về đất đai là gây phức tạp an ninh – trật tự.” Tuy “kín tiếng” nhưng Nguyễn Thế Thảo lại có nhiều sáng kiến và hành động thì vô cùng quyết liệt.

Ông là tác nhân chính trong vụ đốn hạ 6700 cây xanh (trên 190 tuyến phố ở Hà Nội) và chính là tác giả của những vở kịch “cắt đá” hay “múa đôi” vẫn được trình diễn hàng năm, cho mãi đến hôm nay. Cứ đến ngày 17 tháng 2, khi người dân Hà Nội đến trước tượng đài Lý Thái Tổ để tưởng niệm những chiến sĩ đã hy sinh để bảo vệ biển đảo và biên giới (Việt / Trung) thì thế nào cũng có những màn ca vũ ... “tự phát” để giúp vui cho thêm phần ... rôm rả!

T.S Nguyễn Xuân Diện có nhận xét rằng Nguyễn Thế Thảo “đã để lại một nhiệm kỳ tội tệ và không có một di sản gì đáng kể.” Nhà báo Trương Duy Nhất thì có cái nhìn hơi khác. Theo ông dấu

ấn đậm nét nhất mà Nguyễn Thế Thảo lưu lại trong lòng người Hà Nội là hình ảnh “một con rắn khổng lồ, án ngữ trên tầng trung tâm của Thủ đô: tuyến đường sắt Cát Linh – Hà Đông.”

Chắc hẳn là ông Nguyễn Thế Thảo không bận tâm chi nhiều về đám ba điều tiếng eo sèo thượng dẫn. Điểm chính là ông đã hạ cánh an toàn và sẽ có một cuộc sống phú túc, an nhàn, và dật lạc – thế thôi. Thế mới biết hậu vận của chúng ta không tùy vào tuổi tác mà tùy vào cách ứng xử của từng người. Kẻ đốn cây, người đốn chữ. Kẻ ngồi mát ăn bát vàng và kẻ ngồi tù đếm lịch.

Và hậu vận đất nước cũng tùy thuộc không ít nhiều vào hậu vận của con dân. Xứ sở càng nhiều những con rồng vinh thân phì gia nhờ công rắn thì tương lai đất nước càng khốn nạn.

TNT

<https://baotreonline.com>

nội dung phong phú, đa dạng với sự cộng tác của những cây viết tài năng và xuất sắc trên khắp thế giới trong mọi đề tài, mọi lãnh vực....

muốn nhận báo miễn phí mỗi tuần (bản pdf), xin email cho

baotrehaingoai@gmail.com

TPB NGUYỄN VĂN QUANG

Nghĩa quân

Bị thương năm 1974, cụt hai tay một chân và mù cả hai mắt.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc:

ĐỊA CHỈ: Tổ 1 ấp Quý Phước, xã Nhị Quý thị xã Cai Lậy, tỉnh Tiền Giang.

ĐIỆN THOẠI: của vợ: 094 923 6288

TPB NGUYỄN VĂN CỰ

Số quân: 73/120135

KBC: 4204

Ông bị thương tại Đông Hà Quảng Trị ngày 27/3/1972, cụt mất 2 bàn tay và mù 2 mắt biến dạng mặt gò má, người em dâu hiếu nghĩa hiện đang cư mang vì vợ bỏ đi từ ngày ông bị thương.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc:

ĐỊA CHỈ: 396/135/11 đường Nguyễn tất Thành, phường 18, quận 4 Saigon.

ĐIỆN THOẠI: em dâu: 093 903 7533

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phōng

bán nhā

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreaoovat.com>

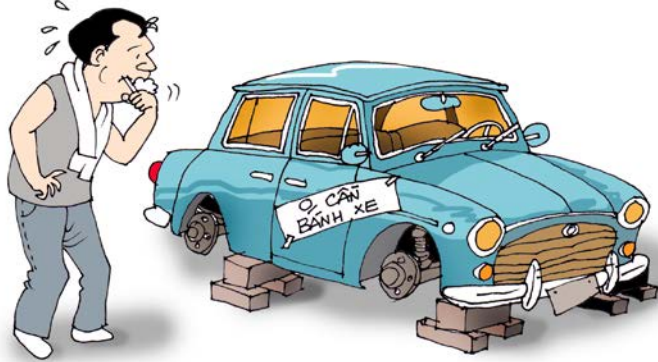
thừa

Xóm nọ xe cộ hay bị trộm vặt.

Một người mới dọn đến, nghe tin bèn nảy ra sáng kiến, dán một mảnh giấy lên kính xe: “Thùng xăng không còn giọt nào, không có máy cassette, mp3, đồng hồ đo đều hỏng, động cơ đã mất”.

Sáng hôm sau, mở cửa thì thấy 4 bánh xe biến mất. Có một tờ giấy khác ghi: “Vậy đâu cần bánh xe?”

LÝ LẠI GIANG (sưu tầm)

sau khi nhậu

Sau mấy ngày Tết bí tỉ, mấy bạn nhậu gặp nhau kể lể. Todd than:

- Hôm bữa say quá tôi đi nhầm vào nhà hàng xóm, bị chủ nhà phang cho một chày vào đầu, may là nó không có súng ...

Jim phẩy tay:

- Nhầm gì, có lần xin bạo, xe lái tao, nó bay thẳng vô cột đèn ...

John nức nở:

- Tui mới xui nè. Bữa tiệc Tất niên, tôi hỏi cưới một cô gái mà khi tỉnh rượu tui mới nhận ra đó là con vợ vừa mới ly dị tuần trước.

HẢI ÂU (Clarkston-GA, sưu tầm)

BẢO HUÂN

chính xác

Trong một giờ giảng về sinh vật, cô giáo chỉ Bi và hỏi:

- Em hãy nói cho cô biết chúa tể trong các loài thú!

- Thưa cô, ông Giám đốc Sở thú ạ!

CẨM TÚ (FL, sưu tầm)

BẢO HUÂN